

van Justitie en Politie

Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT)

Jaarverslag 2011

	Pagina
Lijst van afkortingen	3
Voorwoord	4
Hoofdstuk I. Meldpunt Ongebruikelijke Transacties	5
1. Wettelijk kader	5
2. Strafbaarstelling Terrorisme en de financiering daarvan	5
3. Wet Toezicht Bank- en kredietwezen	8
4. Overzicht activiteiten MOT	9
Hoofdstuk II. Statistieken	13
Hoofdstuk III. Toekomstperspectieven	33
Bijlage 1	Wet houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht, 35 de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties i.v.m. de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan
Bijlage 2	Wet Toezicht Bank- en kredietwezen 54
Bijlage 3	Overzicht gemiddelde koersen Centrale Bank van Suriname 106

AML cie	Anti-Money Laundering Commissie
Art.	Artikel
CBvS	Centrale Bank van Suriname
Cemla	Center for Latin American Monetary Studies
CFATF	Caribbean Financial Action Task Force
CFT	Combatting Financing of Terrorism
Cicad	Inter-American Drug Abuse Control Commission
DNA	De Nationale Assemblee
FATF	Financial Action Task Force
FIU	Financial Intelligence Unit
FOT	Financieel Onderzoeksteam
G.B.	Gouvernementsblad
Juspol	Ministerie van Justitie en Politie
MOT	Meldpunt Ongebruikelijke Transacties
MOU	Memorandum of Understanding
O.M.	Openbaar Ministerie
OAS	Organisatie van Amerikaanse Staten
OTR's	Ongebruikelijke Transacties
P.G.	Procureur - Generaal
RST	Recherche Samenwerkingsteam Nederland, Nederlandse Antillen en Aruba
S.B.	Staatsblad
SCB N.V.	Southern Commercial Bank N.V.
UNODC	United Nations Office on Drugs and Crime
V.N.	Verenigde Naties
VAIS	Vereniging van Auto Importeurs in Suriname
Wet MOT	Wet Melding Ongebruikelijke Transacties
WID	Wet Identificatieplicht Dienstverleners

Ingevolge artikel 3 van de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (Wet MOT), treft u bijgaand het verslag aan van de in 2011 door het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT) ondernomen activiteiten, de statistieken met betrekking tot de meldingen van ongebruikelijke transacties, alsmede een opsomming van de voornemens c.q. toekomstperspectieven voor het komend jaar. Tevens zijn in het verslag opgenomen de in 2011 aangenomen Wet houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties i.v.m. de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan en de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen.

Sinds juni 2003 (met de operationalisering van het MOT) levert Suriname - als actief lidland van de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF) - haar bijdrage in de strijd tegen de (grensoverschrijdende) financieel economische criminaliteit met name Money Laundering. Voor wat betreft de strijd tegen terrorisme en de financiering daarvan kan worden aangegeven dat met het uitvaardigen van de 9 special recommendations door de (C)FATF, Suriname tevens verplicht was hieromtrent maatregelen te treffen. In dat kader werd op 29 juli 2011 de Wet houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties i.v.m. de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan (S.B. 2011 no.96) aangenomen door de Nationale Assemblee.

Met alle actoren (te weten financiële- en niet-financiële dienstverleners, MOT, O.M., FOT en Rechterlijke Macht) dient Suriname enerzijds een bijdrage te leveren in de strijd tegen de georganiseerde (grensoverschrijdende) financiële criminaliteit en anderzijds de integriteit van het (Surinaamse) financieel stelsel te waarborgen. Het MOT wil als effectief en efficiënt functionerende instituut professioneler te werk gaan. Tegelijkertijd beoogt het MOT ook het verkrijgen van kwalitatieve informatie door frequente communicatie en een intensievere samenwerking met de melders en andere actoren betrokken bij de voorkoming en bestrijding van Money Laundering en financiering van terrorisme.

Tenslotte gaat een woord van dank uit naar een ieder die op welke wijze dan ook een bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van dit verslag.

Paramaribo, juni 2012

drs. R. Bhagwandas (Directeur Meldpunt Ongebruikelijke Transacties Suriname)

Namens deze,

Mw. mr.M.Creebsburg - Monkou

1. Wettelijk kader

Met de aanname van de wetgeving terzake de voorkoming en bestrijding van Money Laundering en het instellen van het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT), heeft Suriname voldaan aan de basis vereisten, zoals aangegeven in de 40 aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF), die zijn overgenomen door de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF). Op 5 september 2002 werd de navolgende Anti-Money Laundering wetgeving afgekondigd:

1. De Wet Strafbaarstelling Money Laundering (S.B. 2002 no. 64)
2. De Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2002 no. 65) met bijbehorend Staatsbesluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2003 no. 45)
3. De Wet Identificatieplicht Dienstverleners (S.B. 2002 no. 66)

Daarnaast werden ook een 5-tal additionele wetgevingsproducten afgekondigd te weten:

1. De Wet Ontneming wederrechtelijk verkregen voordeel (S.B. 2002 no. 67)
2. WO
3. et Strafbaarstelling Rechtspersonen (S.B. 2002 no. 68)
4. Wet Strafbaarstelling Georganiseerde misdaad (S.B. 2002 no. 69)
5. Wet Bedreigde getuigen (S.B. 2002 no. 70)
6. Wet Internationale Rechtshulp (S.B. 2002 no. 71)

2. Strafbaarstelling terrorisme en de financiering daarvan

Internationale acties

Terroristische aanslagen in verschillende delen van de wereld hebben reeds enorm veel slachtoffers gemaakt. Terroristische misdrijven behoren tot de categorie van zeer ernstige en zware misdrijven, waarvan verwacht wordt dat in de nationale wet- en regelgeving is vastgelegd dat een ieder die deelneemt aan het financieren, plannen of uitvoeren van terroristische activiteiten of in de ondersteuning daarvan, terecht zal staan en overeenkomstig de ernstigheid van het delict gestraft zal worden. Internationale organisaties, waaronder de Verenigde Naties (V.N.), hebben verscheidene verdragen en conventies aangenomen die beogen terrorisme en de financiering daarvan te bestrijden.

15 december 1997 de “International Convention for the
tot stand en op 9 december 1999 de “International
convention for the suppression of financing of terrorism”.

Daarnaast waren de terroristische aanslagen van 11 september 2001 in de Verenigde Staten van Amerika aanleiding voor de (Caribbean) Financial Action Task Force (C)FATF om 9 speciale aanbevelingen inzake de financiering van terrorisme uit te vaardigen. Deze 9 speciale aanbevelingen in combinatie met de 40 (C)FATF- aanbevelingen inzake witwassen, vormen de basis voor het voorkomen en bestrijden van de financiering van terrorisme en terroristische handelingen.

Nationale acties

Gezien het lidmaatschap van Suriname bij ondermeer de V.N. en de CFATF, is zij verplicht de getroffen internationale maatregelen in haar nationale wetgeving te incorporeren. Het lidland dient niet alleen de financiering van terrorisme, terroristische handelingen en terroristische organisaties strafbaar te stellen, maar ook te waarborgen dat dergelijke feiten worden aangemerkt als onderliggende misdrijven voor witwassen. Daarnaast moeten ongebruikelijke transacties die verband houden met terrorisme onverwijld gemeld worden bij het MOT.

In dit kader werd op 29 juli 2011 de “Wet houdende (nadere) wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties in verband met de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan” (S.B. 2011 no. 96) aangenomen door De Nationale Assemblée. (zie bijlage 1)

De kern van de aanpassing van het **Wetboek van Strafrecht** (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2009 no. 122) is gelegen in:

- artikel 111a, waarin het begrip **“terroristisch oogmerk”** is omschreven als *het oogmerk om de bevolking of een deel van de bevolking van een land vrees aan te jagen dan wel een overheid of internationale organisatie wederrechtelijk te dwingen iets te doen, niet te doen, of te dulden, dan wel de fundamentele politieke, constitutionele, economische of sociale structuren van een land, of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.*

Artikel 111b, waarin wordt aangegeven wat onder het begrip **“terroristische misdrijf”** wordt verstaan:

1. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 128 tot en met 133, artikel 155 tweede en derde lid, artikel 155a tweede lid, artikel 207 onderdeel 3, artikel 216 tweede lid, artikel 218 onderdeel 3, artikel 220 onderdeel 2, artikel 222 onderdeel 3,

artikel 226 tweede lid en artikel 349, indien het misdrijf is
oogmerk;

2. elk van de misdrijven waarop ingevolge artikel 149 tweede lid, de artikelen 160a, 168a, 228a, artikel 278 derde lid, de artikelen 364a, 479a alsmede ingevolge artikel 24a van de Vuurwapenwet gevangenisstraf is gesteld;
3. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 188a, 342b, artikel 345 derde lid, artikel 348a en artikel 372 derde lid.

In de Memorie van Toelichting is de omschrijving van het begrip “**terroristische misdrijf**” aangegeven luidende:

- artikel 111b, waarin het begrip “**terroristische misdrijf**” is omschreven als *ernstige misdrijven die gepleegd worden met een terroristisch oogmerk en waarop een strafverhoging van toepassing is, voorzover niet reeds een levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren is gesteld*.

De aanpassing in de Vuurwapenwet (G.B. 1930 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no 62) betreft de toevoeging van een *nieuw artikel 24a*, na artikel 24 luidende : “*Met een gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren wordt gestraft degene die een feit strafbaar gesteld in de artikelen 22, 23, 24 of 25 begaat met een terroristisch oogmerk als bedoeld in artikel 111a van het Wetboek van Strafrecht, dan wel met het oogmerk om een terroristisch misdrijf als bedoeld in artikel 111b van dat wetboek voor te bereiden of te vergemakkelijken*”.

In de **Wet Melding Ongebruikelijke Transacties** (S.B. 2002 no. 65) zijn de volgende wijzigingen aangebracht:

- In artikel 1 na onderdeel i worden twee nieuwe onderdelen j en k toegevoegd luidende als volgt:
 - j: **terroristisch misdrijf**: een misdrijf als bedoeld in artikel 111b van het Wetboek van Strafrecht;
 - k: **financiering van terrorisme**:
 1. Het opzettelijk verwerven of voorhanden hebben van geldswaarden of voorwerpen met geldswaarde bestemd tot het begaan van een terroristisch misdrijf;
 2. Het opzettelijk verschaffen van middelen met geldswaarde tot het plegen van een terroristisch misdrijf of
 3. Het verschaffen van geldelijke of materiële steun tot het verwerven van geld of voorwerpen ten behoeve van een organisatie die tot het oogmerk heeft het plegen van een terroristisch misdrijf.

artikel 6, artikel 12 lid 1 en artikel 13 wordt na de woorden
sne “financiering van terrorisme”.

3. Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011 (S.B. 2011 no.155)

De Centrale Bank van Suriname (CBvS) heeft ingevolge artikel 9 van de Bankwet 1956 (G.B. 1956 no. 97, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2005 no.56) tot taak zorg te dragen voor het bevorderen van de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen en is verantwoordelijk voor de bescherming van de integriteit van het monetair stelsel. Op grond hiervan tracht zij steeds de financiële instellingen die onder haar toezicht vallen bewust te maken van mogelijke gevaren die de integriteit van de financiële sector in Suriname kunnen bedreigen. Zij is als toezichthouder eveneens gebaat bij een goede reputatie van de Surinaamse financiële instellingen.

Op 22 november 2011 is de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen afgekondigd (S.B. 2011 no. 155). Deze wet voorziet in de vaststelling van nieuwe regels t.a.v. het toezicht op de bank- en kredietwezen. De Centrale Bank van Suriname heeft hierbij de verantwoordelijkheid om de toezicht op kredietinstellingen zo effectief mogelijk uit te voeren. Voorgaande moet resulteren in een groeiend vertrouwen van de samenleving in de stabiliteit van de financiële sector in het algemeen en van de kredietinstellingen in het bijzonder. (zie bijlage 2)

Onder kredietinstelling wordt verstaan: een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge artikel 2 lid 1 van de Wet Toezicht Bank en Kredietwezen een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen (Art.1 lid 1b).

Het toezicht kan onderverdeeld worden in monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht, het integriteit- en structuurtoezicht.

Monetair toezicht: het monetair toezicht is voornamelijk gericht op het handhaven van de waarde van de dollar.

Bedrijfseconomisch toezicht: hierbij wordt de nadruk gelegd op het bewaken van de liquiditeit en solvabiliteit van de kredietinstellingen, het beschermen van de belangen van de deposanten en andere crediteuren, alsook het bewaren van het vertrouwen van het publiek in de financiële

seconomisch toezicht kunnen de volgende instrumenten
gen, stille curatele en noodregeling en faillissement.

Integriteits- en structuurtoezicht: het structuurtoezicht dient te voorkomen dat natuurlijke- en rechtspersonen handelingen plegen die een risico kunnen opleveren voor een gezond bankbeleid. Het integriteitstoezicht richt zich op het voorkomen van de benoeming van personen met een bevlekt financieel verleden in cruciale betrekkingen.

4. Overzicht activiteiten MOT

Het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties heeft in 2011 deelgenomen aan diverse activiteiten. Voornoemde activiteiten zijn op basis van eigen initiatief of op basis van initiatieven van derden, z.a. uitnodigingen voor conferenties, workshops of seminars door zowel nationale als internationale organisaties, geweest. Hieronder wordt er per kwartaal een overzicht gegeven van de activiteiten.

<u>Maand</u>	<u>Locatie</u>	<u>Doelgroep</u>	<u>Initiatiefnemer(s)</u>	<u>Onderwerp / Activiteit</u>
Januari	Assuria	Tussenpersonen	MOT en Assuria	Voorlichtingssessie
	Assuria	Kantoor medewerkers	MOT en Assuria	Voorlichtingssessie
	MOT	Directie en personeel	MOT en Moneyline N.V.	Voorlichtingssessie
	Ballroom, Hotel Torarica	MOT	Kabinet President van de Republiek Suriname	Deelname aan de workshop "Noodzaak van Coördinatie van het Nationaal Drugsbestrijdings-beleid als onderdeel van een geïntegreerde Nationaal Veiligheidsbeleid"
	Juspol	MOT; AML-cie	Juspol	Kwalitatieve analyse Gesprek met consultant Dhr.Ir.W.Ramautarsing (Proplan)
	MOT	Florin Exchange N.V.	Florin Exchange N.V.	Gesprek "Informatie Wet MOT"
	MOT	Clico		Gesprek

<u>Maana</u>	<u>Locatie</u>	<u>Doelgroep</u>	<u>Initiatiefnemer(s)</u>	<u>Onderwerp / Activiteit</u>
Februari	KKF	Vereniging van Cambiohouders	Vereniging van Cambiohouders / MOT	Voorlichtingssessie
	MOT	Spaar- en Krediet coöperaties	MOT	Voorlichtingssessie
	MOT		MOT	Productie MOT Jaarverslag 2010
	MOT		Adek student	Info t.b.v. afstudeerthesis
Maart	DNA	De Nationale Assemblee (DNA)	De Nationale Assemblee-CICAD	Briefing sessie: Drugsproblematiek en Drugsbeleid in Suriname. Doelstelling: het informereren van DNA over de nationale Drugsproblematiek en Drugsbeleid en hieraan gekoppelde internationale samenwerkingen.
	MOT	Geldovermakings- kantoren	MOT	Voorlichtingssessie
	MOT	MOT	U.S. Embassy, dhr. A. Ferguson (Political / Economic Officer)	Staat van gedoneerde goederen en aanvraag toekomstige donaties
	MOT	Vereniging Auto Import Suriname (VAIS)	MOT	Voorlichtingsgesprek
	MOT	Cambiohouders	H.J.deVries Cambio / Surora / Excess Cambio	Voorlichtingsgesprek

Activiteiten 2 kwartaal 2011

<u>Maand</u>	<u>Locatie</u>	<u>Doelgroep</u>	<u>Initiatiefnemer(s)</u>	<u>Onderwerp/ Activiteit</u>
April	MOT	Casino's	MOT	Voorlichtingssessie
	De Mantel		MOT / Juspol	Evaluatie Beleidsplan 2011 Ministerie v. Justitie en Politie
Mei	TAO Restaurant	Vereniging van Casinohouders	MOT	Voorlichtingssessie
	SCB N.V.	SCB N.V.	MOT / SCB N.V.	Voorlichtingssessie
	MOT	Cemla i.s.m. CBvS	Cemla i.s.m. CBvS	Informatie t.a.v. geldovermakings- kantoren
Juni	Curaçao	MOT Suriname	The World Bank / The Egmont Group	Deelname aan: - The Tactical Analysis Course (30 mei t/m 1 juni 2011) - The Train the Trainer Course (2 juni 2011)
	Curaçao	MOT Suriname	RST Nederland, Nederlandse Antillen en Aruba	Deelname aan: - De Conferentie Financieel Rechercheren (6 en 7 juni)
	MOT		Adek student	Info t.b.v. afstudeerthesis

<u>Maand</u>	<u>Locatie</u>	<u>Doelgroep</u>	<u>Initiatiefnemer(s)</u>	<u>Onderwerp/ Activiteit</u>
Juli	MOT	MOT	Dhr. Terborg	Beleefdheidsbezoek van dhr. Terborg, werkzaam bij FIU Nederland.
			DNA	Aanname Wet van 29 juli 2011, houdende (nadere) wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties i.v.m. strafbaarstelling terroristische misdrijven en de financiering daarvan (S.B. 2011 no. 96)
	MOT	MOT	Senior Financial Economist (IDB)	MOT informatie
Augustus				Verhuizing MOT
September				Verhuizing MOT

Activiteiten 4^e kwartaal 2011

<u>Maand</u>	<u>Locatie</u>	<u>Doelgroep</u>	<u>Initiatiefnemer(s)</u>	<u>Onderwerp/ Activiteit</u>
Oktober	MOT		U.S. Embassy	Voorgesprek m.b.t. financiële trainingen
	CBvS	MOT	CBvS	Demo Software IBase & Analyst Notebook
November	Royal Ballroom Torarica		UNODC/OAS	National Legislative Workshop on the Implementation of the Global Legal Framework against Terrorism and its Financing
December	MOT	Southern Commercial Bank	Compliance officer	Informatie
	MOT	MOT	Minister van Justitie en Politie	Informatiesessie t.a.v. de AML Steering Council
	MOT	Surichange Bank	Compliance officer	Informatie
	Phoenicia Suite & Lounge	Justitie	Min.Juspol	Mini workshop "Samenstellen beleidsplan 2012-2016"

In dit hoofdstuk wordt een statistisch overzicht gegeven van de geregistreerde meldingen (ongebruikelijke transacties) door meldingsplichtige dienstverleners.

Ingevolge het Besluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2003 no.45) zijn er 9 categorieën meldingsplichtigen te weten:

I. Financiële dienstverleners (art.2):

categorie A: bankinstellingen;

categorie B: levensverzekeringsmaatschappijen;

categorie C: wisselkantoren (cambio's);

categorie D: spaar- en kredietcoöperaties;

categorie E: geldovermakingskantoren.

II. Niet-financiële dienstverleners (art.3):

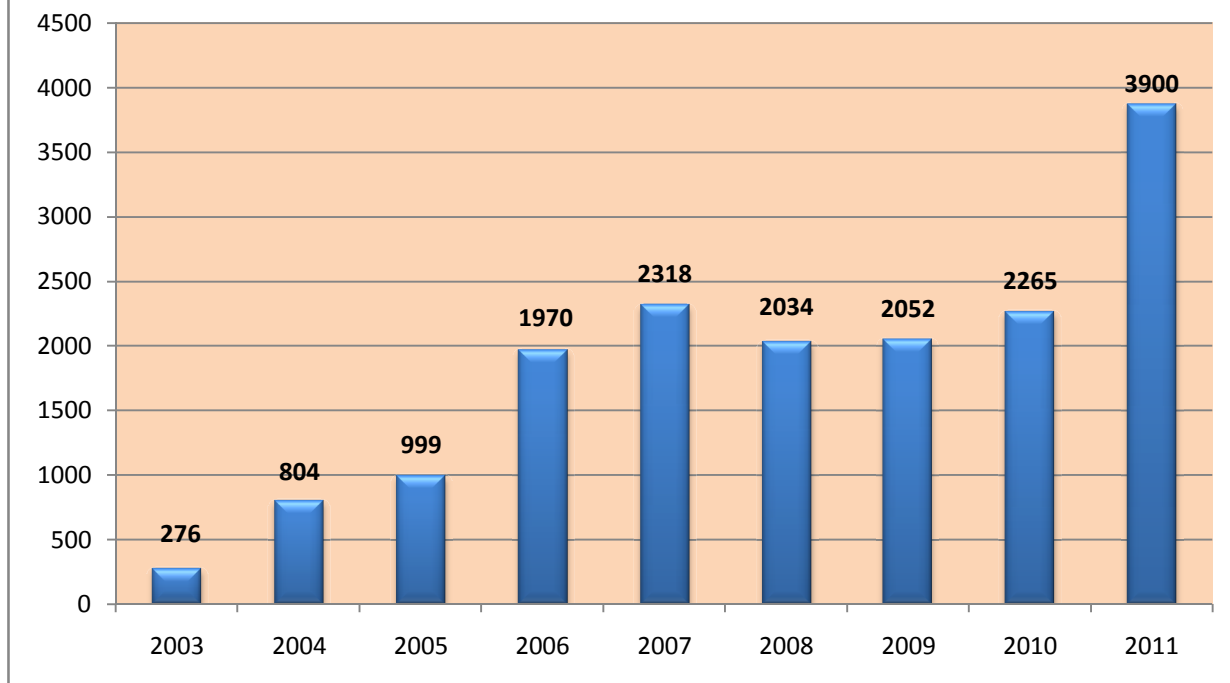
categorie F: notarissen, makelaars in onroerend goed, accountants,
administratie kantoren en advocaten;

categorie G: handelaren in goud, andere edele metalen en edelstenen;

categorie H: handelaren in motorrijtuigen;

categorie I : aanbieders van kansspelen.

**Grafiek 1: Meerjaren overzicht aantal
Ongebruikelijke Transacties (OTR's) in de
periode 2003 - 2011**

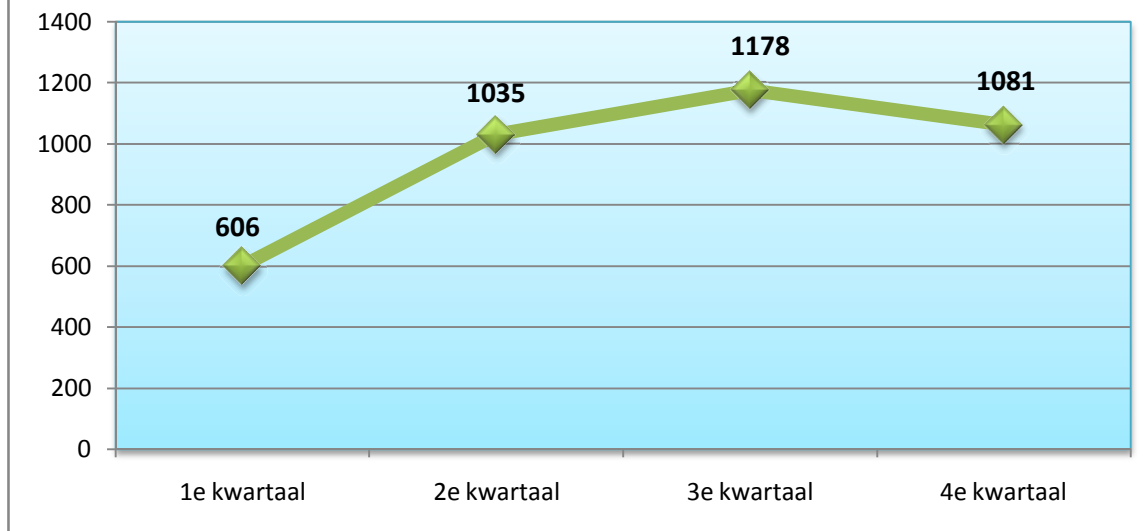

Grafiek 1 geeft een overzicht van het aantal OTR's die er in de afgelopen 9 jaren zijn ontvangen door het MOT.

Voor het jaar 2011 is er een stijgende trend van het aantal OTR's waarneembaar vergeleken met de voorgaande jaren. Dit is het gevolg van de voortdurende voorlichtingssessies/ bewustwordingssessies die het MOT verzorgd t.b.v. de financiële- en de niet financiële dienstverleners.

kwartaaloverzicht aantal

Ongebruikelijke Transacties in het jaar 2011

Grafiek 2 geeft een overzicht van het aantal OTR's die op kwartaalbasis voor het jaar 2011 zijn ontvangen door het MOT.

Vanaf de 1^e tot en met de 3^e kwartaal is er een gestadige groei zichtbaar voor wat betreft het aantal binnengekomen meldingen van de financiële en niet- financiële dienstverleners.

Voor de 4^e kwartaal van het jaar 2011 is er een dalende trend.

In 2011 heeft het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties een totaal van **3900** meldingen van OTR's ontvangen van de meldplichtigen.

In de hierna volgende tabellen zal voor het jaar 2011 op kwartaalbasis een overzicht worden gegeven van:

- het aantal Ongebruikelijke Transacties (OTR's)
- het aantal Ongebruikelijke Transacties naar transactiesoort
- de geldovermakingen naar het buitenland
- de geldovermakingen vanuit het buitenland
- het aantal doormeldingen

Aantal Ongebruikelijke Transacties 1e kwartaal 2011

Maand	Categorie	# OTR's	SRD	USD	EURO
Januari	Bankinstellingen	98	7,334,677	692,028	870,251
	Geldovermakingskantoren	63		288,137	89,958
	Notarissen	23	3,526,213	265,000	
	Handelaren in motorrijtuigen	21		729,800	
Februari	Bankinstellingen	35	747,260	432,335	598,011
	Geldwisselkantoren	3	101,840		
	Geldovermakingskantoren	32		120,729	42,340
	Notarissen	74	9,173,703	100,000	1,721,416
	Handelaren in motorrijtuigen	13	47,250	704,445	
Maart	Bankinstellingen	29	785,495	350,597	7,372,584
	Geldwisselkantoren	6	1,524,250	19,838	10,000
	Geldovermakingskantoren	157		832,758	125,888
	Notarissen	52	10,371,693	227,500	253,500
	Totaal		606	33,612,380	4,763,167

Voor de maanden januari, februari en maart zijn er in totaal 606 meldingen ontvangen met een totaal bedrag van respectievelijk SRD 33.612.380 , USD 4.763.167 en Euro 11.083.947
Het aantal meldingen gedaan door de *geldovermakingskantoren* voeren de boventoon met een totaal van 252 meldingen wat gelijk is aan 41.58%. De meldingen behelzen een bedrag van USD 1.241.624 en Euro 258.186. Wordt er daarentegen gekeken naar de hoogte van de bedragen dan voeren de bankinstellingen de boventoon met een totaal bedrag van SRD 8.867.432, USD 1.474.960 en Euro 8.840.845.

Tabel 1b:

Aantal Ongebruikelijke Transacties 2e kwartaal 2011

Maand	Categorie	# OTR's	SRD	USD	EURO
April	Bankinstellingen	35	3,687,065	270,882	323,000
	Geldwisselkantoren	5	100,500	33,657	
	Geldovermakingskantoren	149		714,408	92,500
Mei	Bankinstellingen	70	1,635,135	768,697	664,744
	Geldwisselkantoren	290	39,015,629	7,301,641	1,197,277
	Geldovermakingskantoren	39		187,951	32,800
	Notarissen	48	9,780,472	480,000	1,579,528
	Handelaren in motorrijtuigen	15		831,200	
Juni	Bankinstellingen	47	1,919,771	388,597	706,691
	Geldwisselkantoren	268	41,466,114	9,892,643	2,091,245
	Geldovermakingskantoren	55		245,577	74,282
	Notarissen	14	1,502,338	600,000	323,200
	Totaal	1,035	99,107,023	21,715,253	7,085,266

Voor de maanden april, mei en juni zijn er in totaal 1035 meldingen ontvangen met een totaal bedrag van respectievelijk SRD 99.107.023 , USD 21.715.253 en Euro 7.085.266

Ten opzichte van het eerste kwartaal nemen de *geldwisselkantoren* de overhand voor wat betreft het aantal aangeleverde meldingen alsook de hoogte van de bedragen die gemoeid zijn met de transacties. Het betreft hier een aantal van 563 meldingen vertegenwoordigende een bedrag van SRD 80.582.242, USD 17.227.941 en Euro 3.288.522. Opmerkelijk is dat deze meldingen een percentage vertoont van 54.34% van het totaal aantal aangeleverde meldingen in het tweede kwartaal van 2011.

Tabel 1c:

Aantal Ongebruikelijke Transacties 3e kwartaal 2011

Maand	Categorie	# OTR's	SRD	USD	EURO
Juli	Bankinstellingen	101	5,892,303	1,531,833	552,540
	Geldwisselkantoren	151	20,206,103	5,895,452	1,553,985
	Geldovermakingskantoren	53		189,893	105,117
	Notarissen	80	9,608,150	1,793,725	1,473,742
	Handelaren in motorrijtuigen	9		455,000	
Augustus	Bankinstellingen	31	1,353,641	563,600	226,293
	Geldwisselkantoren	136	25,369,373	5,286,882	584,400
	Geldovermakingskantoren	281		1,271,846	307,197
	Notarissen	45	7,283,411	1,844,000	5,757,776
	Handelaren in motorrijtuigen	26	179,225	911,150	27,240
September	Bankinstellingen	6	312,000	24,975	92,000
	Geldwisselkantoren	162	20,802,336	7,862,379	671,797
	Geldovermakingskantoren	81		444,034	78,891
	Notarissen	16	2,373,225		
	Totaal		1,178	93,379,765	28,074,769

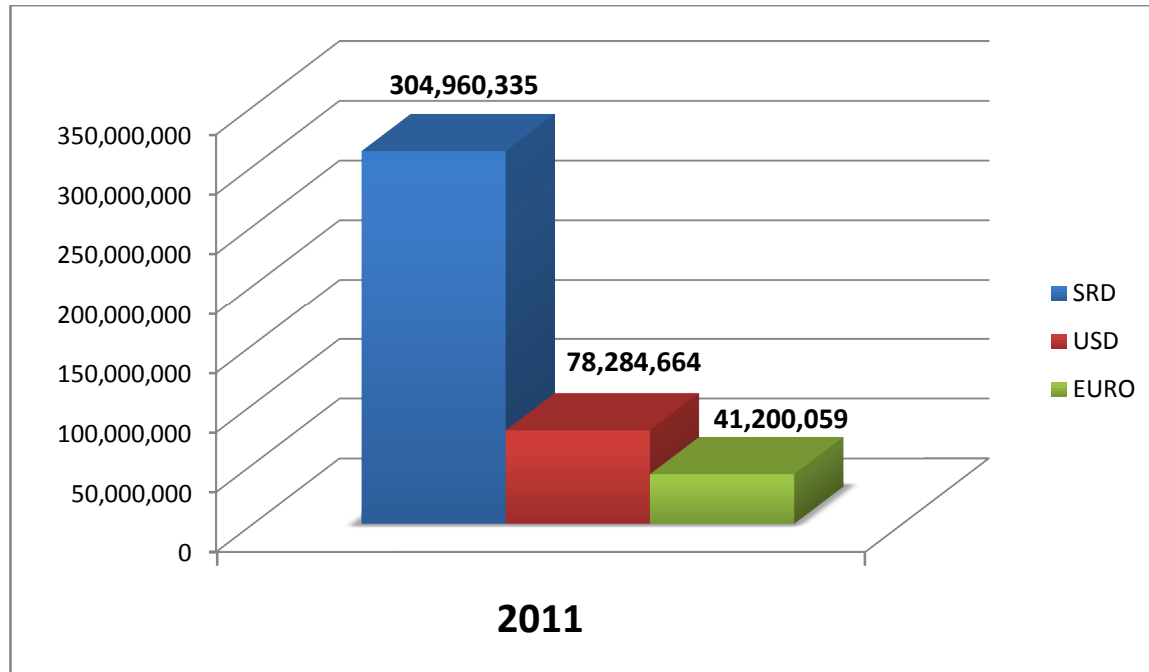
Voor de maanden juli, augustus en september zijn er in totaal 1178 meldingen ontvangen met een totaal bedrag van respectievelijk SRD 93.379.765, USD 28.074.769 en Euro 11.430.979 Ook in het derde kwartaal blijkt dat voor de *geldwisselkantoren* het hoogste aantal meldingen wordt genoteerd te weten, 449. Voor de *geldovermakingskantoren* is het totaal: 415 meldingen. In percentages uitgedrukt bedragen de meldingen van de *geldwisselkantoren* als de *geldovermakingskantoren* respectievelijk 38,11% en 35,23% voor het derde kwartaal van 2011.

Aantal Ongebruikelijke Transacties 4e kwartaal 2011

Maand	Categorie	# OTR's	SRD	USD	EURO
Oktober	Bankinstellingen	22	1,220,030	675,472	410,736
	Levensverzekeringsmaatschappijen	42	12,242,545		
	Wisselkantoren	129	13,218,759	4,474,545	2,113,400
	Geldovermakingskantoren	76		345,892	98,700
	Notarissen	31	4,315,918	200,000	1,289,983
November	Bankinstellingen	58	3,703,282	642,694	571,115
	Levensverzekeringsmaatschappijen	16	1,992,299	100,000	
	Wisselkantoren	130	15,262,229	7,840,115	1,504,025
	Geldovermakingskantoren	265		1,432,240	187,924
	Notarissen	41	6,836,403	129,250	2,845,150
	Handelaren in motorrijtuigen	14		1,004,600	
December	Bankinstellingen	4		77,922	139,000
	Wisselkantoren	150	16,285,240	6,420,880	1,702,500
	Geldovermakingskantoren	74		387,865	58,923
	Notarissen	29	3,784,462		678,411
	Totaal	1,081	78,861,167	23,731,475	11,599,867

Voor de maanden oktober, november en december zijn er in totaal 1081 meldingen ontvangen met een totaal bedrag van respectievelijk SRD 78.861.167 , USD 23.731.475 en Euro 11.599.867. In het vierde kwartaal voeren de *geldovermakingskantoren* de boventoon met een totaal van 415 aangeleverde meldingen en een totaal bedrag van USD 2.165.997 en Euro 345.547. De geldovermakingskantoren worden gelijk op de voet gevolgd door de geldwisselkantoren met een totaal van 409 meldingen met een totaal bedrag van SRD 44.766.228, USD 18.735.540 en Euro 5.319.925. Het totaal aan meldingen gedaan door de geldovermakingskantoren en geldwisselkantoren met respectievelijk 38,39% om 37,84% vormen meer dan de helft van het totaal aantal meldingen en wel voor 76,22%

Grafiek 3: Overzicht van de totaalbedragen voor 2011

Grafiek 3 geeft een overzicht van het totaalbedrag aan gemelde transacties voor zowel de SRD, de USD als de EURO op basis van de ontvangen OTR's.

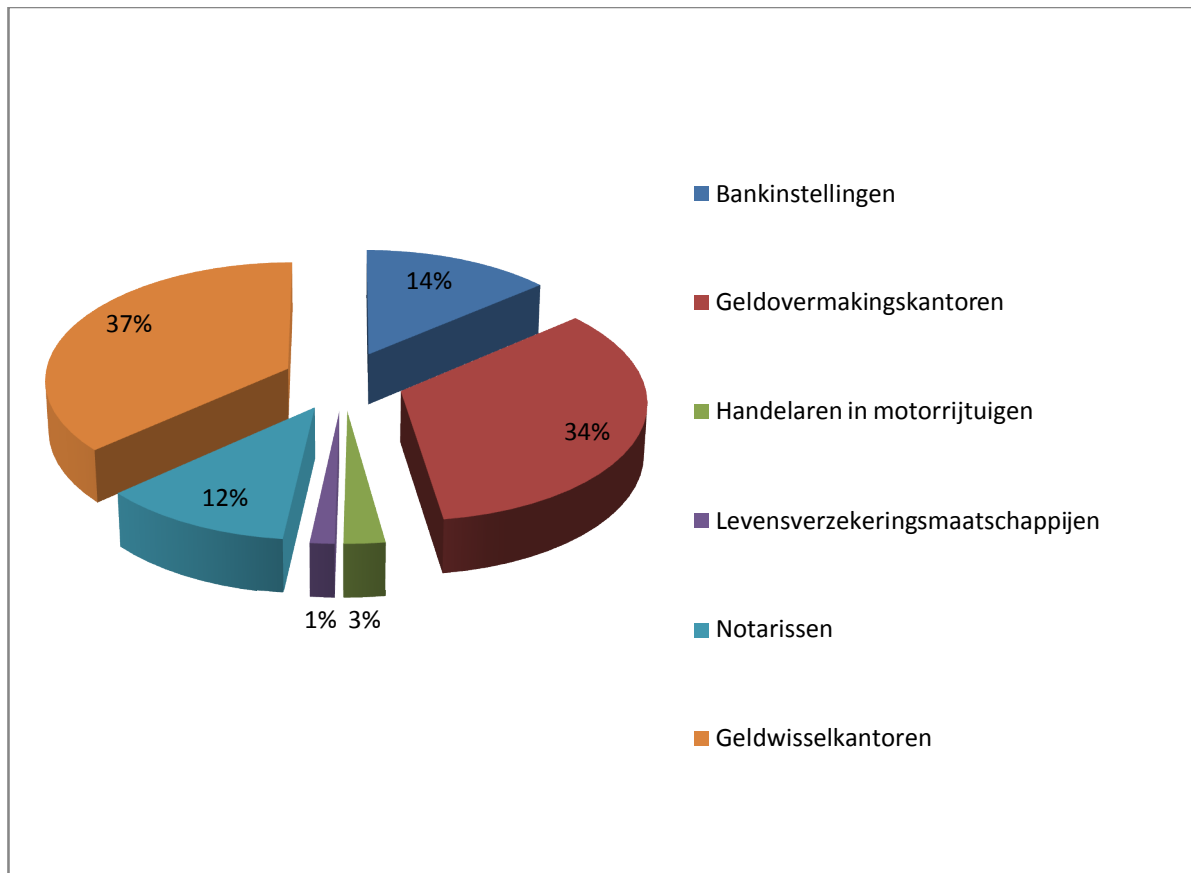
Voor het jaar 2011 zijn er 3900 OTR's ontvangen, waarbij er voor de gemelde transacties bij het MOT respectievelijk bedragen van SRD 304.960.335, USD 78.284.664 en EURO 41.200.059 wordt genoteerd.

Op basis van bovenstaande bedragen en de door de Centrale Bank van Suriname aangegeven gemiddelde koersen voor zowel de USD als de EURO die respectievelijk 3,322 en 4,633 bedragen (zie bijlage 3) kan worden gesteld dat er in 2011, voor een totaalbedrag van SRD755.901.862 aan transacties is gemeld. Dit wordt verduidelijkt middels onderstaand tabel.

Valutasoort	2011	Bankkoers	Totaal SRD
SRD	304,960,335		304,960,335
USD	78,284,664	3,322	260,061,654
Euro	41,200,059	4,633	190,879,873
			SRD 755,901,862

Onderstaand grafiek geeft de procentuele verhouding weer van de bijdrage per categorie meldplichtige instellingen voor het jaar 2011.

Grafiek 4: Procentuele weergave van het aantal meldingen per categorie meldplichtige instantie

De *geldovermakingskantoren* en *geldwisselkantoren* dragen bij voor meer dan de helft en wel voor 71% van het totaal aangeleverde meldingen, welke neerkomt op 2755 meldingen. Dit is in tegenstelling tot de *levensverzekeringsmaatschappijen* en de *handelaren in motorrijtuigen* die voor slechts 4% bijdragen aan het geheel. Dit is gelijk aan 156 meldingen.

De ongebruikelijke transacties worden ingedeeld naar transactiesoort. In de hiernavolgende tabellen wordt een overzicht gegeven van het aantal ongebruikelijke transacties per transactiesoort.

Tabel 2a:

Aantal Ongebruikelijke Transacties naar Transactiesoort 1e kwartaal 2011

Transactie soort	# OTR's	SRD	USD	EURO
<i>Aankoop motorrijtuig</i>	27	47,250	913,925	
<i>Contante betaling bij aankoop</i>	7		520,320	
<i>Geldovermaking naar het buitenland</i>	204		1,368,155	349,552
<i>Geldovermaking vanuit het buitenland</i>	64		315,459	562,348
<i>Girale overboeking</i>	33	718,330	44,500	839,992
<i>Koop en verkoop onroerend goed</i>	86	14,653,970		885,745
<i>Krediethypotheek</i>	16	2,103,380	492,500	24,930
<i>Omwisseling EURO in USD</i>	1			10,000
<i>Omwisseling SRD in vreemde valuta</i>	7	1,626,090		
<i>Omwisseling USD in EURO</i>	1		19,838	
<i>Opname van rekening</i>	1		50,000	
<i>Overdracht van onroerend goed</i>	46	6,206,688	100,000	1,064,241
<i>Schenking en aanneming</i>	1	107,570		
<i>Storting op rekening</i>	111	8,149,102	936,470	7,329,139
<i>Voorgenomen transactie</i>	1		2,000	
Totaal	<u>606</u>	<u>33,612,380</u>	<u>4,763,167</u>	<u>11,083,947</u>

Aantal Ongebruikelijke Transacties naar Transactiesoort 2e kwartaal 2011

Transactie soort	# OTR's	SRD	USD	EURO
<i>Aankoop motorrijtuig</i>	15		831,200	
<i>Geldovermaking naar het buitenland</i>	200		1,113,511	71,900
<i>Geldovermaking vanuit het buitenland</i>	55		266,044	199,862
<i>Girale overboeking</i>	32	1,163,543	396,326	382,458
<i>Koop en verkoop onroerend goed</i>	39	8,576,300	330,000	1,539,528
<i>Krediethypotheek</i>	21	2,331,509	750,000	363,200
<i>Omwisseling EURO in USD</i>	33			1,262,872
<i>Omwisseling SRD in vreemde valuta</i>	284	80,582,242		
<i>Omwisseling USD in EURO</i>	154		14,236,553	
<i>Omwisseling vreemde valuta-SRD</i>	90		2,922,017	2,025,650
<i>Storting op rekening</i>	110	6,078,428	872,888	1,224,977
<i>Veiling</i>	2	375,000		
Totaal	1,035	99,107,023	21,715,253	7,085,266

Tabel 2c:

Aantal Ongebruikelijke Transacties naar Transactiesoort 3e kwartaal 2011

Transactie soort	# OTR's	SRD	USD	EURO
<i>Aankoop motorrijtuig</i>	16		717,700	
<i>Contante betaling bij aankoop</i>	19	179,225	648,450	27,240
<i>Geldovermaking naar het buitenland</i>	257		1,431,968	78,827
<i>Geldovermaking vanuit het buitenland</i>	162		498,780	599,378
<i>Girale overboeking</i>	26	909,234	215,575	186,581
<i>Koop en verkoop</i>	123	17,386,509	2,700,725	3,724,468
<i>Koop verkoop en overdracht onroerend goed</i>	10	472,090	907,000	3,507,051
<i>Krediethypotheek</i>	8	1,406,186	30,000	
<i>Omwisseling SRD in Vreemd Valuta</i>	186	63,784,232	75,000	952,000
<i>Omwisseling EURO in USD</i>	12			1,216,797
<i>Omwisseling USD in EURO</i>	161		16,707,152	
<i>Omwisseling vreemd valuta in SRD</i>	89		2,337,561	1,593,385
<i>Storting op rekening</i>	108	7,408,709	1,879,858	497,253
<i>Voorgenomen transactie</i>	1	50,000		
Totaal	1178	93,379,765	28,074,769	11,430,979

Aantal Ongebruikelijke Transacties naar Transactiesoort 4e kwartaal 2011

Transactie soort	# OTR's	SRD	USD	EURO
<i>Contante betaling bij aankoop</i>	14		1,004,600	
<i>Contante premie koopsom</i>	1		100,000	
<i>Geldovermaking naar het buitenland</i>	296		1,723,762	50,500
<i>Gelovermaking vanuit het buitenland</i>	127		583,652	699,047
<i>Girale overboeking</i>	11	529,664	490,472	264,626
<i>Koop en verkoop onroerend goed</i>	46	6,501,751	200,000	1,779,968
<i>Koop-verkoop en Overdracht onroerend goed</i>	33	5,186,796		2,418,793
<i>Krediethypotheek</i>	21	3,248,238	97,500	614,783
<i>Notariele schuld bekentenis</i>	1		31,750	
<i>Omwisseling EURO in USD</i>	31			3,804,850
<i>Omwisseling SRD in vreemde valuta</i>	162	44,766,228		
<i>Omwisseling USD in EURO</i>	140		16,308,361	
<i>Omwisseling vreemde valuta in SRD</i>	76		2,427,179	1,515,075
<i>Opname van rekening</i>	6	71,900		67,900
<i>Storting op rekening</i>	59	4,321,748	764,199	384,325
<i>Uitbetaling Levensverzekering</i>	57	14,234,844		
Totaal	1081	78,861,169	23,731,475	11,599,867

informatie verschaft met betrekking tot
enland, die zowel door geldovermakingskantoren als
banken zijn verricht.

Tabel 3a:

Geldovermakingen naar het buitenland 1^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van bestemming	USD	EURO
2	Bangladesh	15,000	
2	Bonaire	10,000	
6	Brazilië	31,680	
1	Cameroen	7,400	
1	Canada	7,000	
18	China	330,921	311,164
6	Curacao	30,000	
1	Dominica	12,000	
10	Dominicaans Republiek	60,500	
3	Fillipijnen	17,000	
3	Guyana	16,400	
4	Haiti	22,550	
1	India	30,216	
1	Ivoorkust	5,000	
13	Jamaica	56,500	
2	Japan	66,605	
8	Maleisie	55,764	
1	Mexico	7,500	
8	Nederland		38,388
1	Nigeria	5,000	
5	Panama	15,711	
34	Peru	173,079	
1	Sint Lucia	6,000	
5	Turkije	29,757	
67	Verenigde Staten van Amerika	356,572	
	Totaal	1,358,155	349,552
204			

Geldovermakingen naar het buitenland 2^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van bestemming	USD	EURO
2	Argentinië	10,727	
7	Brazilië	42,914	
1	Canada	1,000	
21	China	170,700	
4	Curacao	20,000	
1	Dominica	7,400	
16	Ecuador	81,500	
1	Filippijnen	5,000	
1	Ghana	5,000	
3	Groot-Brittanie	18,400	
2	Guyana	12,400	
1	Haiti	5,000	
1	Hongarije	6,714	
2	India	65,571	
1	Italie	8,800	
31	Jamaica	124,142	
7	Maleisie	50,300	
13	Nederland		65,000
1	Nigeria	5,500	
3	Oekranie	16,500	
19	Peru	109,558	
2	Roemenie	14,000	
1	Senegal	5,150	
1	Spanje	9,717	
1	Trinidad & Tobago	7,500	
2	Turkije	10,000	
50	Verenigde Staten van Amerika	282,768	
5	Zwitserland	17,250	6,900
200	Totaal	1,113,511	71,900

Geldovermakingen naar het buitenland 3^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van bestemming	USD	EURO
2	Argentinië	11,400	
16	Brazilië	97,101	
4	Canada	29,842	
77	China	528,641	
2	Colombia	10,358	
4	Curacao	20,000	
3	Dominicaans Republiek	19,500	
22	Ecuador	110,000	
2	Egypte	10,000	
4	Filippijnen	26,270	
1	Ghana	5,000	
3	Groot-Brittanie	18,391	
1	Guinea	5,000	
3	Guyana	17,411	
1	Haiti	9,000	
1	Jamaica	6,200	
1	Liberia	5,000	
3	Maleisie	20,227	
14	Nederland		78,827
2	Nicaragua	13,257	
3	Nigeria	7,500	
1	Panama	5,000	
3	Peru	16,000	
2	Roemenie	10,000	
1	Sint Maarten	5,000	
2	Trinidad & Tobago	10,000	
8	Turkije	48,648	
69	Verenigde Staten van Amerika	361,222	
1	Vietnam	6,000	
257	Totaal	1,431,968	78,827

Geldovermakingen naar het buitenland 4^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van bestemming	USD	EURO
11	Argentinië	69,252	
39	Brazilië	204,908	
3	Bulgarije	15,745	
2	Canada	12,867	
92	China	655,475	
4	Columbia	25,000	
9	Dominicaans Republiek	51,900	
8	Ecuador	40,000	
3	Frankrijk	5,118	10,500
3	Guyana	21,500	
1	Haiti	5,000	
2	Jamaica	7,000	
1	Jordanië	5,000	
11	Nederland	15,000	40,000
1	Nederlandse Antillen	5,000	
8	Panama	56,000	
5	Paraguay	27,771	
1	Portugal	5,560	
3	Trinidad & Tobago	20,000	
3	Turkije	17,000	
3	Verenigde Arabische Emiraten	19,000	
81	Verenigde Staten van Amerika	429,166	
1	Vietnam	5,500	
1	Zuid Afrika	5,000	
296	Totaal	1,723,762	50,500

Geldovermakingen vanuit het buitenland 1^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van Herkomst	USD	EURO
2	Belgie	11,667	
2	Canada	12,500	
1	Duitsland	10,000	
1	Frankrijk	5,199	
1	Guyana	6,000	
1	China	149,928	
1	Kazachstan	5,000	
46	Nederland	71,475	536,382
1	Nederlandse Antillen		5,000
1	Verenigde Arabische Emiraten	7,490	
3	Verenigde Staten van Amerika	22,000	
4	Zwitserland	14,200	20,966
64	Totaal	315,459	562,348

Tabel 4b: Geldovermakingen vanuit het buitenland 2^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van Herkomst	USD	EURO
1	Australie	6,000	
3	Canada	18,016	
2	China	12,600	
1	Curacao	5,000	
1	Dominica	5,000	
4	Dominicaans Republiek	23,500	
2	Duitsland	41,975	9,469
1	Frankrijk	5,021	
1	Joegoslavie		9,128
26	Nederland	38,487	165,320
1	Thailand	5,000	
2	Trinidad&Tobago	11,504	
3	Turkije	60,000	
2	Verenigde Staten van America	12,000	
3	Zuid-Afrika	21,941	
2	Zwitserland		15,945
55	Totaal	266,044	199,862

Tabel 4c:

Geldovermakingen vanuit het buitenland 3^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van Herkomst	USD	EURO
7	Australie	39,244	
3	Belgie	6,339	13,302
2	Canada	11,000	
14	China	77,840	
2	Curacao	10,000	
5	Dominicaans Republiek	25,000	
7	Duitsland	7,192	35,330
3	Frankrijk	11,332	5,000
5	Groot-Brittanie	31,005	
1	Kosovo	4,980	
1	Liberia	5,000	
77	Nederland	23,782	538,445
1	Nederlandse Antillen	5,000	
1	Rusland	6,968	
2	Sint Maarten	10,000	
1	Togo	3,525	
1	Trinidad & Tobago	5,000	
12	Verenigde Staten van Amerika	107,245	
15	Zuid-Afrika	94,628	
2	Zwitserland	13,700	7,301
162	Totaal	498,780	599,378

Tabel 4d:

Geldovermakingen van het buitenland 4^e kwartaal 2011

# OTR's	Land van herkomst	USD	EURO
3	Belgie		13,414
1	Canada	5,000	
3	China	19,400	
1	Duitsland		8,995
2	Frankrijk		11,210
1	Groot - Brittannie	5,644	
2	Guyana	12,000	
1	Haiti	5,800	
1	Italie	9,300	
2	Ierland	13,007	
1	Jamaica	7,700	
2	Jordanie	14,000	
55	Nederland	8,500	646,028
1	Pakistan	8,200	
1	Senegal	7,089	
2	Sint Maarten	10,000	
1	Thailand	8,000	
1	Togo	5,127	
3	Trinidad & Tobago	15,000	
4	Turkije	74,390	
1	Verenigde Arabische Emiraten	7,190	
11	Verenigde Staten van Amerika	193,255	
17	Zuid Afrika	110,500	
10	Zwitserland	44,550	19,400
127	Totaal	583,652	699,047

Label 5:

Doormeldreden 2011

Doormeldreden	Aantal	Matching	Aantal Ongebruikelijke Transacties
PG verzoeken	20	4 positief/ verdacht 16 negatief	12
FIU verzoeken	3	1 positief / verdacht 2 negatief	2
Eigen onderzoek	10	verdacht	25

Voor het jaar 2011 zijn er in totaal 20 verzoeken afkomstig vanuit de PG en 3 verzoeken afkomstig vanuit het buitenland (fellow FIUs) ontvangen op basis van afgesloten MOU. Van de 20 verzoeken afkomstig vanuit de PG zijn er 4 positieve en 16 negatieve gevallen. Van de 3 buitenlandse verzoeken is er 1 positief geval.

Vier dossiers zijn doorgemeld op grond van de verzoeken afkomstig van de PG in het jaar 2011. Deze 4 dossiers omvatten in totaal 12 meldingen waarbij de betreffende transacties verdacht zijn verklaard. Hiermee gaat er een totaal bedrag van SRD 280.000, USD 38.500 en Euro 22.000 gemoeid. In totaal betreft het hier 20 subjecten waarvan 14 Surinaamse natuurlijke personen en 6 buitenlandse natuurlijke personen.

Uit eigen onderzoek heeft het MOT 10 dossiers doorgemeld waarvan kan worden aangegeven dat deze zijn opgemaakt op basis van achteraf ingekomen meldingen van de verschillende dienstverleners. Het betrof in deze weliswaar ingekomen verzoeken van het Openbaar Ministerie (O.M) die op dat moment negatief bevonden waren.

In 2011 zijn er 3 onderzoeken gestart op basis van voorheen ingekomen verzoeken van het O.M., waaraan 29 meldingen gekoppeld zijn. In totaal zijn er 30 subjecten betrokken bij deze onderzoeken, waarvan 21 natuurlijke personen verblijvende in Suriname, 8 natuurlijke personen in het buitenland en 1 Surinaams rechtspersoon. Voornoemde onderzoeken zijn nog gaande binnen het meldpunt.

In het kader van een effectiever en efficiënter functioneren van de instelling, hebben er diverse ontwikkelingen plaatsgevonden binnen het MOT in het dienstjaar 2011. Op basis van voornoemde kunnen de volgende hoogtepunten worden genoemd:

- ❖ Verhuizing
 - In de maand september 2011 is het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties verhuisd van de mr.J.Lachmonstraat 167 naar de Henck Arronstraat 36;
- ❖ Aanneمة Wet Strafbearstelling Terrorisme en de financiering daarvan.
 - In de maand juli werd de “Wet houdende (nadere) wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties in verband met de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan aangenomen door de Nationale Assemblée;
- ❖ Participatie National Legal workshop on the Implementation of the Global Legislation framework against Terrorism and its Financing.
 - Enkele personeelsleden w.o. de juristen en analisten hebben deelgenomen aan bovengenoemde workshop die van belang is geweest voor verbreding van het kennisniveau ten aanzien van het tegengaan van terrorisme en de financiering van terrorisme zowel nationaal als internationaal;
- ❖ Operationalisering van de database
 - De interne databank voor het opslaan van de binnengekomen meldingen van de financiële en niet- financiële dienstverleners is opgeleverd. Thans wordt er gewerkt aan het professionaliseren van het systeem.

de perspectieven in voorbereiding c.q. in uitvoering:

- Zorgdragen voor permanente huisvesting;
- Aanpassingen c.q. wijzigingen m.b.t. Wet MOT en de WID;
- Het samenstellen van Staatsbesluiten;
- Herziening Staatsbesluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties;
- Upgraden van de beveiliging (gebouw en personeel);
- Upgraden van de ICT binnen het MOT;
- Professionaliseren van het analyse systeem van het MOT;
- Opzetten van een digitaal Meldsysteem;

- Het schrijven van een Administratieve Organisatie / het opzetten van een intern organisatiestructuur;
- Het uitvaardigen van richtlijnen met betrekking tot de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties en de Wet Identificatieplicht dienstverleners.
- het continueren van de voorlichtingssessies aan de financiële dienstverleners, niet-financiële dienstverleners, overheidsinstanties en niet - overheidsinstanties;
- het deelnemen aan workshops c.q. trainingen m.b.t. Anti-Money Laundering, de bestrijding van Terrorisme Financiering en methoden en technieken voor het detecteren van Money Laundering en Terrorisme Financiering;
- het sluiten van MOU's met buitenlandse meldpunten in het kader van het verlenen van wederzijdse hulp en bijstand aan elkaar t.b.v. de (inter)nationale bestrijding van Money Laundering en het tegengaan van Terrorisme Financiering;

- de toetreding van MOT Suriname tot de Egmont groep¹.

¹ De Egmont Groep is een internationaal samenwerkingsverband die zich richt op het verbeteren van de internationale gegevensuitwisseling tussen FIU's. Ten einde dit te bereiken, wisselen de leden van de Egmont Groep kennis en ervaringen uit over witwasbestrijding en de bestrijding van terrorisme financiering.

Bijlage 1

2011

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME**

No. 96

WET van 29 juli 2011, houdende (nadere) wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties in verband met strafbaarstelling terroristische misdrijven en de financiering daarvan.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

In overweging genomen hebbende, - dat in verband met de strafbaarstelling van terroristische misdrijven en de financiering daarvan – het nodig is het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no.1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2009 no. 122, de Vuurwapenwet (G.B. 1930 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 62) en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2002 no.65) (nader) te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2009 no. 122) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 4 worden, onder vervanging van het “punt” door een “puntkomma” in onderdeel 5°, na onderdeel 5° vijf nieuwe onderdelen 6°, 7°, 8°, 9° en 10° toegevoegd, luidende als volgt:

- 6°. Aan een der misdrijven, omschreven in de artikelen 155a, 156a, 156b en 342a, voorzover het feit is gepleegd tegen een internationaal beschermd persoon die Surinamer is of tegen diens beschermde goederen;

- dan wel een van de misdrijven, omschreven in de artikelen 1, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 345, 347, 348, 349, 414, 418, 448b en 448d, voorzover het feit valt onder de omschrijvingen van artikel 2 van het op 15 december 1997 te New York totstandgekomen Verdrag inzake de bestrijding van terroristische bomaanslagen en hetzij het feit is gepleegd tegen een Surinamer, hetzij de verdachte zich in Suriname bevindt;
- 8°. Aan een terroristisch misdrijf, dan wel een van de misdrijven, omschreven in de artikelen 155, 155a, 156b, 161, 207, 211, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 345, 347, 348, 349, 414, 418, 448b en 448d, voorzover het feit valt onder de omschrijvingen van artikel 2 van het op 9 december 1999 te New York totstandgekomen Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme en hetzij het feit is gepleegd tegen een Surinamer, hetzij de verdachte zich in Suriname bevindt;
- 9°. Aan een terroristisch misdrijf, indien het misdrijf is gepleegd met het oogmerk de bevolking of een deel van de bevolking van Suriname vrees aan te jagen of een Surinaamse overheidsinstelling wederrechtelijk te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden, of de fundamentele politieke, constitutionele, economische of sociale structuren van Suriname ernstig te ontwrichten of te vernietigen;
- 10°. Aan een van de misdrijven omschreven in de artikelen 278, 370 en 377, indien het misdrijf is gepleegd met het oogmerk een terroristisch misdrijf als in onderdeel 9° omschreven voor te bereiden of te vergemakkelijken.
- B. In het tweede lid van artikel 11 wordt na de zinsnede “samenloop van misdrijven” toegevoegd de zinsnede: ,terroristische misdrijven.
- C. TITEL IV van het eerste boek wordt gewijzigd als volgt:
- (1). De kop “POGING” wordt vervangen door: POGING EN VOORBEREIDING;
- (2). Na artikel 71 wordt een nieuw artikel 71a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 71a

Vorbereiding van een misdrijf, waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld, is strafbaar wanneer de dader opzettelijk voorwerpen, stoffen, informatiedragers, ruimten of transportmiddelen bestemd tot het begaan van dat misdrijf verwerft, vervaardigt, invoert, doorvoert, uitvoert of voorhanden heeft.

van terroristische misdrijven wordt tevens begrepen de
t financiering van die misdrijven.

Het maximum van de hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij voorbereiding met de helft verminderd.

Vorbereiding bestaat niet indien het misdrijf niet is voltooid ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader afhankelijk.

Betreft het een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

De bijkomende straffen zijn voor voorbereiding dezelfde als voor het voltooide misdrijf.

Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

- D. Na artikel 111 worden drie nieuwe artikelen 111a, 111b en 111c toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 111a

Onder terroristisch oogmerk wordt verstaan het oogmerk om de bevolking of een deel van de bevolking van een land vrees aan te jagen, dan wel een overheid of internationale organisatie wederrechtelijk te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden, dan wel de fundamentele politieke, constitutionele, economische of sociale structuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.

Artikel 111b

Onder terroristisch misdrijf wordt verstaan:

1. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 128 tot en met 133, artikel 155 tweede en derde lid, artikel 155a tweede lid, artikel 207 onderdeel 3, artikel 216 tweede lid, artikel 218 onderdeel 3, artikel 220 onderdeel 2, artikel 222 onderdeel 3, artikel 224 tweede lid, artikel 226 tweede lid en artikel 349, indien het misdrijf is begaan met een terroristisch oogmerk;
2. elk van de misdrijven waarop ingevolge artikel 149 tweede lid, de artikelen 160a, 168a, 228a, artikel 278 derde lid, de artikelen 364a, 479a alsmede ingevolge artikel 24a van de Vuurwapenwet gevangenisstraf is gesteld;
3. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 188a, 342b, artikel 345 derde lid, artikel 348a en artikel 372 derde lid.

Artikel 111c

Onder internationaal beschermd persoon wordt verstaan een persoon vallende onder de omschrijving van artikel 1 lid 1 van het op 14 december 1973 te New York totstandgekomen Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten.

Onder internationaal beschermd persoon wordt mede verstaan een persoon vallende onder de omschrijving van artikel 1 onderdeel a en b van het op 9 december 1994 totstandgekomen Verdrag inzake de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel.

Onder beschermde goederen worden verstaan de goederen bedoeld in artikel 2 lid 1 onder b van het in het eerste lid van dit artikel genoemde verdrag en artikel 9 lid 1 onderdeel b van het in het tweede lid van dit artikel genoemde verdrag.

- E. In artikel 129 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- (1). De kop “AANSLAG TEGEN HET STAATSHOOFD” wordt gewijzigd in: AANSLAG TEGEN HET STAATSHOOFD, EEN ANDER LID VAN DE REGERING, EEN LID VAN DE NATIONALE ASSEMBLÉE OF EEN LID VAN DE RECHTERLIJKE MACHT;
 - (2). De zinsnede “het Staatshoofd of het waarnemend Staatshoofd van het leven of de vrijheid te beroven” wordt gewijzigd in: het Staatshoofd, het waarnemend Staatshoofd, een ander lid van de Regering, een lid van De Nationale Assemblée of een lid van de Rechterlijke Macht.
- F. In artikel 149 wordt na het eerste lid een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:
- Indien de in het eerste lid van dit artikel strafbaar gesteld misdrijf is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de daarin bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft verhoogd.
- G. In TITEL III van het Tweede Boek worden de volgende wijzigingen aangebracht:
- (1). De kop “MISDRIJVEN TEGEN HOOFDEN EN VERTEGENWOORDIGERS VAN BEVRIENDE STATEN” wordt vervangen door: MISDRIJVEN TEGEN HOOFDEN VAN BEVRIENDE STATEN EN INTERNATIONAAL BESCHERMDE PERSONEN;
 - (2). Na artikel 155 wordt een nieuw artikel 155a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 155a

De aanslag op het leven of de vrijheid van een internationaal beschermd persoon wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien de aanslag op het leven de dood ten gevolge heeft of met voorbedachte rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

- (3). Na artikel 156 worden twee nieuwe artikelen 156a en 156b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 156a

Elke feitelijke aanranding van een internationaal beschermd persoon, die niet valt in een zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Artikel 156b

Degene die opzettelijk geweld pleegt tegen de beschermde goederen van een internationaal beschermd persoon wordt, indien daardoor gevaar voor de veiligheid of vrijheid van die persoon te duchten is, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

- H. Na artikel 160 worden twee nieuwe artikelen 160a en 160b toegevoegd, luidende als volgt:
Artikel 160a

Indien een misdrijf, strafbaar gesteld in artikel 155 eerste lid, artikel 155a eerste lid, de artikelen 156, 156a of 156b, is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de in dat artikel bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft verhoogd en wordt, indien op het misdrijf een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren is gesteld, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Artikel 160b

De samenspanning tot de in de artikelen 155 en 155a omschreven misdrijven, te begaan met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren.

Artikel 168a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 168a

Indien een misdrijf, strafbaar gesteld in artikel 161 of 162, is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de daarin bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft verhoogd.

J. Na artikel 188 wordt een nieuw artikel 188a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 188a

Indien het in artikel 188 strafbaar gesteld misdrijf is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren en een geldboete van ten hoogste een miljoen Surinaamse Dollar.

Onder deelneming als omschreven in het eerste lid wordt mede begrepen het verlenen van geldelijke of stoffelijke steun aan alsmede het werven van gelden of personen ten behoeve van de in dat lid omschreven organisatie.

K. Na artikel 214 wordt een nieuw artikel 214a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 214a

Degene die opzettelijk op een luchthaven een luchtvaartuig buiten bedrijf of enige voorziening vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, dan wel de diensten op een luchthaven verstoort, wordt gestraft:

1. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt;
2. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten valt en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

L. Na artikel 228 worden twee nieuwe artikelen 228a en 228b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 228a

Indien een misdrijf, strafbaar gesteld in artikel 207 onderdelen 1 en 2, de artikelen 209, 210, 211, 212, 214, 214a, artikel 216 eerste lid, artikel 218 onderdelen 1 en 2, artikel 220 onderdeel 1, artikel 222 onderdelen 1 en 2, artikel 224 eerste lid of artikel 226 eerste lid, is begaan met een

dat artikel bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft misdrijf een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren is gesteld, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Artikel 228b

De samenspanning tot de in artikel 207, artikel 212 onderdelen 3 en 4, de artikelen 214, 214a, 216, 218, 220, 222, 224 en 226 omschreven misdrijven, te begaan met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren.

- M. In artikel 278 wordt na het tweede lid een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:
Indien een feit, omschreven in het eerste of tweede lid, wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of te vergemakkelijken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met de helft verhoogd.
- N. Na artikel 342 worden twee nieuwe artikelen 342a en 342b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 342a

Degene die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt met het oogmerk een ander te dwingen iets te doen of niet te doen, wordt als schuldig aan gijzeling gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Artikel 342 vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 342b

Degene die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Artikel 342 vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

- O. In artikel 345 wordt na het tweede lid een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

stisch misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van ten

- P. Na artikel 348 wordt een nieuw artikel 348a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 348a

Doodslag, gepleegd met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

- Q. Na artikel 349 wordt een nieuw artikel 349a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 349a

De samenspanning tot het in artikel 349 omschreven misdrijf, te begaan met een terroristisch oogmerk, alsmede het in artikel 348a omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren

- R. Na artikel 364 worden twee nieuwe artikelen 364a en 364b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 364a

Indien een misdrijf, strafbaar gesteld in artikel 362 of 363, is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de in dat artikel bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft verhoogd en wordt, indien op het misdrijf een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren is gesteld, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Artikel 364b

De samenspanning tot het in artikel 363 omschreven misdrijf, te begaan met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren.

- S. In het eerste lid van artikel 371 wordt, onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel 5°, een nieuw onderdeel 6° toegevoegd, luidende als volgt:

om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of te

T. Het derde lid van artikel 372 wordt gewijzigd als volgt:

Gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt opgelegd, indien het feit de dood ten gevolge heeft of indien het feit wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of te vergemakkelijken.

U. In artikel 448a wordt na het derde lid een nieuw vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

De straf in het eerste lid bepaald, is toepasselijk op degene die de daarin omschreven misdrijven pleegt ten aanzien van een vaartuig, een installatie ter zee, een autobus of een andere middel van openbaar vervoer dan wel een voertuig met een gevaarlijke lading.

V. Artikel 448b wordt gewijzigd als volgt:

(1). Onder vernummering van onderdeel 2° tot onderdeel 3° wordt een nieuw onderdeel 2° toegevoegd, luidende als volgt:

2°. Met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gevaar te duchten is en het feit zwaar lichamelijk letsel voor een ander ten gevolge heeft;

(2). Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

De straffen in het eerste lid bepaald, zijn toepasselijk op degene die de in dit lid omschreven misdrijven pleegt ten aanzien van een vaartuig en een installatie ter zee. Onder gevaar voor de veiligheid van het luchtvaartuig wordt in het eerste lid tevens begrepen gevaar voor de veilige vaart van het vaartuig.

W. Na artikel 448c wordt een nieuw artikel 448d toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 448d

Degene die opzettelijk met gebruikmaking van een vuurwapen, een ontplofbare of anderszins gemeengevaarlijke stof of ander gemeengevaarlijke voorwerp, een daad van geweld tegen iemand die zich in of in de onmiddellijke nabijheid van de vertrek- of aankomstruimte van een luchthaven bevindt, wordt gestraft:

- ... hoogste tien jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere
... duchten valt;
2. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt en het feit zwaar lichamelijk letsel voor een ander ten gevolge heeft;
 3. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daardoor levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt en het feit iemands dood ten gevolge heeft.
- X. Na artikel 479 worden twee nieuwe artikelen 479a en 479b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 479a

Indien een misdrijf, strafbaar gesteld in een der artikelen 448a tot en met 448d is begaan met een terroristisch oogmerk, wordt de in dat artikel bepaalde tijdelijke gevangenisstraf met de helft verhoogd en wordt, indien op het misdrijf een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren is gesteld, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Artikel 479b

De samenspanning tot de in de artikelen 448a, 448b en 448d omschreven misdrijven, te begaan met een terroristisch oogmerk, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren.

ARTIKEL II

In de Vuurwapenwet (G.B. 1930 no. 73, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 62) wordt na artikel 24 een nieuw artikel 24a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 24a

Met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren wordt gestraft degene die een feit strafbaar gesteld in de artikelen 22, 23, 24 of 25 begaat met een terroristisch oogmerk als bedoeld in artikel 111a van het Wetboek van Strafrecht, dan wel met het oogmerk om een terroristisch misdrijf als bedoeld in artikel 111b van dat wetboek voor te bereiden of te vergemakkelijken.

ARTIKEL III

In de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2002 no.65) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Onder vervanging van het “punt” door een “puntkomma” in artikel 1 onder i, worden na onderdeel i twee nieuwe onderdelen j en k toegevoegd, luidende als volgt:

j. terroristisch misdrijf: een misdrijf als bedoeld in artikel 111b van het Wetboek van Strafrecht;

k. financiering van terrorisme:

- 1°. Het opzettelijk verwerven of voorhanden hebben van geldswaarden of voorwerpen met geldswaarde bestemd tot het begaan van een terroristisch misdrijf;
- 2°. Het opzettelijk verschaffen van middelen met geldswaarde tot het plegen van een terroristisch misdrijf of
- 3°. Het verschaffen van geldelijke of materiële steun tot het verwerven van geld of voorwerpen ten behoeve van een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van een terroristisch misdrijf.

B. Artikel 2 lid 2 komt als volgt te luiden:

De hoofdtaken van het Meldpunt bestaan uit:

het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van gegevens teneinde na te gaan of deze gegevens van belang kunnen zijn voor de voorkoming en opsporing van money laundering, de financiering van terrorisme en andere misdrijven. Ook zal het Meldpunt persoons- en andere gegevens verstrekken conform de voorschriften van deze wet.

C. In artikel 4 leden 1 en 2 wordt na de woorden “money laundering” toegevoegd de zinsnede: en de financiering van terrorisme.

D. In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- (1). In de onderdelen a en b wordt na de woorden “money laundering” toegevoegd de zinsnede: ,financiering van terrorisme
- (2). In onderdeel c wordt na de woorden “money laundering” toegevoegd de zinsnede: of financiering van terrorisme

worden “money laundering” toegevoegd de zinsnede: en de

F. In artikel 13 wordt na de woorden “money laundering” toegevoegd de zinsnede: ,financiering van terrorisme.

ARTIKEL IV

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste juli 2011,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 30ste juli 2011

De Minister van Binnenlandse Zaken,

S. MOESTADJA

) wijziging van het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet
transacties in verband met strafbaarstelling terroristische misdrijven
en de financiering daarvan

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemeen

De terroristische aanslagen in verscheidene delen van de wereld hebben onnoemelijk veel slachtoffers gemaakt. Onder deze slachtoffers zijn ook vele onschuldige burgers. Terrorisme kan als een kwaad worden beschouwd dat alle landen maar bovenal iedereen kan treffen. De Regering is zich bewust van het feit dat terroristische misdrijven behoren tot de categorie zeer ernstige en zware misdrijven en dat het dan ook nodig is om deze misdrijven hard aan te pakken. Er is een reeks van maatregelen nodig om terrorisme effectief te kunnen bestrijden. Internationaal zijn in de afgelopen periode verscheidene verdragen en conventies in het leven geroepen die beogen terrorisme en de financiering daarvan te bestrijden. Onder andere is te New York op 15 december 1997 de *“International convention for the suppression of terrorist bombings”* totstandgekomen en op 9 december 1999 de *“International convention for the suppression of the financing of terrorism”*.

Op nationaal niveau zullen ook maatregelen moeten worden getroffen. Het aanpassen van onze nationale wetgeving aan deze nieuwe ontstane situatie behoort tot een van de maatregelen. Onze nationale wetgeving, met name het Wetboek van Strafrecht, de Vuurwapenwet en de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties, is namelijk niet voldoende toegesneden om dit fenomeen van terrorisme adequaat aan te pakken.

De kern van de aanpassing van het Wetboek van Strafrecht is gelegen in artikel 111b, waarin het begrip *“terroristisch misdrijf”* wordt omschreven. Ingevolge artikel 111b zijn terroristische misdrijven die misdrijven die daarin zijn opgenomen, gepleegd met een terroristisch oogmerk.

Terroristisch oogmerk wordt in artikel 111a omschreven als *“het oogmerk om de bevolking of een deel van de bevolking van een land vrees aan te jagen dan wel een overheid of internationale organisatie wederrechtelijk te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden, dan wel de fundamentele politieke, constitutionele, economische of sociale structuren van een land, of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen”*.

Uitgangspunt van deze wet is dat op terroristische misdrijven een hogere straf wordt toegepast, tenzij op die misdrijven reeds een levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren is gesteld. De strafverhoging betreft een verhoging met de helft en indien op het misdrijf een

...jaren is gesteld, kan levenslange gevangenisstraf of tijdelijke gevangenisstraf of tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren is gesteld, indien gepleegd met een terroristisch oogmerk ingevolge artikel 111b ook te kwalificeren als terroristische misdrijven, is gelegen in artikel 188a (deelneming aan een terroristische organisatie) alsmede de rechtsmachtbepalingen van artikel 4. Deelneming aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van terroristische misdrijven valt onder de werking van artikel 188a.

2. Artikelsgewijs

Artikel 4 onderdelen 6 tot en met 10

In artikel 4 vindt een uitbreiding van de rechtsmacht plaats. Beperkte universele rechtsmacht wordt hierbij gevestigd ten aanzien van misdrijven tegen internationaal beschermde personen (onderdeel 6), misdrijven in het kader van terroristische bomaanslagen (onderdeel 7), misdrijven terzake de financiering van terrorisme (onderdeel 8) en terroristische misdrijven als bedoeld in de onderdelen 9 en 10.

Ten aanzien van bovengenoemde misdrijven is de Surinaamse strafwet toepasselijk op een ieder die buiten Suriname zich daaraan schuldig maakt:

- voorzover het misdrijf is gepleegd tegen een Surinamer of indien de verdachte zich in Suriname bevindt (onderdelen 7 en 8);
- voorzover het misdrijf is gepleegd tegen een internationaal beschermd persoon en deze persoon een Surinamer is (onderdeel 6).
- voorzover het misdrijf is gericht tegen de bevolking van Suriname of een Surinaamse overheidsinstelling (onderdelen 9 en 10).

Artikel 71a

De bedoeling van de strafbaarstelling van voorbereidingshandelingen is om de opsporing en vervolging een extra middel in handen te leggen tegen met name de zware en georganiseerde criminaliteit. Om acties te kunnen ondernemen moet de politie wachten tot er sprake is van een begin van uitvoering. Bij zware criminaliteit kunnen er gevaarlijke situaties ontstaan en is er vaak vroegtijdige actie geboden. Voor de strafbaarheid op grond van artikel 71a (voorbereiding van een misdrijf) moeten er voorbereidingshandelingen zijn gepleegd door de dader. In artikel 71a zijn de voorbereidingshandelingen genoemd namelijk het opzettelijk verwerven, vervaardigen, invoeren, doorvoeren, uitvoeren of voorhanden hebben van voorwerpen, stoffen, informatiedragers, ruimten of vervoermiddelen die bestemd zijn om het misdrijf te begaan.

evende lid aangegeven dat daaronder verstaan moet worden
m misverstanden te voorkomen bij de interpretatie van dit
begrip. van de voorwerpen moet blijken dat zij dienstig zijn aan een crimineel doel. Uit het op zich
zelfstaand voorwerp hoeft dat niet te blijken, maar dit kan het geval zijn na samenvoeging met andere
voorwerpen. In tegenstelling tot voorwerpen behoeven “stoffen” een nadere bewerking om dienstig te
kunnen zijn aan het doel. Daarbij wordt gedacht aan bijvoorbeeld chemicaliën. De gegevensdragers zijn
de voorwerpen waarop gegevens kunnen worden opgeslagen of waarop gegevens zijn opgeslagen.
Met ruimte wordt niet alleen bedoeld een voor menselijke bewoning geschikte ruimte, maar iedere
ruimte die geschikt is om het misdrijf te plegen.
Onder transportmiddelen vallen alle objecten die geschikt zijn om personen, goederen dan wel
informatie van de ene plaats naar een andere te vervoeren.
Gelet op het feit dat ook hier sprake is van uitbreiding van de strafbaarheid is strafbaarstelling van
voorbereidingshandelingen beperkt tot zware misdrijven waarvoor een gevangenisstraf van 8 jaren of
meer is gesteld.

Artikel 111a

In artikel 111a is een definitie gegeven van “terroristisch oogmerk”. Bij aanwezigheid van een
terroristisch oogmerk wordt bij de in artikel 111b aangewezen ernstige misdrijven een strafverhoging
toegekend met uitzondering van die ernstige misdrijven als bedoeld in artikel 111b onderdeel 1.

De omschrijving van het terroristisch oogmerk in artikel 111a is met name gebaseerd op het
Internationaal verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme.

Artikel 1 lid 2 van het verdrag verplicht tot strafbaarstelling van handelingen bedoeld om de dood van of
ernstig lichamelijk letsel te veroorzaken bij een burger, wanneer het doel van die gedraging, door haar
aard of context, is een bevolking te intimideren of een overheid of internationale organisatie te dwingen
tot het verrichten of zich onthouden van een handeling. Er is in de wetstekst in plaats van “*intimideren*”
gekozen voor “vrees aanjagen”.

Vrees aanjagen brengt namelijk duidelijker tot uitdrukking dat niet vereist is dat het aanjagen van vrees
tot het daadwerkelijk geïntimideerd zijn van een bevolking behoeft te hebben geleid. Verder heeft
intimideren betrekking op het aanjagen van vrees in een directe confrontatie, terwijl ook op indirecte
wijze vrees kan worden aangejaagd. In de wetstekst is voorts in plaats van het “*dwingen te verrichten of
het zich onthouden van een handeling*” gekozen voor een omschrijving die beter past bij het Wetboek
van Strafrecht namelijk: dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden.

De gekozen omschrijving van het oogmerk stelt, tezamen met de omstandigheid dat een beperkt aantal
zeer ernstige misdrijven als terroristisch misdrijf is aangewezen, buiten twijfel dat strafbare feiten
gepleegd door actiegroepen niet als zodanig kunnen worden aangemerkt. Deze actiegroepen plegen ter
bevordering van de door hen nagestreefde doelen geen zeer ernstige misdrijven. Zou, in een enkel
geval, de kwalificatie van één van de opgesomde misdrijven toch van toepassing kunnen zijn, dan stelt
de formulering van het gekozen oogmerk buiten twijfel dat het niet om een terroristisch misdrijf gaat.
Van strafbare feiten die (delen van) de bevolking vrees aanjagen is in dat verband immers geen sprake.

door het aanjagen van vrees te mobiliseren. Voorts, en in dergelijke acties op een overheid of internationale organisatie wordt gelegd, niet als “dwingen” worden aangemerkt. Daarvoor is de pressie die van dergelijke acties uitgaat, onvoldoende sterk. In veel gevallen zijn de misdrijven ook geenszins beoogd, maar een door vele leden van de desbetreffende actiegroep niet gewenst bijverschijnsel bij hun actie. Van het ernstig ontworpen van fundamentele politieke (etc.) structuren is evenmin sprake.

Artikel 111b

In artikel 111b zijn de terroristische misdrijven opgenomen. Deze zijn die ernstige misdrijven die gepleegd worden met een terroristisch oogmerk en waarop een strafverhoging van toepassing is, voorzover niet reeds een levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren is gesteld. Uitgangspunt hierbij is dat het moet gaan om ernstige misdrijven en dat het wettelijk strafmaximum van artikel 11 niet wordt overschreden.

Artikel 111b onderdeel 1

In artikel 111b onderdeel 1 zijn opgenomen misdrijven met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. Hierop wordt geen strafverhoging toegepast. Hieronder vallen misdrijven, waarbij iemand om het leven wordt gebracht of geweld wordt gepleegd tegen iemand. Het betreft het misdrijf van moord, aanslag met het oogmerk om het staatshoofd om het leven te brengen en andere misdrijven tegen de veiligheid van de staat.

Onderdeel 1 betreft ook de gemeengevaarlijke misdrijven waarop levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren is gesteld.

Artikel 111b onderdeel 2

In artikel 111b onderdeel 2 zijn die ernstige misdrijven opgenomen waarop, indien begaan met een terroristisch oogmerk, een hogere strafmaximum van toepassing is. Het betreft op de eerste plaats misdrijven tegen de waardigheid van het staatshoofd, enige misdrijven tegen hoofden van bevriende staten en internationaal beschermde personen en misdrijven tegen de uitoefening van staatsplichten en staatsrechten. In de artikelen 155a, 156a en 156b zijn nieuwe misdrijven opgenomen tegen internationaal beschermde personen en tegen de beschermde goederen van deze personen. Zulks in het kader van het op 14 december 1973 te New York totstandgekomen Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten en het op 9 december 1994 te New York totstandgekomen Verdrag inzake de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel.

Al deze misdrijven hebben het element van geweld of dreiging met geweld.

ook een groot aantal gemeengevaarlijke misdrijven, zoals een ontploffing of het veroorzaken van een overstroming (artikel 228a). Voor deze gemeengevaarlijke misdrijven, indien gepleegd met een terroristisch oogmerk, geldt een verhoging van de strafmaxima met de helft en voorzover er een maximumstraf van vijftien jaren op staat, wordt deze gesteld op levenslang of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Ten aanzien van de overige misdrijven genoemd in artikel 111b onderdeel 2 geldt eveneens een verhoging van de strafmaxima met de helft en voorzover er een maximumstraf van vijftien jaren op staat, wordt deze gesteld op levenslang of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Onder artikel 111b onderdeel 2 vallen ook enkele van de zogenaamde zeevaart- en luchtvaartmisdrijven (artikelen 448a tot en met 448d). Ten aanzien van bedoelde scheepvaart- en luchtvaartmisdrijven zijn er enkele aanpassingen gepleegd en een nieuw artikel 448d opgenomen.

Zo is de bepaling met betrekking tot kaping uitgebreid. De gevangenisstraf gesteld in artikel 448a lid 1 zal eveneens toepasselijk zijn, indien de daarin opgenomen misdrijven worden gepleegd ten aanzien van een vaartuig, een installatie ter zee, een autobus of een ander middel van openbaar vervoer dan wel een voertuig met een gevaarlijke lading.

Uitbreiding vindt ook plaats met betrekking tot artikel 448b. Een tweede bijkomende voorwaarde voor strafbaarheid is in artikel 448b opgenomen, namelijk gevaar voor de veiligheid en zwaar lichamelijk letsel. De in het eerste lid van artikel 448b opgenomen straffen zijn ook toepasselijk op degene die de daarin omschreven misdrijven pleegt ten aanzien van een vaartuig en een installatie ter zee.

Het nieuw artikel 448d stelt strafbaar geweldpleging in (de buurt van) luchthavens, zulks in het kader van het op 24 februari 1988 te Montreal totstandgekomen protocol tot bestrijding van daden van geweld op luchthavens behorende bij het Verdrag van Montreal (Burgerluchtvaartverdrag). Naast het delictsbestanddeel van opzet is vereist dat bij het begaan van de daad van geweld gebruik is gemaakt van een vuurwapen, een ontplofbare stof of anderszins gemeengevaarlijke stof of enig ander gemeengevaarlijk voorwerp. De strafbaarheid is beperkt tot aanslagen op het terrein van de luchthavens (in of op de nabijheid van aankomst- of vertrekruinte). Als bijkomende voorwaarde voor strafbaarheid geldt dat het geweld levensgevaar voor andere gebruikers van de luchthaven te duchten valt. In het kader van hetzelfde protocol is in artikel 214a strafbaar gesteld en bedreigd met gevangenisstraf van 9 jaar het op een luchthaven opzettelijk vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van een luchtvaartuig, met als bijkomende voorwaarde voor strafbaarheid indien daarvan gevaar voor de veiligheid van de luchtvaart te duchten is. Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, is de strafbedreiging 15 jaren (strafverhogend gevolg).

Ingevolge artikel 111b onderdeel 2 wordt ook als terroristisch misdrijf aangemerkt het begaan van een feit strafbaar gesteld in artikel 22, 23, 24 of 25 van de Vuurwapenwet met een terroristisch oogmerk (zie artikel 24a van de Vuurwapenwet).

In artikel 118 onderdeel 5 zijn specifieke terroristische misdrijven opgenomen. Hieronder valt op de eerste plaats de deelneming aan een terroristische organisatie en voorts de gijzeling met terroristisch oogmerk (artikel 342b), bedreiging met een terroristisch misdrijf (artikel 345 derde lid) en doodslag met een terroristisch oogmerk (artikel 348a). Ook de diefstal, valsheid in geschrifte en afpersing gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken behoren tot de categorie specifieke terroristische misdrijven (artikel 372 derde lid).

Ingevolge artikel 188a is de deelneming aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van terroristische misdrijven strafbaar gesteld en bedreigd met een gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren of geldboete van ten hoogste een miljoen Surinaamse Dollar. De bestanddelen van artikel 188a zijn ontleend aan artikel 188 en dienen dan ook op dezelfde wijze te worden uitgelegd.

De bedreiging met een terroristisch misdrijf (artikel 345) kan ook een grotere vrees onder de bevolking teweeg brengen, b.v. de dreiging met een aanslag op een gebouw of brug. Een grotere vrees bestaat, indien zij lijken samen te hangen met andere terroristische misdrijven. In dit kader en ook vanwege het feit dat de bevolking bedreigd kan worden is een hogere strafbedreiging op zijn plaats.

Onder de misdrijven gepleegd om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of te vergemakkelijken vallen de diefstal, valsheid in geschrifte en afpersing. De rechtvaardiging van de strafverhoging ligt namelijk in het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken.

In het kader van de bestrijding van terrorisme is het ook van belang dat strafbaar wordt gesteld de financiering van terrorisme, namelijk het voorhanden hebben of het verwerven van middelen die bestemd zijn voor het plegen van terroristische misdrijven. In artikel 71a lid 2 wordt in het kader van de strafbaarstelling van de voorbereidingshandeling de financiering dan wel poging tot financiering van terroristische misdrijven gekwalificeerd als een voorbereiding van terroristische misdrijven. De sanctie bedraagt de helft van het maximum van de hoofdstraffen op het terroristisch misdrijf gesteld. Is op het terroristisch misdrijf een levenslange gevangenisstraf van toepassing, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren. De bijkomende straffen zijn voor voorbereiding dezelfde als voor het voltooide misdrijf.

In het verlengde hiervan is aan het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties mede als taak gegeven het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van gegevens in het kader van het voorkomen en opsporen van de financiering van terrorisme.

In het kader van de strafbaarstelling van misdrijven tegen internationaal beschermde personen als bedoeld in het Verdrag van 14 december 1973 inzake de voorkoming en bestrafing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, is in artikel 111c aangegeven wie allemaal daaronder vallen. Gemakshalve is in artikel 111c eerste lid verwezen naar artikel 2 van voornoemde verdrag, waarin is aangegeven welke personen daaronder vallen.

In het tweede lid wordt onder “internationaal beschermd persoon” mede verstaan een persoon vallende onder de omschrijving van artikel 1 onderdelen a en b van het Verdrag van 9 december 1994 inzake de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel.

Artikel 129

In artikel 129 vindt er een uitbreiding plaats van degenen die onder de bescherming van dit artikel vallen. Met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt thans gestraft degene die een aanslag pleegt niet alleen tegen het Staatshoofd of waarnemend Staatshoofd, maar ook indien die aanslag is gepleegd tegen elk ander lid van de Regering.

Paramaribo, 29 juli 2011,

DESIRÉ D. BOUTERSE

2011

STAATSBLAD

No. 155

VAN DE
REPUBLIC SURINAME

WET van 22 november 2011, houdende regels betreffende het Toezicht op het Bank- en Kredietwezen (Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenselijk is nieuwe regels ten aanzien van het toezicht op het bank- en kredietwezen vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. de Bank: de Centrale Bank van Suriname;
 - b. kredietinstelling: een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge artikel 2 lid 1 van

- ...kregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen.
- ...organisatie, die met betrekking tot de uitvoering van deze wet door de Minister, de Bank gehoord, als representatieve organisatie voor een groep van kredietinstellingen is aangewezen;
- d. de Minister: de Minister van Financiën;
 - e. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van ten minste vijf procent van het geplaatste aandelenkapitaal van een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van ten minste vijf procent van de stemrechten in een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een rechtspersoon.
 - f. externe accountant: een in Suriname gevestigde onafhankelijke accountant die is ingeschreven in het register van het Nederlands Instituut van Registeraccountants, hetzij elders bij een erkende beroepsorganisatie die onderworpen is aan een naar het oordeel van de Bank gelijkwaardig regime van gedrags-, beroeps- en tuchtregels en ten minste vijf jaren werkervaring heeft als externe accountant.
 - g. Raad van beroep: de Raad zoals bedoeld in artikel 53.
2. De Bank wordt niet beschouwd als kredietinstelling in de zin van deze wet.
 3. De bepalingen van deze wet vinden ten aanzien van buiten Suriname gevestigde ondernemingen of instellingen die hier te lande middels één of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen, slechts toepassing voor zover het hun bedrijf in Suriname betreft. De Bank kan bepalen, dat tot het bedrijf in Suriname mede worden gerekend alle of bepaalde rechtsverhoudingen van die ondernemingen of instellingen rechtstreeks of middellijk met natuurlijke- en rechtspersonen, welke in Suriname woonachtig zijn of aldaar hun bedrijf uitoefenen.
 4. In Suriname gevestigde kredietinstellingen die bijkantoor, agentschap dan wel blijvende vertegenwoordiging zijn van buiten Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende kredietinstellingen, worden, mits deze laatste een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm hebben, voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met rechtspersonen.

HOOFDSTUK II

DE VERGUNNING

Artikel 2

1. De Bank is, met uitsluiting van ieder ander, bevoegd aan een rechtspersoon die het bedrijf van kredietinstelling in Suriname wenst uit te oefenen, een vergunning te verlenen.
2. Het is verboden het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank.

kelijk van de hoofdbedrijfsactiviteit die de rechtspersoon wenst
etinstelling toegestane activiteiten zullen bij richtlijn door de

4. De Bank is te allen tijde bevoegd aan afgegeven vergunningen beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstellingen.

Artikel 3

1. Een rechtspersoon, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, vraagt per aangetekende brief een vergunning bij de Bank aan onder vermelding van de hoofdbedrijfsactiviteit die zij zich voorneemt te ontplooien.
2. De aanvraag bevat voorts de volgende gegevens:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager(s);
 - b. de akte van oprichting of de statuten van de rechtspersoon.
 - c. het aanvangskapitaal van de rechtspersoon;
 - d. het aantal leden van de rechtspersoon, indien van toepassing;
 - e. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de personen die het dagelijks beleid van de rechtspersoon bepalen;
 - f. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de leden van de raad van commissarissen van de rechtspersoon dan wel van het orgaan van de rechtspersoon dat een met die van een raad van commissarissen vergelijkbare taak heeft;
 - g. de identiteit en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de rechtspersoon, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;
 - h. een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid van de gegevens daarin, gewaarmerkt en ondertekend door een externe accountant;
 - i. indien de aanvrager een bestaande rechtspersoon is, tevens de laatste drie jaarrekeningen, gewaarmerkt door de externe accountant van de aanvrager, welke jaarrekeningen moeten zijn voorzien van een schriftelijke verklaring waarin deze zijn oordeel geeft over de getrouwheid van de jaarrekening en eventueel gebleken tekortkomingen, indien van toepassing, van de geconsolideerde financiële positie van de rechtspersoon;
 - j. indien de aanvrager een buitenlandse kredietinstelling is, een schriftelijke verklaring van de autoriteit belast met het toezicht op de buitenlandse kredietinstelling, waarin de oprichting van een filiaal, dochtermaatschappij of vertegenwoordiging in Suriname wordt goedgekeurd;
 - k. een volledig uitgewerkt ondernemingsplan met financiële projecties voor ten minste de eerste drie operationele jaren en balansprognoses en ramingen van baten en lasten voor de eerste drie boekjaren;
 - l. een beschrijving van de beoogde administratieve organisatie met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle.
 - m. het voorgenomen domicilieadres van waaruit de activiteiten van de rechtspersoon zullen worden uitgeoefend.
3. De Bank kan van de aanvrager eisen nadere gegevens te verstrekken, die verband houden met de vergunningsaanvraag of de aard van het uit te oefenen bedrijf.
4. De Bank is bevoegd bij een ieder die een vergunning heeft aangevraagd, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen als zij meent nodig te hebben ter verificatie van de juistheid en de volledigheid van de bij de aanvraag gevoegde informatie.

- na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag. Indien de mogelijkheid in lid 3, begint de termijn van drie maanden te lopen vanaf de datum van ontvangst van de nadere gegevens.
6. De beslissing van de Bank wordt onverwijld schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager. Na de Minister van Financien en de Minister van Handel en Industrie te hebben geïnformeerd wordt de beslissing van de Bank onverwijld schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager. Een afwijzende beslissing wordt met redenen omkleed.
 7. De Bank is bevoegd nadere richtlijnen uit te vaardigen met betrekking tot de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Deze richtlijnen worden in het Advertentieblad van de Republiek Suriname gepubliceerd.

Artikel 4

1. De Bank verleent een vergunning aan iedere rechtspersoon die te haren genoegen heeft aangetoond te voldoen aan de bij of krachtens deze wet vastgestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, met inachtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank ó en kredietwezen.
2. De Bank weigert de vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1 indien:
 - a. de rechtspersoon niet voldoet aan het bepaalde in de artikelen 5 en 6;
 - b. de rechtspersoon, indien van toepassing, niet beschikt over een door de Bank nader vast te stellen minimum aantal leden;
 - c. de Bank van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen, die het dagelijks beleid van de rechtspersoon bepalen, onvoldoende is in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling;
 - d. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen, die het beleid van de rechtspersoon bepalen of mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de rechtspersoon in ernstig gevaar zouden kunnen komen;
 - e. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen die in belangrijke mate zeggenschap uitoefenen in de rechtspersoon door middel van aan aandelen gebonden stemrechten in de algemene vergadering van aandeelhouders of op vergelijkbare wijze, van oordeel is dat er sprake is of zou kunnen zijn van een ongewenste beïnvloeding van de rechtspersoon;
 - f. de verklaring bedoeld in artikel 3 lid 2 onder h, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening of openingsbalans een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de rechtspersoon;
 - g. de Bank op grond van de gegevens als bedoeld in artikel 3 lid 2 van oordeel is dat de rechtspersoon niet in staat zal zijn om haar voornemens ten uitvoer te brengen dan wel om aan de aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen;
 - h. de Bank op grond van het statutair doel reden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon activiteiten kan ontplooiën op gebieden die onvereenigbaar zijn met het werkgebied van de kredietinstelling en aldus een gevaar voor een gezond bankbeleid kunnen inhouden;
 - i. de Bank van oordeel is dat de vergunningverlening zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen.
3. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij gronden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de wet- of regelgeving inzake het toezicht op het bank- en kredietwezen in een ander land dan wel indien de structuur van de groep waarvan de kredietinstelling deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de kredietinstelling.

niet te verlenen, indien zij van oordeel is dat het verlenen van
f zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van
onderscheidenlijk ten nadele van de crediteuren of toekomstige
crediteuren van de kredietinstellingen zou kunnen zijn.

5. De Bank kan besluiten de vergunning niet te verlenen, indien naar haar oordeel, de instantie van het land van vestiging van de betrokken rechtspersoon die met het toezicht op kredietinstellingen is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op kredietinstellingen kan uitoefenen.

Artikel 5

1. Het dagelijks beleid van een kredietinstelling wordt door ten minste twee bestuurders bepaald.
2. Een kredietinstelling die een naamloze vennootschap is, moet een Raad van Commissarissen hebben, bestaande uit ten minste vijf leden.
3. Een kredietinstelling, die geen naamloze vennootschap is, moet een onafhankelijk orgaan hebben dat een op die van de Raad van Commissarissen gelijkende taak heeft en dat uit ten minste vijf leden bestaat.

Artikel 6

1. Een kredietinstelling dient te beschikken over een minimum bedrag aan eigen vermogen dat in contanten moet zijn volgestort.
2. Hetgeen voor de onderscheiden groepen kredietinstellingen onder eigen vermogen wordt verstaan en de hoogte van het minimum bedrag als bedoeld in lid 1, wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
3. Het bedrag als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 7

1. Het minimum aantal leden als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder b wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
2. Het aantal leden als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 8

De vergunningaanvragende rechtspersoon is verplicht de Bank of degene die in haar opdracht inlichtingen inwint, zoveel mogelijk behulpzaam te zijn en desgevraagd inzage in, alsmede afschriften van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers te verschaffen als door de Bank noodzakelijk wordt geacht in het kader van de vergunningsaanvraag.

Artikel 9

1. Een kredietinstelling is gehouden te allen tijde aan de vergunningsvereisten en -voorwaarden, alsmede aan voorschriften verbonden aan en beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.
2. De Bank kan, indien zich bij een kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i voordoet, de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, waardoor deze omstandigheid zich, binnen een door de Bank te bepalen termijn, niet meer voordoet.

Artikel 10

1. De Bank is bevoegd bij elke persoon, onderneming of instelling waarvan zij op grond van feiten en omstandigheden vermoedt dat deze het bedrijf van een kredietinstelling uitoefent, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen. De Bank vraagt schriftelijk om de gewenste inlichtingen. De door de Bank of door degene die in haar opdracht handelt, gevraagde inlichtingen, dienen door degene die de Bank heeft aangeschreven, schriftelijk binnen één maand na ontvangst van de brief waarbij de inlichtingen worden gevraagd, aan de Bank of diegene die in haar opdracht handelt, te worden toegezonden.
2. De Bank is bevoegd, indien daartoe naar haar oordeel dringende redenen bestaan, gelet op de effectieve behartiging van de belangen die deze wet beoogt te beschermen, zonder voorafgaand schriftelijk verzoek als bedoeld in lid 1, dan wel zonder schriftelijke aankondiging, bij de persoon, onderneming of instelling de nodige inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen.
3. De in lid 1 respectievelijk lid 2 bedoelde persoon, onderneming of instelling stelt de Bank of degene die in haar opdracht handelt, in de gelegenheid zich aan de hand van haar boeken, bescheiden en andere informatiedragers, te overtuigen van de juistheid en volledigheid van de door de persoon, onderneming of instelling verstrekte inlichtingen en verleent daarbij alle medewerking; hij verschaft de Bank inzage in alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en geeft de Bank desgevraagd afschriften van deze.
4. Indien blijkt dat een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van –kredietinstelling uitoefent zonder vergunning van de Bank, is deze persoon, onderneming of instelling op aanwijzing van de Bank gehouden, onverminderd het bepaalde in artikel 55, de uitoefening van haar bedrijf onmiddellijk te staken en onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank te stellen termijn, ongedaan te maken.
5. Indien de in lid 4 bedoelde onderneming of instelling een vennootschap opgericht naar Surinaams recht is, is de Bank bevoegd, een voorstel tot ontbinding van de vennootschap te doen wanneer deze na de in lid 4 bedoelde aanwijzing van de Bank doorgaat met het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Op een ontbondenverklaring is artikel 43 de leden 2 tot en met 5 van het Wetboek van Koophandel van overeenkomstig van toepassing.

Artikel 11

1. De Bank kan een vergunning intrekken, indien:
 - a. de kredietinstelling daarom bij aangetekend schrijven verzoekt;
 - b. de rechtspersoon, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden is een kredietinstelling te zijn;

- telling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a
doet;
- in een van de verplichtingen opgenomen in artikel 26 leden 1,2
en 3;
- e. de verklaring, bedoeld in artikel 26 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 26 lid 1, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
 - f. de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning, zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek om verlening van een vergunning anders zou zijn beslist, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren geweest;
 - g. indien de kredietinstelling zich niet houdt aan de voorwaarden van de vergunning.
 - h. de kredietinstelling de richtlijnen uitgegeven ingevolge deze wet niet naleeft.
2. Het besluit tot intrekking van een vergunning wordt met redenen omkleed en onverwijld middels deurwaardersexploot ter kennis van de kredietinstelling gebracht.
 3. Een beschikking tot intrekking van de vergunning op één of meer van de gronden, genoemd in lid 1, treedt eerst in werking, nadat de in artikel 54 lid 1 genoemde termijn van twee maanden is verstreken. Van de beschikking wordt, zodra zij onherroepelijk is geworden, door de Bank mededeling gedaan in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.
 4. Met ingang van de datum waarop een beschikking als bedoeld in lid 3 onherroepelijk is geworden, is het verbod als bedoeld in artikel 52 lid 1, op de rechtspersoon van toepassing.
 5. De rechtspersoon is vanaf de datum zoals bedoeld in lid 3 gehouden alle lopende overeenkomsten betreffende bedrijfsmatig van het publiek verkregen gelden, die al dan niet op termijn opvorderbaar zijn, onverwijld op te zeggen en binnen een door de Bank te bepalen termijn af te wikkelen. De Bank kan zo nodig deze termijn verlengen.
 6. Onverminderd het bepaalde in de leden 3 en 4, wordt de rechtspersoon gedurende de afwikkelingstermijn voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met een kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1, heeft verkregen.
 7. In afwijking van het bepaalde in lid 2 treedt een beschikking tot intrekking van de vergunning op één van de gronden, bedoeld in lid 1 onder c of d, direct in werking, indien in verband met de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen een onverwijlde intrekking van de vergunning naar het oordeel van de Bank noodzakelijk is. Alsdan zijn de leden 3, 4 en 5 onmiddellijk van toepassing.
 8. De Bank beslist binnen drie maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in lid 1 onder a.

HOOFDSTUK III

HET REGISTER

Artikel 12

1. De Bank houdt een register van kredietinstellingen bij. Het register wordt ingericht op een nader door de Bank te bepalen wijze.
2. In het register worden alle kredietinstellingen ingeschreven, tevens worden alle doorhalingen van inschrijvingen geregistreerd.

ing in het register en de doorhaling van een inschrijving in het één maand na de dag, waarop zij hebben plaatsgehad, openbaar in de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.

4. In de maand januari van elk jaar worden door de Bank de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen geplaatst.
5. Het register ligt voor een ieder ter inzage ten kantore van de Bank.

HOOFDSTUK IV

TOEZICHT

Artikel 13

1. De Bank is belast met het toezicht op kredietinstellingen en is tevens belast met het toezicht op de naleving van de onderhavige wet.
2. Alle besluiten die de Bank in het kader van de in lid 1 genoemde taken neemt, zijn met redenen omkleed.
3. Kredietinstellingen zijn gehouden hun bedrijf op prudente wijze uit te oefenen waartoe onder meer het voeren van een adequaat risicomanagement behoort.

Artikel 14

1. De Bank is bevoegd, ter bevordering van de stabiliteit van de waarde van de geldeenheid van Suriname, aan de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, voorschriften voor hun bedrijfsvoering te geven.
2. Indien het overleg, als bedoeld in lid 1, binnen een door de Bank aanvaardbaar geachte termijn niet leidt tot overeenstemming tussen de Bank en de betrokken kredietinstellingen dan wel de betrokken representatieve organisatie, of wanneer er, naar het oordeel van de Bank, geen of onvoldoende mate van medewerking bij de uitvoering van de voorschriften wordt verkregen, is de Bank bevoegd bij de Minister een voordracht in te dienen om de door haar gegeven voorschriften, als bedoeld in lid 1, aan de President van Suriname ter bekrachtiging bij Staatsbesluit voor te leggen.
3. Ingeval de Minister meent zijn in lid 2 bedoelde medewerking niet te kunnen verlenen, zal hij hiervan binnen veertien dagen schriftelijk kennis geven aan de Bank. Deze kennisgeving zal worden aangemerkt als een aanwijzing in de zin van artikel 24 van de Bankwet 1956 (S.B. 2010 no.173) tot intrekking van de desbetreffende voorschriften.
4. De Bank is bevoegd om, in het kader van haar monetair beleid, aan kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, arrangementen voor te houden die door deze kredietinstellingen in acht genomen dienen te worden.
5. De voorschriften kunnen voor de verschillende groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
6. De Bank zal voorschriften naar hun aard en naar hun strekking op een door haar te bepalen wijze, bekend maken.
7. De Bank kan onder bijzondere omstandigheden aan één of meer kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing van de bepalingen die bij wijze van voorschrift gegeven zijn, verlenen.

voorschriften waaromtrent wel overeenstemming werd bereikt, ing verplichten een renteloos deposito tot een door haar te dan wel aan de kredietinstelling een boeterente opleggen.

Artikel 15

1. De Bank kan in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht ó al dan niet op geconsolideerde basis ó aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven.
2. De richtlijnen kunnen onder meer betrekking hebben op:
 - a. de minimale omvang van het eigen vermogen in verhouding tot de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling;
 - b. de minimale omvang van de liquide middelen in verhouding tot de aan de kredietinstelling toevertrouwde gelden, waarbij rekening wordt gehouden met het opvraagbaarheids- en looptijdrisico van deze gelden;
 - c. het verbod, de beperking of het aan voorwaarden verbinden van risicovolle activiteiten of risicovolle verplichtingen binnen of buiten de balans;
 - d. de reikwijdte van de consolidatie;
 - e. overige richtlijnen die de Bank in het kader van een prudent toezicht nodig acht.
3. De richtlijnen, bedoeld in lid 2 worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geopend worden door de Bank, de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor de onderscheiden categorieën van kredietinstellingen verschillend zijn.
4. De Bank kan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de in lid 2 bedoelde richtlijnen verlenen, mits de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling naar het oordeel van de Bank anderszins voldoende zijn gewaarborgd en het risicobeheer van de kredietinstelling voldoende wordt geacht. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen of voorschriften stellen.
5. De Bank kan van een kredietinstelling, afhankelijk van haar risicoprofiel, additionele buffers eisen in het kader van haar liquiditeit en solvabiliteit.
6. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen waaromtrent richtlijnen worden gegeven.

Artikel 16

1. De Bank kan met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen, met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle, aan die instellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven. Onder de richtlijnen die de Bank met betrekking tot de administratieve ó en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen kan verstrekken, wordt mede verstaan richtlijnen ter zake de bestrijding van money laundering en het financieren van terrorisme.
2. Richtlijnen als bedoeld in lid 1, worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geopend worden door de Bank, of de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie.

Artikel 17

Indien de Bank niet binnen een door haar vastgestelde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel geen of onvoldoende gevolg is gegeven aan de aanwijzing als bedoeld in lid 1, kan de Bank de kredietinstelling per aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. De aanzegging is terstond van kracht.

2. Indien de Bank niet binnen een door haar vastgestelde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel geen of onvoldoende gevolg is gegeven aan de aanwijzing als bedoeld in lid 1, kan de Bank de kredietinstelling per aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. De aanzegging is terstond van kracht.
3. Indien de Bank bij een kredietinstelling tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de liquiditeit of solvabiliteit van de kredietinstelling in gevaar brengt en onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij zonder toepassing van lid 1 onmiddellijk uitvoering geven aan het bepaalde in lid 2.
4. Met betrekking tot het bepaalde in de leden 2 en 3 zijn de organen van de kredietinstelling verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen.
5. De aan de, ingevolge lid 2, aangewezen personen te vergoeden bedragen komen ten laste van de betreffende kredietinstelling.

Artikel 18

1. Een persoon kan geen bestuurder, directeur, commissaris of houder van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling zijn indien:
 - a. hij in strijd heeft gehandeld met een bepaling of wet die naar het oordeel van de Bank beoogt de gemeenschap te beschermen tegen financieel verlies als gevolg van oneerlijkheid, onbekwaamheid of oneerlijke praktijken van personen die zich bezighouden met het verlenen van bankdiensten, investeringsdiensten, financiële diensten of het beheer van maatschappijen;
 - b. hij is veroordeeld, onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of andere overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
 - c. een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland tegen hem is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;
 - d. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
 - e. hij langer dan twee maanden zonder geldige reden, zulks alleen door de Bank vast te stellen, achterstallig is met zijn betalingen ten aanzien van een lening, kredietverlening, garantie of andere verplichting aan een financiële instelling;
 - f. hij betrokken is bij handelspraktijken die de Bank beschouwt als te zijn misleidend en ongepast of die op andere wijze zijn manier van zaken doen in diskrediet brengen;
 - g. hij een staat van dienst heeft die de Bank doet vermoeden dat de persoon zich ongepast heeft gedragen bij het behartigen van de belangen van zijn werkgever;

d werd met bedrijfspraktijken die twijfel doen rijzen over zijn
en;

2. Een persoon die bestuurder, directeur of commissaris van een kredietinstelling is, zal onmiddellijk ontslagen worden, indien:
 - a. feiten bekend zijn geworden waarvan gesteld mag worden dat als deze voor diens aanstelling bekend waren bij de kredietinstelling, betrokkene niet zou zijn aangetrokken;
 - b. hij failliet is verklaard, surséance van betaling krijgt of een regeling treft met zijn schuldeisers;
 - c. hij veroordeeld wordt onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of een overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
 - d. tegen hem een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;
 - e. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland.
3. Het is een persoon die bestuurder, directeur of commissaris is geweest in, of direct of indirect te maken heeft gehad met, het bestuur van een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken niet toegestaan zonder de schriftelijke toestemming van de Bank, bestuurder, directeur of commissaris te zijn dan wel op andere wijze rechtstreeks betrokken te zijn bij het bestuur van een kredietinstelling.
4. De Bank is bevoegd richtlijnen te geven die nadere regels stellen waaraan bestuurders en commissarissen van kredietinstellingen dienen te voldoen.

Artikel 19

1. Het is een kredietinstelling verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank:
 - a. haar eigen vermogen te verminderen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves of uitkering van dividend;
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
 - c. de activa en passiva van een andere onderneming of instelling geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
 - d. een fusie aan te gaan met een andere onderneming of instelling;
 - e. over te gaan tot financiële of vennootschappelijke reorganisatie;
 - f. filialen, bijkantoren en kassen onder welke naam dan ook te openen;
 - g. haar statuten te wijzigen;
 - h. een nieuw financieel product aan het publiek aan te bieden.
2. Het is verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank personen te benoemen als bedoeld in artikel 5 de leden 1, 2 en 3.
3. De Bank kan aan de toestemming als bedoeld in de leden 1 en 2, voorwaarden verbinden.
4. Indien blijkt dat een kredietinstelling een handeling omschreven in lid 1, heeft verricht zonder toestemming van de Bank, is die instelling onverminderd het bepaalde in artikel 55 gehouden op aanwijzing van de Bank de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank, daartoe verzocht door de betrokken kredietinstelling, alsnog toestemming verleent.
5. Indien blijkt dat een handeling als omschreven in lid 2, is verricht zonder toestemming van de Bank, is degene die de handeling heeft verricht, verplicht onverminderd het bepaalde in artikel 55, de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank daartoe verzocht alsnog toestemming verleent.

Artikel 20

1. Het is een natuurlijke- of rechtspersoon verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling te houden, te verwerven of te vergroten;
 - b. enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, uit te oefenen.
2. Het is iedere natuurlijke- of rechtspersoon verboden een deelneming van meer dan 20 procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te houden of te verwerven.
3. De houder van een gekwalificeerde deelneming is verplicht binnen drie maanden na inwerkingtreding van deze wet, de toestemming als bedoeld in lid 1 bij de Bank aan te vragen. De aanvrager is verplicht haar deelneming binnen drie jaren na inwerkingtreding van deze wet te reduceren en af te bouwen tot een door de Bank te bepalen percentage.
4. De Bank is bevoegd onder bijzondere omstandigheden van het bepaalde in de leden 2 en 3 af te wijken.
5. Indien door erfenis een gekwalificeerde deelneming in het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling wordt verkregen of verruimd, dient de verkrijger de in lid 1 bedoelde toestemming binnen een maand nadat hij zijn erfenis heeft aanvaard, bij de Bank aan te vragen.
6. De Bank verleent de gevraagde toestemming als bedoeld in de leden 1,4 en 5, tenzij de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd zou zijn of zou kunnen zijn met een gezond bankbeleid. Aan de door de Bank verleende toestemming kunnen beperkingen worden gesteld en voorwaarden worden verbonden.
7. Ingeval het houden, het verwerven of het vergroten van een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling is verricht, zonder dat voor die handeling toestemming van de Bank is verkregen of de bij de toestemming gestelde beperkingen in acht zijn genomen, maakt de in overtreding zijnde natuurlijke- of rechtspersoon binnen een door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan, dan wel neemt zij de beperkingen alsnog in acht. Deze verplichting vervalt, indien voor de desbetreffende handeling alsnog toestemming door de Bank wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.
8. Ingeval het uitoefenen van enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, geschiedt zonder dat voor die handeling toestemming is verkregen, of de bij een verleende toestemming gestelde beperkingen niet in acht zijn genomen, is een mede door de uitgeoefende zeggenschap tot stand gekomen besluit vernietigbaar. Het besluit kan worden vernietigd door de Kantonrechter, op vordering van de Bank, indien het besluit, zonder dat de desbetreffende zeggenschap zou zijn uitgeoefend, anders zou hebben geluid, dan wel niet zou zijn genomen, tenzij voor het tijdstip van de uitspraak alsnog toestemming wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken. De Kantonrechter regelt, voor zover nodig, de gevolgen van de vernietiging.
9. Ingeval een natuurlijke- of een rechtspersoon niet alle aan een toestemming verbonden voorwaarden naleeft, kan de Bank een termijn vaststellen, waarbinnen die natuurlijke- of rechtspersoon de niet nagekomen voorwaarden alsnog moet naleven. De toestemming kan worden ingetrokken als na het verstrijken van de door de Bank gestelde termijn niet aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 21

1. Op een verzoek om toestemming voor handelingen als bedoeld in artikel 19 lid 1 onder b, c en d of lid 2 en artikel 20 de leden 1, 4 en 5 is de procedure neergelegd in artikel 3 de leden 5 en 6 van overeenkomstige toepassing.
2. De toestemming kan door de Bank worden gewijzigd of ingetrokken:
- op schriftelijk verzoek van de natuurlijk- of rechtspersoon aan wie de toestemming is verleend;
 - indien de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de toestemming, zodanig onjuist of onvolledig zijn gebleken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren;
 - indien niet binnen de termijn, bedoeld in artikel 20 lid 4 aan alle aan de toestemming gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 22

- Aandelen van kredietinstellingen dienen op naam te zijn gesteld.
- De aandelen van een kredietinstelling die bij de inwerkingtreding van deze wet niet op naam gesteld zijn, dienen binnen een periode van drie jaren na de inwerkingtreding van deze wet op naam gesteld te worden.
- Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders bij te houden.
- Een kredietinstelling stelt de Bank in de maand juli van ieder jaar schriftelijk in kennis van de identiteit van iedere natuurlijke- of rechtspersoon, die een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling houdt, voor zover die gegevens haar bekend zijn. Tevens stelt een kredietinstelling, zodra dat haar bekend wordt, de Bank schriftelijk in kennis van iedere verwerving of afstoting van, dan wel mutatie in een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling, waardoor de omvang van deze deelneming boven onderscheidenlijk onder de 5, 10 en 15 -procent stijgt, onderscheidenlijk daalt.
- Een natuurlijke- of rechtspersoon, wiens gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling zodanig wijzigt, dat de omvang van deze deelneming onder de 5, 10 en 15procent daalt, stelt de Bank daarvan schriftelijk in kennis.

HOOFDSTUK V

DE RAPPORTAGE

Artikel 23

- Iedere kredietinstelling is verplicht de Bank desgevraagd alle inlichtingen te verschaffen, die zij meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van het in artikel 13 bedoelde toezicht.
- Iedere persoon als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder e van een kredietinstelling, van wie in redelijkheid kan worden aangenomen, dat hij over inlichtingen als bedoeld in lid 1 beschikt, is ook na beëindiging van zijn dienstverband bij de kredietinstelling gedurende tien jaren, verplicht deze inlichtingen, na daartoe per aangetekende brief door de Bank te zijn gevraagd, aan haar te verstrekken.

Bank te verschaffen inlichtingen en opgaven moeten tijdig, ekt.

Artikel 24

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de op haar boekhouding betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.
2. Een kredietinstelling die een bijkantoor is van een in het buitenland gevestigde kredietinstelling, is verplicht voor haar bedrijf hier in Suriname een afzonderlijke boekhouding te voeren en de daarop betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.

Artikel 25

1. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten betreffende haar bedrijf in te dienen.
2. De vorm waarin de in lid 1 bedoelde staten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende perioden waarop zij betrekking moeten hebben, en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald na overleg met de kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. De staten kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
3. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij een kredietinstelling opdragen:
 - a. staten als bedoeld in lid 1, buiten de ingevolge lid 2 vastgestelde termijnen en periodes in te dienen;
 - b. een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid van de in lid 1 bedoelde staten in te dienen.
4. De Bank kan aan kredietinstellingen gedurende een door haar te bepalen termijn geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in de leden 1 en 2. De Bank kan aan de ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden.

Artikel 26

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij haar in te dienen.
2. Bij de in lid 1 bedoelde jaarrekening dient een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid van de jaarrekening te zijn gevoegd.
3. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het controleren van de jaarrekening van de periodiek bij de Bank in te dienen staten overeenkomstig artikel 25 lid 1 en lid 3 onder a, de externe accountant tevens te machtigen om:
 - a. na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld aan de Bank een afschrift te zenden van het accountantsrapport of van de machtiging tot openbaarmaking van de accountantsverklaring en de daarbij behorende jaarrekening, van de directiebrieven en van de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de accountantsverklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank dit nodig acht.

- g hiervan in kennis te hebben
k op de hoogte te stellen van
goedkeurende verklaring bij
de jaarrekening respectievelijk bij de Bank in te dienen staten in
gevaar zouden kunnen brengen; de externe accountant doet aan de
opdrachtgevende kredietinstelling een afschrift toekomen van alle
door hem aan de Bank verzonden stukken;
- c. indien de Bank zulks noodzakelijk acht op de onder a en b
genoemde documenten een mondelinge toelichting te geven.
 4. Indien de externe accountant ingevolge het bepaalde in lid 3 onder c, mondeling nadere toelichting
geeft op de in dat lid, onder a of b, bedoelde stukken, stelt de Bank de opdrachtgevende
kredietinstelling in de gelegenheid om bij dit onderhoud met de externe accountant aanwezig te zijn.
 5. De Bank kan aan kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in
lid 1. De Bank kan aan de ontheffing voorwaarden verbinden.
 6. De Bank kan, indien:
 - a. de kredietinstelling niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens dit
artikel of;
 - b. de verklaring als bedoeld in lid 2 van dit artikel, een andere inhoud
heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in lid 1 van dit artikel, een
getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het
vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het
desbetreffende boekjaar;
- de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te
volgen, teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn wordt voldaan aan het
bepaalde bij of krachtens dit artikel, of dat de verklaring, bedoeld in lid 2 van dit artikel, inhoudt dat de
betreffende jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen
van de kredietinstelling en van het resultaat over het betreffende boekjaar.

Artikel 27

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de jaarrekening in een door de Bank vast te stellen vorm:
 - a. in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste
een dagblad te publiceren;
 - b. ten minste een jaar na verschijning ter beschikking te stellen van
het publiek hetzij door publicatie op haar website of op aanvraag.
2. De Bank kan aan kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in lid
1. De Bank kan aan de ontheffing voorwaarden verbinden.

Artikel 28

De Bank met redenen omkleed mededeling te doen van iedere voorgenomen wisseling van haar externe accountant. De aanstelling van de externe accountant vindt plaats nadat de Bank heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te hebben.

Artikel 29

1. Teneinde het toezicht dat ingevolge deze wet is vereist, te effectueren, is de Bank te allen tijde gerechtigd om:
 - a. onbeperkt toegang te hebben tot alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers met betrekking tot de onderneming die in het bezit of onder beheer zijn van elke bestuurder, directeur, commissaris, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling;
 - b. van elke bestuurder, directeur, commissaris, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling te eisen dat deze die informatie verschaft of die boeken, bescheiden, documenten of andere informatiedragers overlegt die in zijn bezit of beheer zijn of redelijkerwijs nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken, en die betrekking hebben op de activiteiten van de kredietinstelling.
2. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling of bij elke holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de kredietinstelling en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de kredietinstelling verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het bevorderen van een prudente bedrijfsvoering.
3. De Bank kan, bij de uitoefening van haar functie ingevolge dit artikel, personen benoemen die, bij het uitvoeren van de inspectie van een kredietinstelling of van haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming, de bevoegdheid hebben om een inspectie uit te voeren van al de activiteiten van genoemde instellingen en te vragen dat alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten overgelegd worden.
4. Elke kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming en elke bestuurder, directeur, commissaris, werknemer van deze instellingen is verplicht aan elke bevoegde persoon, aangewezen door de Bank, ingevolge lid 3, alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften, documenten en andere informatie te overleggen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken als aangegeven in de leden 1 en 2.

Artikel 30

De Bank is bevoegd, in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast en waarmee de Bank een informatie-uitwisselingovereenkomst heeft gesloten, toe te laten bij hier te lande gevestigde kredietinstellingen die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank kan voorwaarden stellen aan, dan wel aanwijzingen geven voor de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden alsmede aan de rapportage, de verspreiding en het gebruik van de verkregen informatie. De functionarissen van de buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt op te volgen.

Artikel 31

1. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming uitvoeren indien:
 - a. de Bank vermoedt dat de kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming:
 - (i) haar activiteiten op een ongezonde en onveilige wijze uitoefent;
 - (ii) de bepalingen van deze wet of een beschikking, voorschrift of richtlijn gegeven ingevolge de wet overtreedt;
 - (iii) onvoldoende activa bezit om aan haar schulden te voldoen of niet in staat is om tijdig haar verplichtingen na te komen.
 - b. een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming de Bank informeert dat er een grote kans bestaat dat zij insolvent raakt of dat haar verplichtingen niet op tijd kan nakomen;
 - c. de Bank van oordeel is dat een dergelijk onderzoek in het belang van een gezond bank- en kredietwezen noodzakelijk is.
2. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid zijn de leden 3 en 4 van artikel 29 van overeenkomstige toepassing.
3. Indien een inspectie is uitgevoerd door een persoon aangewezen door de Bank ingevolge dit artikel, kan de Bank honoraria en kosten ter zake aan de desbetreffende kredietinstelling in rekening brengen.

HOOFDSTUK VI LIQUIDATIE

Artikel 32

Een kredietinstelling is verplicht binnen twee werkdagen een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect, van haar bedrijf in Suriname, schriftelijk aan de Bank mede te delen.

Er zal tenminste een periode van één jaar in acht genomen moeten worden alvorens uitvoering aan een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect van het bedrijf in Suriname, kan worden gegeven. Een zodanig besluit dient onder toezicht en volgens aanwijzingen van de Bank te geschieden.

HOOFDSTUK VII NOODREGELING EN FAILLISSEMENT

Artikel 33

1. Op een verzoek of vordering tot faillietverklaring van een kredietinstelling, een eigen aangifte daaronder begrepen, wordt niet beslist, dan nadat de Kantonrechter de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.

toepassing op kredietinstellingen, tenzij in deze wet anders is

Artikel 34

1. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling geen verbetering te voorzien is, kan de Kantonrechter, op verzoek van de Bank verklaren dat de kredietinstelling verkeert in een toestand, die in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
2. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een persoon, onderneming of instelling die het bedrijf van kredietinstelling heeft uitgeoefend zonder vergunning van de Bank, naar het oordeel van de Bank zodanig is, dat te voorzien is dat deze haar verplichtingen ter zake van de door haar verkregen gelden niet of slechts ten dele kan nakomen, kan de Kantonrechter op verzoek van de Bank verklaren dat de persoon, onderneming of instelling verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
3. De Bank zendt een afschrift van het verzoekschrift aan de betrokken kredietinstelling.
4. De Kantonrechter is bevoegd inzage te nemen of te doen nemen door deskundigen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers van de betrokken kredietinstelling.
5. De Kantonrechter doet geen uitspraak, dan na de kredietinstelling en de Bank in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, althans behoorlijk hiertoe te hebben opgeroepen.
6. Indien het verzoek wordt toegewezen, bevat het vonnis van de Kantonrechter de benoeming van één of meer bewindvoerders; de Bank kan voor de benoeming voordrachten doen.
7. Het vonnis wordt op een openbare terechtzitting uitgesproken; een uittreksel wordt onverwijld door de Bank gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen. Het uittreksel vermeldt naam en adres van de kredietinstelling en de woonplaats of het kantoor van de bewindvoerders, alsmede de datum van het vonnis.
8. Wanneer een verzoek van de Bank als bedoeld in lid 1 aanhangig is tegelijk met een verzoek of vordering tot faillietverklaring, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst totdat op het eerstgenoemde verzoek is beslist. Indien de Kantonrechter een uitspraak doet als bedoeld in de leden 1 en 2, vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.
9. De geldigheidsduur van een uitspraak als bedoeld in de leden 6 en 7, wordt door de Kantonrechter bepaald, doch bedraagt ten hoogste anderhalf jaar. Vóór het verstrijken van de gestelde geldigheidsduur kan de Bank verzoeken om verlenging van de geldigheidsduur met telkens ten hoogste anderhalf jaar; een dergelijk verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot het van toepassing verklaren van de noodregeling. Zolang bij afloop van de geldigheidsduur van de uitspraak op een verzoek tot verlenging nog niet is beslist, blijft bedoelde uitspraak van kracht. Indien het verzoek tot verlenging wordt toegewezen, is lid 6 van toepassing.

Artikel 35

1. De bewindvoerders oefenen bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling uit en waken daarbij over de belangen der gezamenlijke schuldeisers.
2. De organen van de kredietinstelling verlenen alle door de bewindvoerders gevraagde medewerking.

- is benoemd, is voor de geldigheid van hun handelingen bij staking van stemmen, een beslissing van de Kantonrechter of het vonnis een bepaalde werkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.
4. De Kantonrechter kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem en de Bank te hebben gehoord, althans daartoe behoorlijk te hebben opgeroepen, ontslaan en door een ander vervangen of één of meer bewindvoerders toevoegen, één en ander op verzoek van de bewindvoeder zelf, de andere bewindvoerders, de Bank of één of meer schuldeisers dan wel ambtshalve.
 5. De bewindvoerders brengen tijdens de uitoefening van hun bevoegdheden, telkens na verloop van drie maanden, alsmede na beëindiging van hun werkzaamheden, zo spoedig mogelijk aan de Kantonrechter verslag uit.
 6. Het loon van de deskundigen, aangewezen ingevolge artikel 34 lid 4 en het loon en de voorschotten van de bewindvoerders worden bepaald door de Kantonrechter en worden bij voorrang uit de opbrengst voldaan.

Artikel 36

1. De Kantonrechter is bevoegd bij of na een uitspraak als bedoeld in artikel 34 de leden 1 of 2, op verzoek van de Bank, dan wel op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeisers of ambtshalve, de Bank gehoord, zodanige regelingen te treffen, als zij ter beveiliging van de belangen der schuldeisers van de kredietinstellingen nodig oordeelt.
2. De Kantonrechter, die de noodregeling van toepassing verklaart, vervult tevens de functie van rechter-commissaris en houdt toezicht op de vereffening die plaats heeft ingevolge artikel 39. Op de in dat kader gegeven beschikkingen van de rechter-commissaris zijn de artikelen 62 en 63 van de Faillissementswet 1935 van overeenkomstige toepassing. Hetgeen in de artikelen 64 en 65 van de Faillissementswet 1935 is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde is van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling.

Artikel 37

1. Het van toepassing verklaren van de noodregeling als bedoeld in artikel 34 de leden 1 en 2 heeft tot gevolg dat de kredietinstelling niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van haar verplichtingen; aangevangen executies worden geschorst en gelegde beslagen vervallen.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 39, geldt lid 1 niet ten aanzien van vorderingen die voortvloeien uit handelingen, met de kredietinstelling verricht nadat de noodregeling van kracht werd, noch voor vorderingen als bedoeld in artikel 222 van de Faillissementswet 1935, en wel voor zover zulks het geval is.
3. De artikelen 224 tot en met 231 van de Faillissementswet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

1. De Kantonrechter kan de bewindvoerders machtigen over te gaan tot overdracht van de verbintenissen van de kredietinstelling, die zij in de uitoefening van haar bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan of van een deel daarvan, dan wel tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de kredietinstelling.
2. Indien bij overdracht van verbintenissen als bedoeld in lid 1, de bedingen in de overeenkomsten, waaruit die verbintenissen voortvloeien, worden gewijzigd, hebben de bewindvoerders daartoe de bijzondere machtiging van de Kantonrechter nodig, met dien verstande dat de bedingen in de

voortvloeien als bedoeld in artikel 37 lid 2, daarbij niet kunnen
en onverlet de uitkeringen die overeenkomstig artikel 39 zijn
machtiging als bedoeld in lid 1.

3. Met betrekking tot beschikkingen als bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel, is artikel 34, lid 5 en lid 7, van overeenkomstige toepassing.
4. Zodra overdracht van verbintenissen heeft plaatsgevonden, worden de overdracht en, ingeval de bedingen in de overeenkomsten zijn gewijzigd, deze wijzigingen door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.
5. De overdracht en de wijzigingen van de bedingen in de overeenkomsten worden alsdan van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden met ingang van de dag, volgende op die van de dagtekening van het Advertentieblad van de Republiek Suriname, waarin de bekendmaking is geplaatst.
6. Gedurende de liquidatie bedoeld in lid 1 van dit artikel, regelt de Kantonrechter naar behoefte de bijzonderheden en de gevolgen van de liquidatie, waaronder begrepen verkorting van de geldigheid van lopende overeenkomsten, na daaromtrent het advies van de bewindvoerders en de Bank te hebben ingewonnen.
7. Zodra de liquidatie is beëindigd, maken de bewindvoerders dit bekend in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.

Artikel 39

1. De bewindvoerders kunnen uitkeringen doen op de vorderingen waarop artikel 37 lid 2 van toepassing is, voor zover zij dit, gelet op de liquiditeitspositie van de kredietinstelling, verantwoord achten, en mits is voldaan aan de voorschriften in de leden 2 tot en met 10 van dit artikel.
2. De bewindvoerders maken een staat op waaruit blijkt de aard en het bedrag van de baten en schulden van de kredietinstelling, de namen en woonplaatsen van de schuldeisers, alsmede het bedrag der vorderingen van iedere schuldeiser. Een door de bewindvoerders gewaarmerkt afschrift van deze staat wordt ter kosteloze inzage van een ieder ter griffie van het Kantongerecht neergelegd.
3. Op verzoek van de bewindvoerders bepaalt de rechter-commissaris de dag waarop uiterlijk de vorderingen moeten worden ingediend, en voorts dag, uur en plaats waarop de verificatievergadering zal worden gehouden. De bewindvoerders geven van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeisers schriftelijk kennis en doen daarvan aankondiging in ten minste twee door de rechter-commissaris aan te wijzen dagbladen. Vanaf de dag waarop deze aankondiging heeft plaatsgevonden, vallen de vorderingen die bevoorrecht zijn, hetzij op zekere bepaalde goederen van de kredietinstelling, hetzij op al haar roerende en onroerende goederen, onder de werking van lid 1 van artikel 37. De artikelen 105 tot en met 108 van de Faillissementwet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde, van toepassing is op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling.
4. Een afschrift van de lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen en van de lijst van betwiste vorderingen wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen, voorafgaande aan de verificatievergadering, kosteloos voor een ieder ter inzage te liggen. De bewindvoerders geven alle bekende schuldeisers voor het begin van deze periode schriftelijk kennis van de nederlegging, waarbij zij een nadere oproeping tot de verificatievergadering voegen. Voorts doen de bewindvoerders van de nederlegging mededeling in ten minste twee dagbladen.
5. Met betrekking tot de verificatie zijn de artikelen 55 tweede alinea, 114 tot en met 117, 119 tot en met 123, 125, 127 tot en met 132, 249 eerste alinea, 250 en artikel 251, van de Faillissementwet 1935 van overeenkomstige toepassing. Daarbij zijn de bepalingen met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling. In afwijking van de in artikel 123 eerste alinea van de Faillissementwet 1935 genoemde termijn geldt de termijn, die ingevolge lid 3 van dit artikel door de rechter-commissaris

- bepaald. De vorderingen die opeisbaar worden op of na de artikel 34 lid 1 of 2, worden geverifieerd voor de waarde die zij vorderingen opeisbaar worden, met dien verstande dat dit ten aanzien van vorderingen die vallen onder de werking van artikel 38 lid 1 slechts geldt, voor zover deze bepaling niet reeds op deze vorderingen is toegepast.
6. De bestuurders van de kredietinstelling wonen de verificatievergadering bij ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van de in artikel 34 lid 1 of 2 bedoelde toestand en de staat van de boedel te geven, die hen door de rechter-commissaris worden gevraagd. De schuldeisers kunnen de rechter-commissaris verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan de bestuurders te vragen; de vragen aan de bestuurders gesteld, en de door hen gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgetekend. In afwijking van artikel 116 vierde alinea van de Faillissementswet 1935 levert het proces-verbaal van de verificatievergadering ten aanzien van de verbintenissen van de kredietinstelling die ingevolge artikel 38 worden overgedragen, slechts kracht van gewijsde op, voor zover de desbetreffende bedingen niet worden gewijzigd.
 7. Na de verificatie van de schuldvorderingen maken de bewindvoerders een uitdelingslijst op, die zij ter goedkeuring voorleggen aan de rechter-commissaris. De lijst bevat een staat van ontvangsten en uitgaven, daaronder begrepen het loon van de bewindvoerders, de namen van de schuldeisers, en voorts het geverifieerde bedrag van ieders vordering en de daarop te ontvangen uitkering. De artikelen 172 tweede alinea, 173 en 174 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing; onverminderd het bepaalde in lid 10, is artikel 223 van de Faillissementswet 1935, behoudens de laatste zinsnede, eveneens van overeenkomstige toepassing.
 8. Bij het opmaken van de uitdelingslijst wordt met betrekking tot de vorderingen die zijn betwist, of waarvan de voorrang is betwist of die voorwaardelijk zijn toegelaten, een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.
 9. De door de rechter-commissaris goedgekeurde uitdelingslijst wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen kosteloos voor de schuldeisers ter inzage te liggen. De bewindvoerders doen van de nederlegging mededeling in ten minste twee dagbladen en geven bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeisers schriftelijk kennis van de nederlegging, onder vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag. De artikelen 176 tot en met 179, 181 en 183 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen daarin is bepaald met betrekking tot de curator, van toepassing is op de bewindvoerders, en dat, in afwijking van de in artikel 176 bedoelde termijn, geldt de in de eerste volzin van dit lid genoemde termijn. Indien ten gevolge van het krachtens artikel 176, dan wel artikel 178 gedane verzet een verificatiegeschil ontstaat, is ten aanzien van de vorderingen waarop dit verzet betrekking heeft, lid 8 van dit artikel van overeenkomstige toepassing en kan vervolgens, nadat voor zoveel nodig tevens dienovereenkomstig wijziging van de overige in de ter inzage neergelegde lijst opgenomen uitkeringsbedragen heeft plaats gehad, met inachtneming van het overigens in dit artikel bepaalde, tot uitkering worden overgegaan. Indien het gedane verzet niet tot een verificatiegeschil leidt, kan, met inachtneming van het bij de beschikking op het verzet bepaalde, tot uitkering worden overgegaan, zodra die beschikking in kracht van gewijsde is gegaan.
 10. In afwijking van de laatste volzin van lid 7 van dit artikel kan op geverifieerde vorderingen die opeisbaar worden op of na de datum van de uitspraak als bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2, voor zover artikel 38 lid 1, niet reeds op deze vorderingen werd toegepast, een uitkering eerst worden gedaan, zodra deze vorderingen opeisbaar zijn geworden. Tot dat tijdstip wordt een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.

Artikel 40

bedoeld in artikel 34 lid 1 of lid 2, heeft gedaan, dan wel verlengd, kan zij in afwijking van het bepaalde in artikel 1 van de Faillissementswet 1935 een kredietinstelling slechts in staat van faillissement verklaren, indien een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans van de kredietinstelling een tekort aanwijst, ongeacht of de kredietinstelling verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. De faillietverklaring vindt plaats, de Bank gehoord, op verzoek van de bewindvoerders, of op de vordering van het Openbaar Ministerie onder opheffing van de in de eerste volzin bedoelde maatregel. Alsdan, zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen één maand na het intrekken van de uitspraak, gelden de volgende bepalingen:

- a. het tijdstip waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 van de Faillissementswet 1935 vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het tijdstip van het geven van de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2;
- b. boedelschulden, na het geven van de uitspraak ontstaan, gelden ook in het faillissement als boedelschulden;
- c. de intrekking van het vonnis en de faillietverklaring worden door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.

Voor het overige is voor zover niet reeds ingevolge artikel 43 tot volledige uitvoering is gekomen, Titel I van de Faillissementswet 1935 van toepassing.

Artikel 41

De Kantonrechter kan op verzoek van de bewindvoerders de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2 opheffen. Artikel 34 de leden 5 en 7 zijn, alsdan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42

Door de bekendmaking bedoeld in artikel 38 lid 4 of lid 7, artikel 40 onder c, of artikel 41, vervallen van rechtswege de bevoegdheden die de bewindvoerders ingevolge de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2 hadden verkregen.

Artikel 43

1. Het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de Kantonrechter als bedoeld in de artikelen 34 lid 1 of 2, en 38 de leden 1 en 2, heeft geen schorsende werking.
2. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing op de in dit hoofdstuk geregelde noodregeling en faillissement.

HOOFDSTUK VIII DEPOSITOBESCHERMINGSSYSTEEM

Artikel 44

1. De Bank pleegt overleg met de kredietinstellingen dan wel de betrokken representatieve organisatie over de invoering van een regeling omtrent garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders tot een bepaald maximumbedrag, tegen het risico dat een kredietinstelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet kan nakomen. De aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag worden bij wet vastgesteld.

HOOFDSTUK IX GEHEIMHOUDING EN INFORMATIE-UITWISSELING

Artikel 45

1. Behoudens het bepaalde in artikel 46 zijn gegevens en inlichtingen, die ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde, omtrent afzonderlijke ondernemingen of instellingen zijn verstrekt of zijn verkregen, geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult of heeft vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 46 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen, bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.
3. Het bepaalde in lid 2 laat onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering als getuige of deskundige in strafzaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak.
4. Het bepaalde in lid 2 laat evenzo onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak, zulks met dien verstande dat zodanige verplichting slechts geldt, voor zover het betreft een kredietinstelling die in staat van faillissement is verklaard of op grond van een rechterlijke uitspraak is ontbonden.
5. In afwijking van de leden 1 en 2 is de Bank bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van haar ingevolge deze wet opgedragen taak, mededeling te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke kredietinstellingen.

het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van noodzakelijk acht, de aandacht van alle kredietinstellingen te omvangrijke kredietverlening aan één bepaalde kredietnemer door een aantal niet nader gespecificeerde kredietinstellingen. De kredietinstellingen zijn verplicht een zodanige mededeling geheim te houden.

Artikel 46

1. De Bank is bevoegd om gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze wet opgedragen taak, te verstrekken aan een toezichthoudende autoriteit of een instantie waaraan in enig land bij of krachtens wet het toezicht op andere financiële markten is opgedragen, mits:
 - a. die verstrekking redelijkerwijs niet in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
 - b. de Bank zich vergewist van het doel waarvoor de gegevens of de inlichtingen zullen worden gebruikt;
 - c. in voldoende mate is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel, dan waarvoor deze zijn verstrekt, tenzij voor dat gebruik vooraf toestemming van de Bank is verkregen;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de door de Bank verstrekte inlichtingen en gegevens geen namen bevatten van individuele deposanten of bewaargevers van de betrokken kredietinstelling;
 - f. gegevens en inlichtingen op basis van wederkerigheid uitgewisseld kunnen worden.
2. Ter uitvoering van dit artikel zal de Bank een informatie-uitwisselingovereenkomst sluiten met de betrokken autoriteit of instantie.

HOOFDSTUK X

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 47

Jaarlijks brengt de Bank aan de Minister schriftelijk verslag uit over haar werkzaamheden overeenkomstig de voorschriften van deze wet en over haar bevindingen in het afgelopen boekjaar.

Artikel 48

Tenzij bij vonnis van de rechter kwader trouw is vastgesteld, zijn noch de Commissarissen, noch de President, noch enige medewerker van de Bank aansprakelijk voor schade voortvloeiende uit enig handelen of nalaten bij de uitoefening van de taken ingevolge deze wet.

Artikel 49

Een kredietinstelling is verplicht alle brieven, bescheiden en informatiedragers haar bedrijf aangaande, alsmede de boeken inzake het mutatieverloop op alle door de kredietinstelling aan te houden rekeningen ten name van zowel haarzelf als van derden met de daarbij behorende brieven, bescheiden en andere informatiedragers gedurende ten minste tien jaren te bewaren.

Artikel 50

1. Tot dekking van de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet brengt de Bank jaarlijks aan iedere kredietinstelling waarop deze wet van toepassing is, of in het jaar waarover de kosten worden berekend van toepassing was, een bij staatsbesluit vastgestelde bijdrage in rekening.
2. Elke kredietinstelling is verplicht de in lid 1 bedoelde bijdrage binnen een bij staatsbesluit te bepalen termijn en op een bij dat staatsbesluit te bepalen wijze te voldoen.
3. Ingeval de kredietinstelling niet aan de verplichting genoemd in lid 2 van dit artikel voldoet, kan de President van de Bank bij deurwaardersexploot, op kosten van de overtreder, een dwangbevel doen uitvaardigen dat een executoriale titel oplevert, in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Rechtsvordering.

Artikel 51

1. Behoudens de kredietinstellingen is het een ieder verboden om de woorden *õbankö*, *õkredietö* of *õspaarö* en vertalingen of vormen van deze woorden te gebruiken in zijn naam of bij de uitoefening van zijn bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de onderneming of instelling geen kredietinstelling is.
2. De Bank kan van het verbod, vervat in lid 1, ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.
3. Het verbod, vervat in lid 1, is niet van toepassing op de Bank en de representatieve organisaties.

Artikel 52

1. Het is een ieder verboden zich direct of indirect tot het publiek te wenden ter zake van het aantrekken van gelden en het verlenen van kredieten door anderen dan de kredietinstellingen.
2. De Bank kan van het verbod in lid 1 op verzoek ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.

HOOFDSTUK XI

BEROEPSPROCEDURES

Artikel 53

1. Er is een Raad van Beroep belast met de behandeling van de in lid 2 van dit artikel bedoelde beroepszaken. De Raad bestaat uit de Minister van Financien, de Minister van Handel en Industrie en een door de Bank aan te wijzen externe deskundige. De Bank wijst de deskundige aan afhankelijk van de inhoud van het beroep. Bij Staatsbesluit worden nadere regels gesteld omtrent de werkwijze van de Raad.
2. De aanvrager van een vergunning als bedoeld in artikel 2 van deze wet kan ten aanzien van een afwijzende beslissing over de vergunningsaanvraag binnen 30 dagen na ontvangst van de kennisgeving beroep aantekenen bij de Raad van Beroep. Het beroep wordt ingesteld door indiening van een beroepschrift bij de Raad, waarvan afschrift bij aangetekend schrijven aan de Bank wordt toegezonden.
3. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht;
 - d. de gronden van het beroep.
4. De Raad beslist, na de Bank daartoe te hebben gehoord, binnen twee maanden na datum van ontvangst van het beroepschrift. De uitspraak van de Raad is met redenen omkleed en wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de Bank en de aanvrager.
5. Indien de Bank geen bedenkingen heeft tegen de uitspraak van de Raad voorziet zij binnen veertien dagen na ontvangst van de uitspraak opnieuw in de zaak met in achtneming van de uitspraak.
6. Indien de Bank bedenkingen heeft tegen de uitspraak van de Raad, als in lid 4 bedoeld, kan de Bank deze bedenkingen binnen veertien dagen schriftelijk ter kennis van de President van de Republiek Suriname brengen. De bedenkingen van de Bank worden onmiddellijk ter kennis van de Raad en bij aangetekend schrijven ter kennis van de aanvrager gebracht.
7. De President van de Republiek Suriname beslist, binnen twee maanden na ontvangst van de bedenkingen van de Bank, over de uitspraak van de Raad, na de Bank de gelegenheid te hebben gegeven haar standpunt mondeling toe te lichten. Het besluit van de President wordt bekend gemaakt door plaatsing in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.
8. Indien door de aanvrager beroep bij de Raad is aangetekend begint de in artikel 55 lid 1 genoemde termijn te lopen nadat de Raad een uitspraak over de aanvraag heeft gedaan of, ingeval gebruik is gemaakt van het bepaalde in lid 6, nadat de President van de Republiek Suriname een uitspraak heeft gedaan over de bedenkingen van de Bank.

Artikel 54

1. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan, binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving van de Bank betreffende het besluit, de Kantonrechter adiëren.
2. Indien de uitspraak van de Kantonrechter strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een besluit waartegen in beroep is gekomen, voorziet de Bank voor zover nodig, opnieuw in de zaak met inachtneming van voornoemde uitspraak.

HOOFDSTUK XII

STRAFBEPALINGEN

Artikel 55

- 1.
2. Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 2 lid 2, 10 lid 4, 19 leden 1 en 2, 20 leden 1 en 2, 32, 51 lid 1 en 52 lid 1 wordt gestraft als misdrijf.
Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 10 lid 3, 14 lid 2, 23, 24, 28, 29 lid 4, 45 lid 2, 49 wordt gestraft als overtreding.
3. Degene die een misdrijf in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en een geldboete van de zevende categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B.2002 no. 73), dan wel met één van deze straffen.
4. Degene die een overtreding in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden en een geldboete van de zesde categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B.2002 no. 73), dan wel met één van deze straffen.
5. Een vervolging krachtens dit artikel wordt ingesteld op klacht van de Bank of voor zover het betreft een overtreding van artikel 45 lid 2 op klacht van de kredietinstelling, welke belang is geschaad.

Artikel 56

1. De Bank kan, onverminderd het bepaalde in artikel 55, indien een kredietinstelling niet of onvolledig dan wel niet tijdig voldoet aan de verplichtingen neergelegd in de artikelen 16, 25, 26 en 27 deze een geldboete opleggen.
2. Indien een kredietinstelling in strijd handelt met de in lid 1 genoemde artikelen ontvangt zij een kennisgeving van de Bank waarin zij wordt verzocht om alsnog binnen een door de Bank vast te stellen termijn het verzuim te herstellen. Bij deze kennisgeving kan de kredietinstelling tevens een boete worden opgelegd, indien het verzuim niet binnen de vastgestelde termijn wordt hersteld. De hoogte van de boete wordt bij beschikking vastgesteld met dien verstande dat de per overtreding te betalen boete niet hoger dan SRD 1.000.000,= mag zijn. De boete mag in geen geval meer dan 25 procent van de jaarwinst bedragen, blijkende uit de laatst beschikbare gecertificeerde jaarrekening van de externe accountant, van de kredietinstelling aan welke de boete is opgelegd.
3. De Bank is bevoegd de krachtens lid 1 van dit artikel opgelegde boete alsmede de kosten van invordering middels een door de Bank uit te vaardigen dwangbevel in te vorderen. Het dwangbevel alsook de betekening daarvan kan betrekking hebben op verschillende overtredingen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De opbrengst van de boete als bedoeld in dit artikel zal bijdragen in de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet.
6. De Bank legt de boete bij beschikking op. Tegen deze beschikking kan de kredietinstelling beroep instellen.
7. Het ingestelde beroep schorst de werking van het besluit waartegen het is gericht niet.

HOOFDSTUK XIII

BANK- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 57

1. Van elke kredietinstelling die in Suriname op de datum van inwerkingtreding van deze wet door middel van een rechtspersoon een bedrijf uitoefent als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder b en voornemens is dit bedrijf voort te zetten, zal de bestaande verklaring van geen bezwaar van rechtswege worden geconverteerd in een vergunning ingevolge deze wet, met dien verstande dat de betreffende kredietinstelling gedurende een overgangperiode van maximaal drie jaren de gelegenheid krijgt om aan de ingevolge deze wet door de Bank gestelde voorwaarden te voldoen.
2. De Bank kan aan een kredietinstelling die opereert overeenkomstig het bepaalde in lid 1 van dit artikel, voorwaarden en beperkingen opleggen die zij noodzakelijk acht.

Artikel 58

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet vervalt de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82) voor kredietinstellingen en kredietverenigingen.
2. Bij de inwerkingtreding van deze wet behoudt de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82), haar rechtskracht voor verzekeringsmaatschappijen.
3. De op grond van de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82) gegeven voorschriften en richtlijnen blijven van kracht totdat zij door voorschriften en richtlijnen overeenkomstig de bepalingen van deze wet zijn vervangen.

Artikel 59

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011.
2. Zij wordt in het staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
 4. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 22ste november 2011

DESIRÉ D. BOUTERSE.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste november 2011

De Minister van Binnenlandse Zaken,

S. MOESTADJA

(Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemene beschouwingen

De onderhavige wet dient ter gedeeltelijke vervanging van de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. no. 63), zoals laatstelijk gewijzigd bij decreet van 7 november 1986 (S.B. no. 82), hierna te noemen *de Decreet Toezicht Kredietwezen*.

De Centrale Bank van Suriname, hierna te noemen *de Bank*, oefent ingevolge voornoemd Decreet Toezicht Kredietwezen, ter uitvoering van de haar in artikel 9 van de Bankwet 1956 (Geldende tekst S.B. 2010 no. 173) opgelegde taak, monetair (sociaal-economisch) en bedrijfseconomisch toezicht uit ter handhaving van de waarde van de dollar en ter bescherming van de belangen van de crediteuren van kredietinstellingen en kredietverenigingen.

De bepalingen van het Decreet Toezicht Kredietwezen zijn thans niet langer toereikend voor de Bank om haar taken naar internationale standaarden en normen behoorlijk uit te kunnen oefenen.

Als zwakke punten van het Decreet Toezicht Kredietwezen kunnen genoemd worden:

- Het feit dat pensioenfondsen en verzekeringsmaatschappijen worden gerekend tot kredietinstellingen;
- Toestemming voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling wordt verleend door 2 instanties: de Bank en het ministerie van Handel & Industrie;
- “ De wet geen duidelijke gronden biedt voor afgifte of intrekking van de Verklaring van Geen Bezwaar van de Bank;
- “ De richtlijnen die de Bank mag geven beperkt zijn tot liquiditeit en Solvabiliteitsrichtlijnen;
- “ De Bank als sanctie slechts kan adviseren een bepaalde gedragslijn te volgen en bij niet naleving daarvan kan overgaan tot publicatie van het advies;
- “ Er geen mogelijkheid tot informatie uitwisseling met collega toezichthouders bestaat.

De Basel Core Principles, een raamwerk van minimum standaarden waaraan het hedendaags toezicht moet voldoen, worden uitgevaardigd door Het Basel Comité voor het banktoezicht. Dit Comité formuleert standaarden en richtlijnen voor het toezicht op banken en doet aanbevelingen voor best practices. Basis uitgangspunt van deze core principles is dat de toezichthouder autonoom moet kunnen optreden; wettelijke bevoegdheden moet hebben om vergunningen te verlenen, te weigeren of in te trekken en voorwaarden aan hun operaties te stellen. Ook moet de toezichthouder bij tekenen van een ongewenste ontwikkeling bij een instelling corrigerende maatregelen kunnen treffen. De implementatie van de core principles wordt aan de nationale overheden overgelaten. Wereldwijd hebben vele landen zich echter al gecommitteerd aan deze basisprincipes.

De aangeboden wet beoogt de Bank beter in staat te stellen de monetaire stabiliteit binnen Suriname te bevorderen, en de belangen van het publiek, dat haar gelden aan kredietinstellingen dan wel aan kredietverenigingen toevertrouwt, te beschermen.

ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen, het behoud van de integriteit van de financiële markten en het behoud van een adequate werking van de financiële markten en het behoud van de toegang tot en de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Derhalve voorziet deze wet in een vergunningsstelsel en in een adequaat toezichtinstrumentarium op grond waarvan de Bank het toezicht kan uitoefenen.

Voorts biedt de wet de Bank een sterkere wettelijke basis voor haar bestaande toezichtpraktijk alsmede adequate mogelijkheden om de financiële soliditeit van het bank- en kredietwezen in Suriname en de integriteit van het financiële stelsel te waarborgen.

Het bovenstaande vereist overigens dat aan de Bank de nodige beleidsvrijheid wordt gegeven, opdat zij haar taken op een snelle en verantwoorde wijze kan uitvoeren. Gelet op de ontwikkelingen op financieel gebied in recente jaren heeft de Regering besloten nieuwe regels met betrekking tot het toezicht vast te stellen.

Ondanks het feit dat het toezichtinstrumentarium van de Bank door de wet wordt verbeterd, dient erop te worden gewezen dat, gegeven de bestaande ondernemingsvrijheid, noch de Bank noch de Overheid de verantwoordelijkheid voor het beleid van individuele kredietinstellingen op zich kan nemen. De aansprakelijkheid voor door derden toevertrouwde gelden en andere waarden blijft dan ook volledig rusten op de kredietinstelling.

A. Definitie kredietinstelling

In de onderhavige wet is in tegenstelling tot het Decreet Toezicht Kredietwezen gekozen voor één algemene definitie van kredietinstelling. Deze wordt gedefinieerd als een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen vande direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge deze wet een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname te mogen uitoefenen.

In het Decreet Toezicht Kredietwezen was gekozen voor een aparte definitie van kredietinstelling en één voor de kredietvereniging. Kredietinstellingen worden gedefinieerd als instellingen die in hoofdzaak hun bedrijf maken van het aannemen van gelden of het verlenen van kredieten; kredietverenigingen als instellingen die ten doel hebben de leden behulpzaam te zijn bij het sparen en het verlenen van kredieten en voorschotten te verlenen.

De nieuwe definitie van kredietinstellingen verschilt in zoverre van de oude definitie dat in de nieuwe definitie de kredietinstelling én gelden moet aannemen én kredieten moet verstrekken teneinde als een kredietinstelling te kunnen worden gekwalificeerd. Deze voorwaarden behoeven niet cumulatief aanwezig te zijn bij de oude definitie vanwege het woord *of* in de definitie.

Bovendien wordt het aannemen van gelden in de nieuwe definitie nader gespecificeerd als het ter beschikking krijgen van gelden direct of op termijn opvorderbaar, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen.

In de nieuwe definitie zijn alle gemeenschappelijke kenmerken van de verschillende soorten kredietinstellingen weergegeven. De definitie is daardoor niet alleen van toepassing op geldscheppende instellingen, zoals algemene banken, maar ook op niet-geldscheppende instellingen waaronder hypotheek- en (post) spaarbanken alsmede coöperatieve spaar- en kredietverenigingen. Tevens is in de nieuwe definitie direct bepaald dat een kredietinstelling een rechtspersoon dient te zijn.

Tot slot kan worden opgemerkt dat in het Decreet Toezicht Kredietwezen verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen onder de definitie van een kredietinstelling vielen. Thans zal het toezicht op voornoemde instellingen en fondsen in separate wetten worden geregeld. Voor de pensioenfondsen en voorzieningsfondsen is reeds separate wetgeving tot stand gekomen. Voor verzekeringsinstellingen zal

B. De Vergunning

De artikelen in het hoofdstuk vergunningsstelsel regelen een zowel nieuwe als essentiële materie, welke past in een internationaal aanvaard vergunningenbeleid. In de huidige situatie is naast een verklaring van geen bezwaar van de Bank, ingevolge artikel 5 van het Decreet Toezicht Kredietwezen, ook een vergunning van het Ministerie van Handel & Industrie op basis van het Decreet Vergunningen Bedrijven en Beroepen (S.B. 1981 no. 145) vereist. De betrokkenheid van verschillende autoriteiten, zoals het Ministerie van Handel & Industrie en de Bank, bij dit geheel bleek in de praktijk niet efficiënt te werken. Daarnaast laat deze werkwijze onzekerheid bestaan omtrent de vraag, of een eenmaal afgegeven verklaring van geen bezwaar kan worden ingetrokken en zo ja, of de consequentie daarvan is dat de desbetreffende onderneming geen kredietinstelling in de zin van het Decreet Toezicht Kredietwezen meer is en dus geen activiteiten ter zake zou mogen ontplooiën. Deze onzekerheid is ongewenst. De onderhavige wet voorziet dan ook in een andere aanpak.

Ingevolge artikel 2 van deze wet is het verboden zonder voorafgaande vergunning van de Bank het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Deze wet gaat derhalve uit van één vergunningverlenende instantie, namelijk de Bank. Met deze formulering wordt aangesloten bij de internationaal aanvaarde praktijk, waarbij de toezichthouder, in casu de Bank, de bevoegde autoriteit is voor de uitvoering van het vergunningenbeleid. In dit kader is de Bank als toezichthoudende autoriteit beter geëquipeerd om te kunnen oordelen of het verlenen van een vergunning niet in strijd is of zou kunnen komen met de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen onderscheidenlijk nadelig zou kunnen zijn voor de crediteuren.

Aan deze vergunning kunnen door de Bank beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Voor de verkrijging van een vergunning dient aan een aantal voorwaarden te worden voldaan. Deze voorwaarden hebben onder meer betrekking op de samenstelling en deskundigheid van de leiding, het vermogen, de financiële waarborgen, de bedrijfsvoering, de administratieve organisatie alsook de statuten van de rechtspersoon. De vergunningsvoorwaarden zullen evenwel onderling van elkaar verschillen afhankelijk van de bijzonderheden van de kredietinstelling, waarvoor vergunning wordt aangevraagd.

De vergunning zal echter niet worden verleend, indien de Bank gronden aanwezig acht om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan toezicht in een ander land of indien de Bank van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen of nadelig voor de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling zou kunnen zijn. Aldus zal de Bank vrij zijn een vergunningenbeleid te voeren dat naar haar oordeel noodzakelijk is ter uitvoering van de doelstellingen van de onderhavige wet. De vergunning kan onder meer worden ingetrokken, indien de kredietinstelling niet meer voldoet aan de voorwaarden zowel bij wet als bij vergunning gesteld, of indien de kredietinstelling één der bepalingen van de wet overtreedt.

C. Het register

De kredietinstellingen waaraan een vergunning is verleend, worden in een register ingeschreven, dat bij de Bank ter inzage ligt en waarvan jaarlijks een afschrift wordt gepubliceerd. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert.

Het toezicht op kredietinstellingen is in de onderhavige wet, evenals dat het geval was in het Decreet Toezicht Kredietwezen, opgedragen aan de Bank.

Op de Bank berust daarbij de verantwoordelijkheid om dit toezicht zo effectief mogelijk uit te voeren hetgeen moet resulteren in een groeiend vertrouwen van de samenleving in de stabiliteit van de financiële sector in het algemeen en van de kredietinstellingen in het bijzonder. De moderne internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht verschuiven het accent van het toezicht door de toezichthouder i.c. de Bank van een evaluatie achteraf naar een kwalitatieve revisie van de interne controles en procedures die een kredietinstelling tegen bedrijfsrisico's moet beschermen. Het moderne toezicht verlegt het accent van het geven van starre regels naar flexibelere beleidskaders, legt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van de individuele kredietinstelling en kent een grotere rol toe aan de marktwerking en transparantie. Het gaat er niet langer primair om dat de toezichthouder allerlei strikte regels oplegt en moet toezien dat een kredietinstelling zich daaraan houdt. Het uitgangspunt is thans veeleer dat op de betrokken kredietinstelling de plicht rust de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert. Deze verbetering van het risicomanagement bij kredietinstellingen moet leiden tot een stabielere, meer weerbare financiële sector. De Bank voert daartoe permanent en effectief toezicht uit op de prudente operatie van de kredietinstellingen.

Het door de Bank op de kredietinstellingen uit te oefenen toezicht valt in vier vormen onder te verdelen, te weten: het monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht en het integriteits- en structuurtoezicht. Op de aard en de reikwijdte van al deze vier vormen zal in het onderstaande worden ingegaan.

In het onderhavig ontwerp is voorzien in voorschriften en richtlijnen. Met opzet is onderscheid gemaakt tussen voorschriften, waarbij het de monetaire voorzieningen betreft, en richtlijnen, waarbij de bedrijfseconomische voorzieningen worden gegeven. Voorschriften zijn scherp omliggende instructies die, naar het oordeel van de Bank, onder bepaalde omstandigheden moeten worden gegeven op grond van monetaire inzichten. Richtlijnen zijn normen, waarvan de verwezenlijking, naar het oordeel van de Bank, bij voortduring moet worden nagestreefd ter bevordering van de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen. Het doel der voorschriften is: door het treffen van voorzieningen een ontwikkeling te stuiten, die de externe of interne stabiliteit van de dollar bedreigt of zou kunnen bedreigen. Dit brengt met zich mee, dat de getroffen maatregelen, die onder bepaalde omstandigheden door de kredietinstelling als nadelig kunnen worden aangemerkt, ontspannen kan worden, naar gelang (latent) gevaar voor de stabiliteit van de dollar geweken is.

Beide soorten voorzieningen hebben gemeen dat er verplicht overleg vereist is met de betrokken instellingen of representatieve organisatie, alvorens tot invoering wordt overgegaan. Eén en ander ter verkrijging van een zo doeltreffend mogelijke medewerking van de kredietinstellingen. Met het oog op het karakter van de voorschriften is het noodzakelijk om, hetzij wanneer het overleg niet tot resultaat zou leiden, hetzij de in overleg met de betrokken kredietinstellingen tot stand gekomen voorschriften niet worden nageleefd, de voorschriften in kwestie bindend te doen verklaren. Voor dit geval is voorzien in de mogelijkheid van het uitlokken van een staatsbesluit, waarbij de voorzieningen in kwestie worden bekrachtigd, zodat haar naleving met behulp van een strafrechterlijke sanctie kan worden afgedwongen.

De richtlijnen en voorschriften kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Bijvoorbeeld voor kredietcoöperaties zullen op basis van hun aard en complexiteit aangepaste richtlijnen gelden.

erop gericht de waarde van de dollar te handhaven. De aan de orderen van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse daartoe leidende omstandigheden de Bank ten aanzien van de kredietverlening regulerend moet kunnen optreden vanwege het geldscheppend effect daarvan. Teneinde de Bank instaat te stellen voorschriften uit te vaardigen die effectief op additionele monetaire risico's inspelen is, in tegenstelling tot het Decreet Toezicht Kredietwezen, er thans voor gekozen de gebieden waarop er in het kader van het monetair toezicht voorschriften door de Bank kunnen worden uitgevaardigd niet meer limitatief in de wet op te noemen.

Het bedrijfseconomisch toezicht is erop gericht de liquiditeit en solvabiliteit van de kredietinstellingen te bewaken, de belangen van de deposanten en andere crediteuren te beschermen en het vertrouwen van het publiek in de financiële sector te bewaren. Daartoe kunnen, evenals in het Decreet Toezicht Kredietwezen normen worden gesteld en kan erop worden toegezien dat deze normen te goeder trouw en met inachtneming van de toelaatbare soepelheid worden nagekomen. Daarnaast kan de toezichthouder beleidskaders geven, waarbij de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement van een instelling nog explicieter bij het bestuur van de individuele instellingen wordt gelegd. De toezichthouder zal zich in toenemende mate richten op het beoordelen van de interne processen. Op de betrokken rechtspersoon rust de plicht de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert. Zoals eerder aangegeven kan een verder reikende verantwoordelijkheid voor de handelingen van de kredietinstellingen door de Bank niet worden aanvaard, noch kan zij aansprakelijk worden gehouden voor manipulaties of verlieslatende transacties van de individuele kredietinstellingen.

Evenals het Decreet Toezicht Kredietwezen maakt deze wet het mogelijk dat de Bank, na overleg met de representatieve organisatie, aan de kredietinstellingen richtlijnen kan geven met betrekking tot hun liquiditeit respectievelijk solvabiliteit.

Voor wat betreft de richtlijnen die de Bank in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht kan uitvaardigen is er thans voor gekozen deze niet limitatief in de onderhavigewet op te sommen. Dit om de Bank in staat te stellen slagvaardig op te treden gelet op de snelle veranderingen in de financiële wereld.

Deze wet bevat een aantal instrumenten voor de Bank ter uitoefening van het bedrijfseconomisch toezicht die naar gelang de ernst van de omstandigheden door de Bank kunnen worden ingezet:

1. Geldboete

Teneinde de kredietinstellingen enigszins te dwingen tijdig te rapporteren, is het in de onderhavige wet mogelijk gemaakt dat de Bank een nalatige kredietinstelling een boete oplegt.

2. Aanwijzingen

De Bank is bevoegd een kredietinstelling die de bedrijfseconomische richtlijnen niet naleeft of welke liquiditeit of solvabiliteit te wensen overlaat voor te schrijven een bepaalde gedragslijn te volgen of de nodige maatregelen te treffen.

3. Stille curatele

Indien de gedragslijn of demaatregelenniet, onvoldoende of ontijdig door de kredietinstelling worden gevolgd of getroffen, kan de Bank gebruik maken van deze bijzondere vorm van bewindvoering. De zogenaamde stille curatele brengt met zich mee dat de kredietinstelling slechts handelingen kan verrichten na goedkeuring van de Bank. Het is echter vooralsnog niet noodzakelijk of wenselijk dat dit bekend wordt gemaakt aangezien de situatie alsnog kan worden verholpen.

...even geen effect heeft dan wel de financiële toestand van een heil is te verwachten van een stille curatele, zal de Bank de vergunning van de betrokken kredietinstelling intrekken. Daarbij is het in het belang van de depositohouders dat er voorsnog geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het faillissementsrecht.

Met het oog op het verkrijgen van de mogelijkheid van een snelle en efficiënte liquidatie van een kredietinstelling is in deze wet in een bijzondere liquidatieprocedure voorzien, òde zogenaamde noodregelingö. De bepalingen daarvan treden in werking, op het moment dat de Kantonrechter, op verzoek van de Bank, verklaart dat een kredietinstelling in het belang van de gezamenlijke crediteuren bijzondere voorziening behoeft. In dit vonnis worden tevens één of meer bewindvoerders benoemd, die bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling uitoefenen. De noodregeling is te vergelijken met de surséance van betaling in het faillissementsrecht; - zij heeft namelijk eveneens een schorsende werking voor de verplichtingen van de kredietinstelling. De op surséance van betaling betrekking hebbende artikelen uit de Faillissementswet 1935 hebben echter krachtens deze wet geen, althans geen volledige toepassing op kredietinstellingen. De noodregeling wijkt namelijk op een groot aantal punten af van de bepalingen van de Faillissementswet 1935, met name doordat de bewindvoerders op kunnen treden zonder medewerking van de organen van de instelling in kwestie en de Kantonrechter kan in zijn vonnis bepalen dat het bedrijf geheel of gedeeltelijk wordt overgedragen.

In de onderhavige wet wordt het toezicht van de Bank op kredietinstellingen uitgebreid met het integriteits- en structuurtoezicht. Met dit structuurtoezicht wordt beoogd te voorkomen dat er door natuurlijke- of rechtspersonen handelingen worden gepleegd die een risico kunnen opleveren voor een gezond bankbeleid of een gezonde ontwikkeling van het kredietwezen en de financiële sector in Suriname, zoals deelnemingen, fusies en reorganisaties. Het integriteitstoezicht beoogt te voorkomen dat personen die een bevlekt (financieel) verleden hebben in cruciale posities zoals het dagelijks bestuur en de Raad van Commissarissen in een kredietinstelling benoemd worden.

E. De rapportage

De kredietinstellingen zijn verplicht inlichtingen en gegevens omtrent hun bedrijf bij de Bank in te dienen. Deze inlichtingen en gegevens verschaffen de Bank, evenals de bij haar in te dienen jaarrekening, de basisinformatie die noodzakelijk is om haar toezichthoudende taak uit te oefenen.

Voorts dienen kredietinstellingen alle, voor het toezicht benodigde, aanvullende informatie aan de Bank te verstrekken en is de Bank bevoegd ter plaatse onderzoek te verrichten (de zogenaamde òon-site inspectieö). Een nieuw aspect in de onderhavige wet is dat de externe accountant specifieke informatie aan de Bank dient te verschaffen.

Tevens zal de kredietinstelling op aanwijzing van de Bank een deskundig persoon moeten aanstellen die aan de Bank gegevens over de interne organisatie en structuur van haar instelling moet verschaffen. Als òdeskundig persoonö kunnen worden aangemerkt een accountant, een òinterne controleurö of organisatieadviseur.

Een ander nieuw aspect is dat de Bank bevoegd zal zijn bij een holding of bij gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling alle inlichtingen in te winnen ter uitoefening van het geconsolideerdtoezicht.

In deze wet is een bepaling opgenomen omtrent een garantieregeling voor de betaling van vorderingen (of althans een gedeelte daarvan) van rekeninghouders in geval van een faillissement van een kredietinstelling. Het Decreet Toezicht Kredietwezen kent een dergelijke regeling niet.

Deze regeling wordt echter noodzakelijk geacht aangezien het faillissement van een kredietinstelling, ondanks het bedrijfseconomisch toezicht van de Bank, nooit kan worden uitgesloten. Ingevolge de wet dient de Bank met de representatieve organisaties van de kredietinstellingen overeenstemming te bereiken ter zake de inhoud van deze regeling. Bij staatsbesluit zal worden aangegeven welke depositohouders onder de werkingssfeer van de regeling komen te vallen c.q. tot welk bedrag de vorderingen worden gegarandeerd.

G. Geheimhouding en Informatie-uitwisseling

De wet is zodanig geredigeerd dat de geheimhoudingsverplichting, met uitzondering van enkele met name genoemde gevallen, absoluut is. Aldus zal een werknemer van de Bank of een door de Bank aangewezen persoon ter uitvoering van bepaalde taken nimmer gedwongen kunnen worden in een strafzaak als getuige of deskundige op te treden en een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn taken bij of voor de Bank. Evenmin zal voornoemde persoon in een burgerlijke zaak gedwongen kunnen worden als getuige of als partij in een comparitie van partijen danwel als deskundige op te treden of een verklaring af te leggen ter zake gegevens of inlichtingen verkregen bij het verrichten van zijn werkzaamheden bij of voor de Bank.

De uitzonderingen die deze wet toelaat op de geheimhoudingsplicht zijn de navolgende:

1. De Bank is bevoegd indien zij bij het verrichten van haar werkzaamheden strafbare feiten of vermoedelijke strafbare feiten bespeurt, aangifte hiervan te doen. Zo zal de Bank indien zij tijdens een onderzoek ter plaatse, moneylaunderingpraktijken of aan moneylaundering gerelateerde praktijken constateert, aangifte hiervan doen. In dat geval zal de Bank tevens bevoegd zijn gegevens of inlichtingen aan de justitiële autoriteiten te verschaffen en indien noodzakelijk als getuige optreden in de desbetreffende strafzaak. De Bank kan ook indien daartoe opgeroepen als getuige in een strafzaak optreden indien zij van oordeel is dat dit in het belang van een gezond bank- en kredietwezen is.
2. De Bank is bevoegd, in samengestelde vorm, gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken te publiceren.
3. De Bank is in het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen bevoegd kredietinstellingen mededeling te doen van getotaliseerde zeer omvangrijke kredietverlening aan een bepaalde kredietnemer door meerdere kredietinstellingen.
4. De Bank is, mits voldaan wordt aan de in artikel 46 van deze wet genoemde voorwaarden, bevoegd om bedrijfseconomische informatie omtrent een kredietinstelling aan een buitenlandse toezichthouder te verstrekken.

H. Bewaarplicht

Een kredietinstelling wordt in de onderhavige wet verplicht alles wat haar bedrijf betreft voor tenminste tien jaren te bewaren.

was beroep opengesteld bij de President van de Republiek. Thans is gekozen voor een nieuwe werkwijze. In de onderhavige wet is beroep opengesteld in eerste instantie bij de Raad van Beroep en indien nodig ook bij de Kantonrechter.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. In dit artikel is, ter waarborging van een uniform gebruik, ervoor gekozen om enkele voor deze wet belangrijke begrippen te definiëren. De definitie van kredietinstelling is van belang voor de reikwijdte van de ondertoezichtstelling. Hiermee wordt beoogd alle instellingen onder toezicht te plaatsen, waarvan de financiële activiteiten van invloed kunnen zijn op de monetaire stabiliteit of de soliditeit van de financiële sector. De reikwijdte van de ondertoezichtstelling, daaronder begrepen de vergunningsplicht, wordt dus primair bepaald door de definitie van het begrip kredietinstelling. Het zij opgemerkt dat het door een rechtspersoon louter verlenen van krediet die rechtspersoon niet tot een kredietinstelling in de zin van artikel 1 lid 1 onder b maakt.

De definitie van het begrip kredietinstelling is ook van toepassing op in het buitenland gevestigde kredietinstellingen die in Suriname hun bedrijf uitoefenen middels een dochtermaatschappij, bijkantoor, agentschap of blijvende vertegenwoordiging.

Artikel 2. Krachtens lid 2 van dit artikel is het verboden het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank. Naar gelang de hoofdbedrijfsactiviteit van de rechtspersoon kan de Bank vergunning verlenen om onder andere als bank, hypotheekbank, de zgn. financieringsmaatschappij, beleggingsmaatschappij, of spaar- en kredietcoöperatiewerkzaam te zijn. Deze opsomming is niet limitatief.

Daarnaast beoogt het bepaalde in lid 4 buiten twijfel te stellen dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen alsook ter bescherming van de belangen van de crediteuren van een kredietinstelling ook na de vergunningverlening bevoegd is alsnog voorwaarden of beperkingen hieraan te verbinden. Deze voorwaarden en beperkingen zullen door de Bank met redenen worden omkleed.

Artikel 3. Dit artikel regelt de procedurele aspecten van een vergunningsaanvraag. Overeenkomstig de minimumvereisten voor een effectief toezicht, zet dit artikel de informatie die in de vergunningsaanvraag opgenomen moet worden, uiteen.

Ten tijde van een vergunningsaanvraag dient de kredietinstelling te beschikken over een gecertificeerde openingsbalans. Uit de openingsbalans moet onder andere blijken dat de storting op aandelen inderdaad heeft plaatsgevonden en hoe de beginpositie van de instelling eruit ziet. Dit laat onverlet dat de kredietinstelling, nadat de vergunning is verleend, jaarlijks een gecertificeerde jaarrekening moeten indienen.

Met het indienen van een ondernemingsplan, wordt beoogd de Bank in de gelegenheid te stellen om alvorens over te gaan tot het verlenen van een vergunning, zich een oordeel te vormen over enkele essentiële aspecten van de betrokken rechtspersoon. Hiermede wordt enerzijds bedoeld de levensvatbaarheid in micro-economische zin van de rechtspersoon als kredietinstelling. Anderzijds is het van belang dat de rechtspersoon beschikt over de structuur en de middelen om te kunnen voldoen aan de eisen die door het ingevolge deze wet uitgeoefend toezicht aan haar worden gesteld.

gt een gedetailleerd model voor het ondernemingsplan, zoals en, is het van belang enkele elementen aan te geven, die een vergunningsprocedure zou moeten bevatten.

Uitgaande van de betekenis van de term *ondernemingsplan* dient een dergelijk stuk allereerst uiteen te zetten welke activiteiten de onderneming voornemens is te verrichten. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de wijze waarop gelden zullen worden aangetrokken, welke soorten uitzettingen worden beoogd, op welke wijze de administratie zal worden gevoerd en hoe de personele bezetting zal zijn.

Een essentieel onderdeel van het ondernemingsplan is voorts een prognose voor de komende drie jaar van de baten en lasten van de exploitatie van de kredietinstelling in het kader van de voorgenomen activiteiten. Niet alleen dient te worden aangetoond dat er wordt beschikt over het wettelijk vereiste beginvermogen, maar er dient ook voldoende toetsingsvermogen aanwezig te zijn om de solvabiliteit, verbonden aan de verschillende voorgenomen activiteiten, te dragen.

Benadrukt wordt dat niet beoogd wordt de Bank bij de beoordeling van het ondernemingsplan op de stoel van de kredietinstelling plaats te laten nemen. Er zal slechts marginaal worden getoetst in hoeverre de voornemens van de nieuwe kredietinstelling realiseerbaar zijn. Niettegenstaande de volledige erkenning van de ondernemingsvrijheid, zou het uit het oogpunt van de door de onderhavige wet te beschermen belangen echter onwenselijk zijn indien een vergunning zou worden verstrekt op basis van kennelijk niet reële voornemens.

Artikel 4. In dit artikel zijn gronden opgenomen op basis waarvan een vergunning door de Bank kan worden geweigerd.

Het bepaalde in lid 2 onder e van dit artikel geeft aan dat de Bank zal moeten voorkomen dat vergunning wordt verleend aan instellingen waarin personen die het beleid bepalen of mede bepalen en personen die een belangrijke mate van zeggenschap uitoefenen in de instelling, een ongewenste invloed op de instelling kunnen uitoefenen.

Onder zeggenschap wordt naast de directe, middels aandelen verbonden stemrechten, tevens verstaan de indirecte, middels bijvoorbeeld stemovereenkomsten verbonden stemrechten. Naast deze specifieke gronden voor de weigering van de vergunning is onder i een bepaling opgenomen die de toezichthouder de bevoegdheid geeft om wanneer een ruimer algemeen belang in het geding is de vergunning te weigeren. Onder het toetsingscriterium *ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen* kunnen onder meer vallen een te grote concentratie van economische macht bij één of enkele marktpartij(en), een verstrengeling tussen bankieren en ondernemen. Voorkomen dient te worden dat financiële groepen ontstaan die qua structuur en activiteiten een te groot potentieel risico vormen voor de stabiliteit van de financiële sector.

Artikel 5. Lid 1 van dit artikel behelst het zogenaamde vier ogen principe, dat er van uitgaat dat het voor de continuïteit en een adequate bedrijfsvoering noodzakelijk is dat het dagelijks beleid van een kredietinstelling door tenminste twee bestuurders wordt gevoerd.

Er dient erop te worden gewezen dat de wettelijke verantwoordelijkheid van de Bank voor het toezicht op het bank- en kredietwezen mede inhoudt een impliciete verantwoordelijkheid voor de betrouwbaarheid

er van de verlening van een vergunning voor de uitoefening van
ank na of de dagelijkse leiding ó bestaande uit tenminste twee
bestuurders - van de kredietinstelling (in spe) voldoet aan een tweetal criteria: deskundigheid en
betrouwbaarheid. Deskundigheid wordt afgemeten aan opleiding en ervaring in verband met de
uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Voor de toetsing op betrouwbaarheid beziet de Bank op
grond van de voornemens en antecedenten van de betrokken personen als de belangen van de crediteuren
of toekomstige crediteuren van de onder toezicht staande instellingen niet in ernstig gevaar zouden
kunnen komen. De bestuurders van kredietinstellingen moeten dus aan hoge eisen voldoen. Indien zij naar
het oordeel van de Bank niet deskundig of betrouwbaar zijn, zal de vergunning niet worden verleend.

Ten aanzien van het bepaalde in lid 2 van dit artikel dient opgemerkt te worden dat een kredietinstelling,
die een naamloze vennootschap is een Raad van Commissarissen moet hebben. Een filiaal van een
buitenlandse kredietinstelling is geen rechtspersoon en heeft geen Raad van Commissarissen. De Raad
van Commissarissen van het hoofdkantoor zal als zodanig optreden voor het filiaal.

Bij een kredietinstelling die geen naamloze vennootschap is, moet het toezicht op het beheer van die
rechtspersoon worden uitgeoefend door een Commissie of Raad van Toezicht. Dit orgaan, dat een op een
Raad van Commissarissen gelijkende taak uitoefent, moet uit ten minste vijf leden bestaan, welke leden
geen deel mogen uitmaken van het bestuur van de rechtspersoon. De artikelen met betrekking tot de Raad
van Commissarissen zullen voor de toepassing van deze wet eveneens gelden voor het in lid 3 van dit
artikel bedoeld orgaan.

Artikel 6. Ingevolge het Decreet Toezicht Kredietwezen eist de Bank reeds voor verscheidene soorten
kredietinstellingen een bepaald minimum bedrag aan eigen vermogen alvorens zij een verklaring van
geen bezwaar verkrijgen. Dit beleid dient voortgezet te worden. De hoogte en reikwijdte van het
minimum bedrag aan eigen vermogen zullen door de Bank nader bij richtlijnen worden bepaald.

Artikel 7. Spaar- en kredietcoöperaties kennen leden en het is in de praktijk wenselijk gebleken voor deze
instellingen een minimum aantal leden verplicht te stellen.

Artikel 9. Met lid 2 van dit artikel wordt beoogd de mogelijkheid te creëren om, indien een
kredietinstelling niet of niet langer aan één of meer van de in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i bedoelde
(vergunning) vereisten voldoet, in de vorm van een aanwijzing, maatregelen te nemen, zonder dat
onmiddellijk het intrekken van de vergunning van de kredietinstelling aan de orde behoeft te komen.

Het intrekken van een vergunning zou onder omstandigheden een te ingrijpend middel kunnen zijn om op
te treden tegen het niet voldoen aan individuele vergunningvereisten. Zulks zou in strijd kunnen zijn met
het proportionaliteitsbeginsel en zou derhalve kunnen leiden tot onevenredige schade aan de belangen van
de crediteuren. Deze bepaling laat uiteraard onverlet de mogelijkheid om, indien de omstandigheden

in een kredietinstelling in te trekken wanneer niet langer aan de instelling uitgeoefende activiteiten alsmede haar administratieve organisatie wordt met name in de fase na verlening van de vergunning in het kader van het normale bedrijfseconomisch toezicht uitgeoefend. Worden de terzake door de Bank gestelde vereisten niet nageleefd, dan kan de Bank gebruik maken van haar bevoegdheden, als omschreven in artikel 17.

Artikel 10. Aan de Bank is ingevolge lid 1 van dit artikel een controle mogelijkheid gegeven indien een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van kredietinstelling uitoefent zonder een door de Bank verleende vergunning. De Bank is dan bevoegd nadere inlichtingen te vragen over de activiteiten die een vermoeden doen ontstaan dat betrokkene het bedrijf van kredietinstelling uitoefent. Er kunnen echter dringende redenen zijn die direct ingrijpen noodzakelijk maken, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn dat de overtreding op grote schaal heeft plaatsgevonden of dat zich ernstige (frauduleuze) onregelmatigheden voordoen. In die gevallen komt de verplichting om de gewenste informatie schriftelijk op te vragen en de in lid 1 genoemde termijn van een maand te vervallen.

Indien een natuurlijke persoon, onderneming of instelling activiteiten verricht zonder vergunning van de Bank, zijn zij ingevolge lid 4 van dit artikel verplicht daarmee op aanwijzing van de Bank, onmiddellijk op te houden en de in dit kader reeds verrichte handelingen ongedaan te maken door bijvoorbeeld de betreffende overeenkomsten in onderling overleg met de wederpartij te ontbinden. Hierbij kan het voorkomen dat een bepaalde overeenkomst op grond van feitelijkheden niet zonder meer kan worden ontbonden, bijvoorbeeld een kredietovereenkomst, waarbij de wederpartij, de debiteur, niet over de middelen beschikt het krediet ineens af te lossen. In een dergelijk geval moet de betrokken persoon, onderneming of instelling in overleg met de Bank respectievelijk onder toezicht van de Bank een adequate oplossing trachten te vinden. De woorden *õvoor zover... mogelijkõ* in dit lid scheppen daartoe de nodige ruimte. Op verzoek van de onderneming of instelling kan de Bank echter alsnog besluiten een vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1 te verlenen. De onderneming of instelling dient hierbij de procedure neergelegd in artikel 3 in acht te nemen. Aan de natuurlijke persoon is dit evenwel niet toegestaan.

Artikel 43 tweede tot en met vijfde lid van het Wetboek van Koophandel is van toepassing op de ontbinding van de vennootschap. Op grond van artikel 43, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel is de Procureur Generaal bevoegd bij de rechter ontbinding te vorderen van een naamloze vennootschap welke werkzaam is in strijd met de goede zeden of openbare orde. Door deze bepaling is het derhalve mogelijk behalve strafrechtelijk, zie artikel 55, ook anderszins tegen een zodanige onderneming of instelling op te treden.

Artikel 11. Zoals in het algemeen deel aangegeven, kent het Decreet Toezicht Kredietwezen geen vergunningsstelsel, doch wordt er gewerkt met de afgifte van de verklaring van geen bezwaar. In de praktijk is evenwel gebleken dat de afgifte van een dergelijke verklaring restrictief geïnterpreteerd zou kunnen worden, in die zin dat de verklaring uitsluitend een toestemming inhoudt om met het verrichten

waarna de verklaring is verbruikt en de kredietinstelling geen
meer nodig heeft. In deze wet is dit systeem volledig verlaten
en daarvoor in de plaats is het vergunningsstelsel geïntroduceerd. Door de gekozen formuleringen staat
het buiten twijfel dat een kredietinstelling de eisen van het vergunningsstelsel voortdurend dient na te
leven.

In lid 1 van dit artikel worden gronden waarop de Bank de vergunning kan intrekken genoemd. De Bank kan in ernstige gevallen de vergunning onmiddellijk intrekken zonder gebruik te maken van de aanwijzingsprocedure ingevolge artikel 9 lid 2. Echter, wanneer de omstandigheden zodanig zijn dat onmiddellijke intrekking van de vergunning niet noodzakelijk is, zal de Bank doorgaans ingevolge artikel 9 lid 2 een aanwijzing geven om binnen een bepaalde termijn aan de eisen van deze wet te voldoen. Indien niet binnen de door de Bank gestelde termijn aan de aanwijzing wordt voldaan, kan de Bank de vergunning alsnog intrekken.

Artikel 12. De Bank is verantwoordelijk voor het inrichten en aanhouden van een register, waarin alle kredietinstellingen die een vergunning van de Bank hebben verkregen, worden ingeschreven. Het register zal voor een ieder ter inzage liggen bij de Bank. Door de Bank worden in de eerste helft van de maand januari van ieder jaar naar de toestand per 31 december van het voorafgaande jaar de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste twee lokale dagbladen. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert.

Artikel 14.

In lid 1 van dit artikel is er thans voor gekozen de voorschriften niet limitatief op te sommen. De door de Bank uit te vaardigen voorschriften kunnen ondermeer inhouden de verplichting om met een bepaalde regelmaat in een bepaalde vorm te rapporteren of het voorschrijven dat een bepaald deel van de toevertrouwde middelen in liquide vorm aanwezig moet zijn in verband met opvragingen. Voorschriften kunnen ook volgen uit arrangementen of te wel regelingen met de kredietinstellingen. Als voorbeeld van arrangementen kunnen kredietplafond en kasreserveregeling genoemd worden. Bij het voeren van open marktpolitiek kunnen andere arrangementen gemaakt worden, waaruit ook voorschriften kunnen voortvloeien

In het algemeen gedeelte van de Memorie van Toelichting is uiteengezet, dat het tot stand komen, zowel van voorschriften als van de bedrijfseconomische richtlijnen, op overleg met de betrokken kredietinstellingen moet zijn gebaseerd. Daarbij werd tevens betoogd, dat ter bevordering van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse geldeenheid voor de te treffen maatregelen een speciale procedure moest worden ontworpen, teneinde de mogelijkheid te openen, dat de door de Bank bij het overleg voorgestelde maatregelen, waaromtrent géén overeenstemming kon worden verkregen, niettemin bindend zouden kunnen worden verklaard. Bovendien moest op overtreding van voorschriften, ook die waaromtrent bij overleg wél overeenstemming werd bereikt een sanctie kunnen worden toegepast. Een en ander is bewerkstelligd, doordat het tweede lid van artikel 14 de mogelijkheid opent om op de

besluit te kunnen bewerkstelligen. Mocht bij desbetreffende oordeel zijn, dat hij zijn medewerking moet onthouden, dan zal zulks worden aangemerkt als een aanwijzing in de zin van artikel 24 van de Bankwet 1956.

Wanneer een Staatsbesluit als hier bedoeld, tot stand is gekomen, vallen de daarin vervatte bepalingen onder de toepassing van artikel 55 zijnde de strafbepalingen. Bij niet naleving van voorschriften waaromtrent bij overleg wel overeenstemming werd bereikt kan de Bank een renteloos deposito voorschrijven of een boeterente aan de desbetreffende kredietinstelling opleggen. Het niveau van de boeterente maakt deel uit van het arrangement dat met de kredietinstellingen wordt overeengekomen.

Het stabiliseren of herstellen van de economie is een voortdurend proces, derhalve kan aan de geldigheidsduur van de voorschriften geen tijdslimiet gegeven worden doch kan er wel sprake zijn van modificatie afhankelijk van de ontwikkelingen in de volkshuishouding.

Artikel 15. Dit artikel regelt in de eerste leden de bevoegdheid van de Bank om ter wille van een gezonde financiële bedrijfsvoering, waarbij in het bijzonder wordt gedacht aan aspecten van solvabiliteit en liquiditeit, richtlijnen te geven aan kredietinstellingen. In het decreet werden deze normen middels een rigide regiem van regels en voorschriften opgelegd. In het moderne toezicht wordt zoals eerder gesteld het accent verlegd van het geven van starre regels naar het toepassen van flexibele beleidskaders. Daarbij wordt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van individuele instellingen gelegd en wordt een grotere rol toebedeeld aan de marktwerking en transparantie. De toezichthouder richt zich in toenemende mate op het beoordelen van de interne processen.

Alvorens de richtlijnen vast te stellen is ook hier over beide aspecten overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie voorgeschreven (zie lid 3); overleg met de Minister wordt - nu geen direct landsbelang daarbij betrokken is- in dit geval niet noodzakelijk geacht. In het overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie kunnen verlangens en mogelijkheden van de daarin vertegenwoordigde kredietinstellingen aan de orde komen, zodat de Bank bij het vaststellen van de richtlijnen rekening kan houden met de opvattingen van de sector dienaangaande. In lid 1, wordt voorts geregeld dat, de Bank terzake de door haar te geven richtlijnen kan bepalen dat deze op geconsolideerde basis worden toegepast; met het oog daarop is in lid 2 onderdeel d opgenomen dat de Bank de reikwijdte van de consolidatie kan vast stellen. Hiermede wordt beoogd te bewerkstelligen dat de Bank uit een oogpunt van uitoefening van het toezicht kan bepalen dat ondernemingen of instellingen, die deel uitmaken van een groep waarvan een kredietinstelling aan het hoofd staat, voor het geheel in de consolidatie worden opgenomen, of evenredig worden geconsolideerd, dan wel buiten de consolidatie worden gelaten. Dit kan verschillen naar gelang de aard van de werkzaamheden van de rechtspersoon. Zo zal op basis van de huidige inzichten daaromtrent een aan het bedrijf van een kredietinstelling wezensvreemde rechtspersoon, die deel uitmaakt van de groep, met het oog op het uit te oefenen toezicht buiten de consolidatie worden gelaten, indien voldoende waarborgen aanwezig zijn tegen eventuele onderlinge financiële transacties die de solvabiliteit van de kredietinstelling zouden kunnen bedreigen. In de regel zullen kredietinstellingen en financiële

ling wordt deelgenomen, of die deel uitmaken van een groep
staat, echter wel in de consolidatie worden betrokken.

Voor de inhoud van de liquiditeitsrichtlijnen behoort het opvraagbaarheidsrisico centraal te staan.

Zowel voor de liquiditeit als voor de solvabiliteit kan de Bank de kredietinstellingen, afhankelijk van de economische omstandigheden, verplichten additionele buffers aan te houden tegenover hun activa en verplichtingen. Bedoeld profiel kan afwijken van dat van andere instellingen onder meer als uitvloeisel van het uiteenlopen van de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling.

Een tijdslimiet is voor de onderhavige bepalingen niet voorgeschreven, omdat het hier normen betreft, welker nakoming bij voortduring als doelwit is gesteld.

De speciale procedure, die is voorzien voor de gevallen, waarin de richtlijnen niet zouden worden nageleefd, is opgenomen in artikel 17.

Artikel 16. De mogelijkheid om richtlijnen en aanbevelingen te geven inzake de administratieve organisatie ó met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle ó vormt een aanvulling op de reeds bestaande waarborgen voor een adequate administratieve organisatie van kredietinstellingen. Een kredietinstelling dient over een adequate administratieve organisatie te beschikken, wil zij haar activiteiten verantwoord kunnen verrichten. Voorts wordt er op gewezen dat de externe accountant van een kredietinstelling bij zijn controle van de jaarrekening onder meer aandacht zal schenken aan de administratieve organisatie. Deze controlerende accountant kan moeilijk een goedkeurende verklaring afgeven wanneer de administratieve organisatie niet aan de gestelde eisen voldoet. Daarnaast zal bedoelde accountant de door hem geconstateerde gebreken inzake de administratieve organisatie ó dat kan bijvoorbeeld de financieel administratieve of de geautomatiseerde gegevensverwerking betreffen ó in de regel in de zogenaamde management letter ö vermelden.

Indien de Bank van de mogelijkheid gebruik maakt om richtlijnen en aanbevelingen op dit gebied te geven, zouden deze zich onder meer op de volgende aspecten kunnen richten. De administratieve organisatie zal allereerst dusdanig gestructureerd moeten zijn dat de kredietinstelling te allen tijde een betrouwbaar en actueel overzicht van haar rechten en verplichtingen heeft. De administratieve systemen moeten zodanig zijn ingericht dat de leiding van de kredietinstelling dagelijks kan beschikken over de bedrijfsinformatie die zij voor het voeren van het beleid behoeft. Tevens dient gewaarborgd te zijn dat rapportages als bedoeld in artikel 23 tijdig, accuraat en conform de voorschriften van de Bank kunnen worden geproduceerd. De financiële administratie dient goed toegankelijk te zijn voor de accountant belast met de certificering van de jaarrekening en/of van specifieke rapportages van de kredietinstelling aan de Bank. Een belangrijke randvoorwaarde voor het goed functioneren van een administratief systeem is dat de geautomatiseerde systemen die de kern van de administratie vormen zodanig beveiligd zijn dat de continuïteit, betrouwbaarheid en fraude bestendigheid zo goed mogelijk zijn zeker gesteld. Zo is het bijvoorbeeld van groot belang dat gezien de onderkende risico's voldoende voorzieningen zijn getroffen,

met behulp van schaduwsystemen, kunnen voortgaan; ook tijd niet functioneert. In dit verband dient gewezen te worden op de vergaande afhankelijkheid van kredietinstellingen van geautomatiseerde gegevensverwerking. Niet uitsluitend voor het verrichten van administratieve functies, maar ook voor operationele en commerciële activiteiten en deelname aan het interbancaire verkeer. Een goede interne controle dient er met name op gericht te zijn om binnen de instelling de kwaliteit van de (financiële) administratie te bewaken. Er dient sprake te zijn van een adequate scheiding van administratieve en operationele functies. Er dienen duidelijke administratieve procedures te zijn vastgesteld en er dient over de naleving daarvan systematisch gewaakt te worden. De organisatie en regelgeving binnen de kredietinstelling dienen gericht te zijn op het voorkomen van ongeoorloofde handelingen.

Door de Bank zijn in het belang van een goede reputatie van de financiële sector van Suriname, met inachtneming van de verplichtingen voortvloeiende uit de ratificatie door Suriname van het Verdrag van Wenen en de aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF) en de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF), op 14 november 1996 reeds richtlijnen uitgevaardigd voor het tegengaan van money laundering en het financieren van terroristische activiteiten. Deze richtlijnen waren neergelegd in een Gentlemen's Agreement tussen de Bank en de commerciële banken.

Thans beschikt Suriname over de nodige wetgeving met betrekking tot het bestrijden van money laundering. De wetgever heeft het, gelet op de aanbevelingen van het F.A.T.F., noodzakelijk geacht om de bevoegdheid van de Bank om richtlijnen te verstrekken inzake de bestrijding van money laundering en de financiering van terrorisme in de onderhavige wet vast te leggen. De in dit kader door de Bank te geven richtlijnen zullen dienen als ondersteuning van de Surinaamse wetgeving op dit stuk.

Tenslotte moet worden gesteld dat het toezicht als bedoeld in dit artikel een meer kwalitatief karakter zal hebben dan het meer op kwantitatieve gegevens gebaseerde toezicht op solvabiliteit en liquiditeit.

Artikel 17. Indien de Bank van oordeel is dat door welke ontwikkeling dan ook de liquiditeit of solvabiliteit van een kredietinstelling gevaar loopt of dreigt te lopen, vestigt de Bank daarop de aandacht van de betrokken kredietinstelling en verzoekt de betrokken kredietinstelling tevens de nodige maatregelen te nemen of een door de Bank voorgeschreven gedragslijn te volgen. Ingevolge lid 2 wordt de mogelijkheid tot een ondercuratelestelling geïntroduceerd. Deze stille curatele wordt niet openbaar gemaakt, omdat de situatie alsnog kan worden verholpen. Het is in dit verband duidelijk dat de stille curatele geen rechtsgevolgen voor derden kan hebben.

Het bepaalde in lid 3 is ingevoerd voor die gevallen waarin de problemen bij een kredietinstelling groter blijken te zijn dan aanvankelijk vermoed werd en deze situatie snel blijkt te verslechteren. In deze gevallen is het niet verantwoord kostbare tijd te verliezen door het volgen van een procedure waarbij een verzoek met een daaraan verbonden tijdslimiet dient te worden gedaan, alvorens te kunnen overgaan tot een ondercuratelestelling. Voor die gevallen is het wenselijk geacht om de Bank de bevoegdheid te geven om ook zonder inachtneming van termijnen de maatregelen in het kader van de stille curatele te treffen. De criteria op grond waarvan de Bank van deze bevoegdheid gebruik kan maken, sluiten aan bij die van lid 1 van dit artikel. Gelet op de zwaarte van deze onmiddellijke bevoegdheid is hieraan toegevoegd het

etinstelling een ontwikkeling moet voordoen, die noodzaakt tot
ijke situatie zich niet voordoet, dient de Bank de procedure,
artikel te volgen.

Artikel 18. Dit artikel handelt over de toetsing van de integriteit van bestuurders, directie, leden van het toezichthoudend orgaan en de houders van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling. Bij toetsing van de integriteit zal onder andere rekening worden gehouden met diverse aspecten, namelijk smetteloze antecedenten ten aanzien van het strafrechtelijke ó en financieel aspect, deskundigheid en bekwaamheid als ook ethische normen.

De financiële gezondheid van de kredietinstelling wordt in belangrijke mate bepaald door de kwaliteiten van en de betrokkenheid van bestuurders, directie en het toezichthoudend orgaan van de organisatie. In de praktijk blijkt dan ook dat wanneer niet aan de basis voorwaarden wordt voldaan, de financiële gezondheid van de instelling ernstig risico kan lopen.

In lid 2 van dit artikel zijn wettelijke ontslaggronden vervat. De wet voorziet in dit lid dat deze sleutelpersonen onverwijld door de kredietinstelling zullen worden ontslagen, indien zij niet of niet langer voldoen aan de vereisten en verplichtingen die deze wet hen oplegt.

De ingevolge lid 4 van dit artikel uit te vaardigen richtlijnen zullen ondermeer inhouden het stellen van regels betrekking hebbende op een Governance-Code inzake goed bestuur.

Artikel 19. In het eerste lid van dit artikel zijn limitatief een aantal handelingen opgesomd waartoe aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen niet mogen overgaan, zonder voorafgaande toestemming van de Bank. Door deze handelingen kunnen de belangen der crediteuren ernstig worden geschaad. Door duurzame deelneming in of fusie met een andere kredietinstelling kan voorts het structurele evenwicht in het bankwezen worden verstoord. De Bank kan weigeren de verlangde toestemming te verlenen, wanneer de beoogde handeling in strijd zou zijn met een gezond bank- en kredietwezen, dan wel met een gezond bankbeleid.

Ingevolge lid 3 kan de Bank als voorwaarde aan het verlenen van de toestemming om een persoon te benoemen die direct of indirect bij de beleidsvoering van de kredietinstelling betrokken is, stellen dat hij moet aftreden, indien in de praktijk blijkt dat hij niet bekwaam is.

Artikel 20. Dit artikel bevat bepalingen omtrent het verkrijgen van toestemming ingeval een natuurlijke- of rechtspersoon een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling houdt, danwel wil verwerven of vergroten, alsmede ingeval die natuurlijke- of rechtspersoon op grond van een dergelijke deelneming enige zeggenschap in die kredietinstelling wil uitoefenen. De toestemming, bedoeld in de leden 1,3 en 5 kan door de Bank worden geweigerd indien er sprake zou kunnen zijn van bedreiging van een gezond bankbeleid of een gezonde ontwikkeling van het kredietwezen.

Lid 2 vanditartikel bevateen verbod tot deelname in een kredietinstelling welke de 20 procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te boven gaat. Hiervoor is gekozen teneinde ongewenste machtsconcentratie binnen de kredietinstelling tegen te gaan.

bijzondere omstandigheden afwijken. Onder bijzondere omstandigheden worden verstaan de deelneming van de Staat Suriname in het aandelenkapitaal van een kredietinstelling. De wetgever heeft erkend dat de Staat, uit hoofde van haar bijzondere functie, het noodzakelijk kan achten om een speciale kredietinstelling op te richten en over te gaan tot het verlenen van diensten waarin de private sector niet of onvoldoende voorziet. Ook kunnen als bijzondere omstandigheden worden aangemerkt die gevallen waarin een buitenlandse kredietinstelling een dochtermaatschappij in Suriname zou willen oprichten.

Ingevolge lid 3 zal een ieder die bij de inwerkingtreding van de wet reeds een gekwalificeerde deelneming bezit, verplicht zijn toestemming van de Bank te vragen om deze deelneming te mogen houden. De Bank beslist of de aandeelhouder zijn gekwalificeerde deelneming mag houden dan wel moet reduceren of afbouwen. Voor het reduceren of afbouwen van een gekwalificeerde deelneming is in dit kader een termijn gesteld die maximaal 3 jaren mag duren.

Artikel 22. Met de opname van lid 1 van dit artikel wordt door de wetgever beoogd transparantie te bewerkstelligen in de eigendomsstructuur van kredietinstellingen in Suriname. Internationaal wordt mede in het kader van de Corporate Governance en de bestrijding en aanpak van money laundering, als regel gesteld dat de identiteit van de aandeelhouders van kredietinstellingen bekend moet zijn. In de onderhavige wet is een afbouwperiode van drie jaren opgenomen, waarbinnen alle aandelen van een kredietinstelling die aan toonder luiden, dienen te zijn omgezet in aandelen op naam. Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders aan te houden. Het register dient tenminste te bevatten de naam, het adres, de nationaliteit van de aandeelhouders en het percentage aandelen dat zij bezitten. Indien het een rechtspersoon betreft de plaats van vestiging.

Artikel 23. De Bank is ingevolge lid 2 van dit artikel bevoegd van een oud-bestuurder van een kredietinstelling ook die inlichtingen te vragen die niet direct binnen de kredietinstelling te vinden zijn, maar die ter kennis zijn gekomen van de oud-bestuurder bij de uitoefening van zijn taak binnen de kredietinstelling. Deze gegevens kunnen noodzakelijk zijn bij de uitvoering van de taak van de Bank.

Artikel 26. Lid 3 van dit artikel geeft aan dat een kredietinstelling verplicht is bij de opdracht aan een externe accountant deze te machtigen op eigen initiatief de voor het toezicht relevante informatie aan de Bank te doen toekomen. Onder a worden de onder normale omstandigheden te verschaffen periodieke gegevens van algemene aard geregeld. Daarnaast wordt onder b aan de externe accountant de verplichting opgelegd om indien hem omstandigheden bekend worden, die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening of de periodiek bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen, uit eigen beweging, na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, de Bank daarvan onverwijld op de hoogte te stellen. Onder het begrip omstandigheden dienen ook feiten begrepen te worden van waaruit een materiële negatieve invloed uitgaat op de financiële status van de betrokken kredietinstelling. Voorts kan de Bank onder c mondelinge toelichting van de accountant op de aan haar toegezonden stukken eisen.

kredietinstellingen om periodiek actuele gegevens over hun vermogenspositie en risicoprofiel te publiceren volgens een door de Bank vastgesteld model. Hierdoor wordt de informatie in de jaarverslagen van de kredietinstellingen toegankelijk gemaakt voor het publiek, hetgeen de transparantie van de kredietinstellingen zal bevorderen. Dit zal een positieve uitwerking hebben op kredietinstellingen die een gezond risicomanagement voeren, terwijl er consequenties zullen zijn voor die kredietinstellingen die het daarmee niet zo nauw nemen. De Bank kan ontheffing van deze publicatieplicht verlenen aan die kredietinstellingen waarvan het belang en risico voor de financiële sector beperkt is.

Artikel 29. Tot een essentieel onderdeel van het toezicht behoort de mogelijkheid om bij een kredietinstelling ter plekke nader onderzoek te verrichten. Dit artikel legt de continuering van reeds bestaande bevoegdheden van de Bank vast, zij het dat de reikwijdte enigszins is uitgebreid. De essentie is dat de Bank bij de kredietinstellingen een algehele inspectie kan uitvoeren, zo dikwijls als zij zulks nodig acht. Een dergelijk instrument draagt in diverse opzichten bij aan de adequate uitoefening van het toezicht. Zo stelt het de Bank in de gelegenheid om erop toe te zien of een kredietinstelling haar werkzaamheden verricht op een wijze die niet strijdig is met de door de Bank uitgevaardigde richtlijnen en voorschriften. Daarnaast is het een adequaat instrument om de toepassing van de richtlijnen en voorschriften in de praktijk, waar nodig, nader toe te lichten en op die manier erop toe te zien en te bevorderen dat de richtlijnen en voorschriften uniform worden geïnterpreteerd. Voorts zal de aanwezigheid ter plekke de Bank een beter inzicht verschaffen in de bestaande administratieve organisatie en interne controleprocedures van de kredietinstellingen.

Een van de bevoegdheden uit hoofde van dit artikel betreft het opvragen van alle informatie aanwezig bij elke directeur, commissaris, externe accountant of een werknemer van een kredietinstelling. Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat natuurlijke personen, alsmede alle rechtspersonen die geen kredietinstelling zijn, maar waarvan de Bank vermoedt dat hij of zij informatie over een onder toezicht staande kredietinstelling onder zich hebben, eveneens vallen onder de reikwijdte van dit artikel. Te denken valt aan o.a. administratiekantoren, boekhouders, accountants en advocaten. De Bank is ingevolge de leden 1,2 en 4 tevens bevoegd inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling, holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming van de kredietinstelling. De verkregen informatie en de resultaten van de uitgevoerde inspecties zullen in het algemeen onder meer dienen om de financiële conditie en activiteiten van de instelling na te gaan en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen. De Bank kan zich bij de onderzoeken laten bijstaan door een externe accountant of andere deskundige dan wel het onderzoek geheel door een externe accountant of andere deskundige laten uitvoeren.

Artikel 30. In het kader van de toenemende internationalisering van de financiële dienstverlening beoogt de wetgever middels dit artikel de mogelijkheid van *ö*crossborder supervision*ö* te creëren. Dit is geheel in lijn met de *ö*Core Principles*ö* van Basel. Hierdoor kunnen medewerkers van buitenlandse toezichhouders met toestemming en onder voorwaarden van de Bank, hun bedrijfseconomisch toezicht op filialen en

ingen die onder hun toezicht vallen, hier te lande uitoefenen. Dat deze medewerkers ook vallen onder de werkingssfeer van artikel 45, dat de geneemduingsspicht regelt.

Artikel 31. Dit artikel geeft een aantal specifieke omstandigheden aan op grond waarvan de Bank een bijzonder onderzoek kan uitvoeren. Hiermee wordt de mogelijkheid tot nader onderzoek geopend door middel van waarnemingen. De kosten van dergelijke inspecties kunnen door de Bank in rekening worden gebracht aan de desbetreffende kredietinstelling.

Artikel 32. Dit artikel verplicht een kredietinstelling een besluit, waarbij de kredietinstelling overgaat tot ontbinding of liquidatie van haar bedrijf schriftelijk aan de Bank mede te delen. In het kader van het door de Bank te voeren beleid dient bij de uitvoering van een dergelijke beslissing de nodige zorgvuldigheid te worden betracht teneinde schokeffecten in het bank- en kredietwezen te voorkomen. Dit is ook de reden dat de uitvoering van het besluit tot liquidatie onder toezicht en met inachtneming van de aanwijzingen van de Bank dient te geschieden

Artikel 33. Indien een door de Bank ten aanzien van een kredietinstelling getroffen maatregel geen effect heeft, dan wel de financiële toestand van een kredietinstelling zodanig is, dat geen heil te verwachten is van een stille curatele ingevolge artikel 17 lid 2, zal de Bank de vergunning van de betrokken kredietinstelling intrekken. De internationale ervaringen hebben het inzicht opgeleverd, dat het in het belang van de schuldeisers is dat alsdan geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het normale faillissementsrecht. De schuldeisers van een kredietinstelling zijn er namelijk niet altijd bij gebaat dat hun overeenkomsten zoveel mogelijk in stand blijven door overdrachten van de rechten en verplichtingen aan andere financiële instellingen. Daarom is in deze wet gekozen voor een bijzondere liquidatieprocedure, krachtens welke de door de Kantonrechter aangewezen bewindvoerders zorg dragen voor de vereffening van het vermogen van de instelling. De toepasbaarheid van die noodregeling wordt verzekerd door de bewoordingen van artikel 33, lid 1, op grond waarvan het uitspreken van het faillissement van een kredietinstelling kan worden voorkomen door de Bank. Het intrekken van de vergunning heeft afwikkeling van het bedrijf tot gevolg. Beschikt de kredietinstelling over voldoende middelen, dan zal de afwikkeling door de instelling zelf binnen een door de Bank te bepalen termijn geschieden; zie in dit kader artikel 32. Indien echter het belang van de gezamenlijke schuldeisers zulks vereist, kan volgens artikel 34 lid 1 juncto lid 6 de Kantonrechter op verzoek van de Bank, bewindvoerders benoemen en deze machtigen om tot vereffening van het geheel of een gedeelte van de onderneming over te gaan, dan wel tot overdracht van het totaal of een deel van de portefeuille.

Om in dat verband slagvaardig te kunnen optreden wordt voorzien in een speciale procedure van afwikkeling. Dit brengt met zich mee dat de belangen van rekeninghouders en derdebelanghebbenden op een zorgvuldigere wijze kunnen worden behartigd.

genomen mogelijkheden om op te treden tegen personen, het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen zonder vergunning van de Bank, is in lid 2 van dit artikel tevens de mogelijkheid gecreëerd dat, indien de instelling haar verplichtingen niet of slechts ten dele kan nakomen, de Kantonrechter op verzoek van de Bank de noodregeling kan uitspreken. De Bank zal vanwege het spoedeisend karakter van dit verzoek, dit ook zo voorleggen aan de Kantonrechter. Dit in het belang van de gezamenlijke schuldeisers.

Artikel 35. Bij het vonnis waarin de noodregeling wordt uitgesproken, benoemt de Kantonrechter één of meer bewindvoerders, die daarna bij uitsluiting alle bevoegdheden van de kredietinstelling zullen uitoefenen. De Bank zal derhalve niet direct bij het beheer van de in nood verkerende kredietinstelling worden betrokken, omdat het voor de Bank een te grote belasting zou vormen om, naast haar normale bedrijfsvoering, de afwikkeling van het faillissement van een kredietinstelling te behartigen. Aangezien zij bovendien daarmee in directe concurrentie met andere kredietinstellingen zou kunnen treden, zou haar neutrale positie tegenover die kredietinstellingen in gevaar gebracht kunnen worden. Derhalve is voorzien in een bewindvoering bij de desbetreffende kredietinstelling door personen die zijn benoemd door de Kantonrechter, desgewenst op voordracht van de Bank. De taken en bevoegdheden van deze bewindvoerders worden in dit artikel geregeld. De organen van de desbetreffende kredietinstelling moeten vanzelfsprekend de bewindvoerders alle medewerking verlenen. Tot het opleggen van de verplichting daartoe strekt het tweede lid.

Artikel 36. Het eerste lid van dit artikel geeft de Kantonrechter de mogelijkheid ter beveiliging van de belangen van de schuldeisers bij beschikking voorschriften te geven.

Artikel 38. In dit artikel zijn bijzondere bevoegdheden van de bewindvoerders geregeld. Zo wordt in het tweede lid de mogelijkheid van wijziging van de rechten van een kredietinstelling en van haar concurrente schuldeisers beschreven. Daaronder wordt tevens overdracht van een gedeelte of van het geheel van het bedrijf van een instelling zonder medewerking van de crediteuren verstaan.

Voorts wordt in het eerste lid expliciet voorzien in de mogelijkheid van de algehele of gedeeltelijke liquidatie van een instelling, nadat een machtiging is verkregen bij of krachtens beschikking van de Kantonrechter.

Artikel 39. In het eerste lid van dit artikel is de mogelijkheid voor bewindvoerders neergelegd om uitkeringen te doen ter zake van vorderingen op de desbetreffende kredietinstelling. Daarbij moeten de bewindvoerders nagaan, of het doen van deze uitkeringen, gelet op de liquiditeitspositie van de kredietinstelling, verantwoord is. In de daarop volgende leden is de, bij het doen van deze uitkeringen, te volgen procedure geregeld.

Artikel 40. Alleen indien de balans van de litigieuze kredietinstelling een vermogenstekort aanwijst, kan de Kantonrechter deze kredietinstelling in staat van faillissement verklaren, ook al heeft zij niet opgehouden te betalen. De noodregeling gaat dan over in faillissement.

Artikel 43. Het van toepassing verklaren van de noodregeling op een in financiële nood verkerende kredietinstelling door de Kantonrechter in eerste aanleg of overdracht van de verbintenissen van de desbetreffende kredietinstelling door de bewindvoerders in het kader van de noodregeling, dient geen langdurige zaak te zijn. Het belang van de crediteuren, de stabiliteit van de Surinaamse dollar en het

ector brengen met zich mee dat, indien tegen vonnissen van de
dt aangetekend, die actie in ieder geval niet mag leiden tot een
ontoeiaatbare verdraging van de door de Bank c.q. de bewindvoerders noodzakelijk geachte maatregel.
Om die reden is in dit artikel uitdrukkelijk opgenomen dat hoger beroep geen schorsende werking heeft.

Artikel 44. Binnen twee jaren, na de overgangsfase zoals genoemd in artikel 57, zal een depositobeschermingssysteem ingevoerd worden. De tegoeden van de rekeninghouders zullen tot een bij wet vast te stellen maximum worden gegarandeerd

Artikel 45. Het personeel van de Bank, degene die de Bank aanwijst om bepaalde taken te verrichten, en ook de Bank zelf, als instelling, heeft een geheimhoudingsplicht ten aanzien van de gegevens en inlichtingen, die bij de uitvoering van deze wet worden verkregen.

De Bank heeft de bevoegdheid aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In dat geval is de Bank tevens bevoegd vertrouwelijke gegevens en inlichtingen aan de justitie mede te delen. Zoals in het algemeen deel reeds vermeld is, is deze bevoegdheid één van de uitzonderingen die op voornoemde geheimhoudingsplicht bestaat.

Ten behoeve van haar kwartaal- en jaarrapportages kan de Bank in samengestelde vorm gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken, publiceren. Deze bepaling is tevens een uitzondering op voornoemde geheimhoudingsplicht.

Artikel 51. De formulering van de uitzondering in lid 1 van dit artikel (ö... tenzij ...ö) brengt duidelijk tot uiting dat bij het publiek elke verwarring moet worden vermeden ten aanzien van de aard van de rechtspersoon die het woord öbankö of vertalingen daarvan gebruikt in haar naam of bij de uitoefening van haar bedrijf. In dit verband moet met name worden gedacht aan bijvoorbeeld een trust- of een holdingsmaatschappij die niet als kredietinstelling in de zin van deze wet wordt beschouwd. Wel zijn naamsaanduidingen denkbaar waarin het woord öbankö voorkomt zonder dat vorenbedoelde misvatting bij het publiek onstaat, zoals öbloedbankö. Op deze naamsaanduidingen heeft het onderhavige verbod geen betrekking.

Artikel 52. Dit artikel beoogt enerzijds ordening te brengen en anderzijds beoogt zij het publiek te beschermen. Het accent wordt hierbij meer gelegd op het zich wenden tot het publiek voor bedrijfsmatig aantrekken en uitzetten van financiële middelen. Dergelijke activiteiten zullen niet buiten het toezichtskader van deze wet mogelijk zijn.

Artikel 54. Het is belangrijk dat een kredietinstelling of persoon beroep kan instellen tegen de beslissingen van de Bank, waarbij een onafhankelijke en een neutrale toetsing van de beslissingen van de Bank zijn gewaarborgd. Dit artikel geeft de procedure aan voor beroep ingevolge deze wet.

Artikel 55. Voor wat betreft de strafbaarstelling vaneen rechtspersoon heeft er bij S.B. 2002 no. 68 een uitbreiding plaatsgevonden van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht. Deze uitbreiding houdt in dat indien een misdrijf of een overtreding is begaan door een rechtspersoon, de strafvervolgning wordt ingesteld en de straffen worden uitgesproken, hetzij tegen de rechtspersoon, hetzij tegen degene die tot het feit opdracht gegeven hebben of die feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden tezamen.

toezicht is onder meer vereist dat de Bank tijdig en zo volledig instellingen. Ervaringen uit het verleden hebben geleerd dat dit niet altijd het geval is en ondanks nernaalde verzoeken de betreffende kredietinstellingen in gebreke blijven. Een voorbeeld hiervan is het verstrekken van maandstaten en rapportages door kredietinstellingen. Dit artikel is dan ook opgenomen in deze wet teneinde de tijdige of onmiddellijke nakoming van de bepalingen bij of krachtens deze wet gesteld enigszins te garanderen.

Het instrument van administratieve boete, waarvan zowel een preventieve- als repressieve werking zal uitgaan, zal de Bank in staat stellen de in overtreding zijnde kredietinstelling effectief en doeltreffend aan te pakken. Het opleggen van een administratieve boete is met voldoende waarborgen omgeven. Zo zal de hoogte van de diverse boeten vastgesteld worden bijbeschikking.

Tevens wordt voorzien in hersteltermijnen, waarschuwing vooraf dat bij in gebreke blijven een boete kan worden opgelegd en uiteraard een beroepsmogelijkheid.

Artikel 57. In dit artikel wordt een voorziening getroffen voor de overgang van de oude naar de nieuwewettelijke regeling. Gekozen is voor een systeem waarbij de verklaring van geen bezwaar van de bestaande kredietinstellingen wordt geconverteerd in een vergunning voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling. De vergunning van de Minister van Handel en Industrie komt hiermede te vervallen. Op basis van deze wet kan de Bank voorwaarden verbinden en een termijn stellen waarbinnen aan de voorwaarden moet zijn voldaan.

Er zijn minimum eisen waaraan een kredietinstelling ingevolge deze wet moet voldoen. Bestaande kredietinstellingen, welke niet aan de gestelde voorwaarden en eisen voldoen, wordt een bepaalde termijn gegund om te voldoen aan de bepalingen van onderhavige wet. Dit om te voorkomen dat een bestaande kredietinstelling haar bedrijf continueert zonder zich aan te passen aan de bepalingen van deze wet.

Paramaribo, 22 november 2011,

DESIRÉ D. BOUTERSE.

Gemiddelde maandkoersen 2011

USD 2011

Maand	Vorderingen		Bankpapier		Douane koers*)
	Aankoop	Verkoop	Aankoop	Verkoop	
	SRD	SRD	SRD	SRD	
Januari	2,916	2,997	2,916	2,997	3,00
Februari	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Maart	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
April	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Mei	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Juni	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Juli	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Augustus	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
September	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Oktober	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
November	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
December	3,250	3,350	3,250	3,350	3,35
Gemiddelde	3,222	3,321	3,222	3,322	3,32

EURO 2011

Maand	Vorderingen		Bankpapier		Douane koers *)
	Aankoop	Verkoop	Aankoop	Verkoop	
	SRD	SRD	SRD	SRD	
Januari	3,896	4,005	3,884	4,015	3,52
Februari	4,430	4,567	4,417	4,577	4,55
Maaart	4,544	4,684	4,531	4,694	4,69
April	4,682	4,827	4,668	4,837	4,77
Mei	4,670	4,814	4,656	4,824	4,85
Juni	4,674	4,819	4,661	4,829	4,79
Juli	4,635	4,778	4,621	4,788	4,75
Augustus	4,659	4,802	4,645	4,812	4,80
September	4,489	4,627	4,475	4,637	4,68
Oktober	4,444	4,581	4,431	4,591	4,54
November	4,417	4,553	4,404	4,563	4,62
December	4,291	4,423	4,278	4,433	4,44
Gemiddelde	4,486	4,623	4,473	4,633	4,58

Bron: www.cbvs.sr

Ministerie van Justitie en Politie

Meldpunt Ongebruikelijke Transacties

Henck Arronstraat 36

Tel / Fax: (597) – 472860/472866

Email: motsur@sr.net